

การประยุกต์ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้เพื่อกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนา
คุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นางสาวธิดาพร โตสติ

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2546

ISBN 974-17-5666-6

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

AN APPLICATION OF CROSS IMPACT ANALYSIS TO DETERMINE GUIDELINES
FOR ORGANIZING THE VIRTUE DEVELOPMENT ACTIVITIES OF EDUCATION UNDERGRADUATE
STUDENTS, CHULALONGKORN UNIVERSITY

Miss. Thidaporn Tosati

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Educational Research

Department of Educational Research

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2003

ISBN 974-17-5666-6

ธิดาพร ไตสดี : การประยุกต์ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้เพื่อกำหนดแนวทางการ
จัดกิจกรรมพัฒนา คุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (AN
APPLICATION OF CROSS IMPACT ANALYSIS TO DETERMINE GUIDELINES
FOR ORGANIZING THE VIRTUE DEVELOPMENT ACTIVITIES OF EDUCATION
UNDERGRADUATE STUDENTS, CHULALONGKORN UNIVERSITY). อ.ที่ปรึกษา :
ผศ.ดร. สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม, 150 หน้า. ISBN 974-17-5666-6.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สำรวจคุณธรรมที่นิสิตคณะครุศาสตร์ควรได้รับการ
พัฒนา 2) ศึกษาเหตุปัจจัยของคุณธรรมนิสิตตามการรับรู้ของคณาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนากับคุณธรรมที่นิสิตได้จาก
การเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการที่คณะกรรมการนิสิตปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์จัดขึ้นและ
4) ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์โดยใช้เทคนิคการ
วิเคราะห์ผลกระทบไขว้ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ อาจารย์คณะครุศาสตร์และนิสิตคณะ
ครุศาสตร์ปีการศึกษา 2545-2546จำนวน 57 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์
และการวิเคราะห์เอกสาร วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้

ผลการวิจัยพบว่า คุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วนได้แก่ความมีวินัย
ความรับผิดชอบและความขยันหมั่นเพียร เหตุปัจจัยของคุณธรรมเชื่อมโยงกับการขาดแบบอย่างที่ดี
ครอบครัว ตัวนิสิต และอาจารย์ผู้สอน คุณธรรมที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมมีความ
สอดคล้องกับคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนา แนวทางการจัดกิจกรรมที่มีผลกระทบทำให้เกิด
แนวทางอื่นตามมามากที่สุด คือ การที่อาจารย์ใส่ใจให้โอกาสนิสิตในการพัฒนา อีกทั้งทำตัวเป็น
แบบอย่างที่ดีให้แก่ศิษย์และการประสานความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งมหาวิทยาลัย ผู้ปกครอง และ
อาจารย์

ภาควิชา.....วิจัยการศึกษา.....ลายมือชื่อนิสิต.....
สาขาวิชา.....วิจัยการศึกษา.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ปีการศึกษา.....2546.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

##4583704427 : MAJOR EDUCATIONAL RESEARCH

KEY WORD : CROSS IMPACT ANALYSIS / UNDERGRADUATE STUDENT'S VIRTUE / NEED ASSESSMENT

THIDAPORN TOSATI : AN APPLICATION OF CROSS IMPACT ANALYSIS TO DETERMINE GUIDELINES FOR ORGANIZING THE VIRTUE DEVELOPMENT ACTIVITIES OF EDUCATION UNDERGRADUATE STUDENTS, CHULALONGKORN UNIVERSITY. THESIS ADVISOR. ASST.PROF. SUWATANA SUWANKETNIKOM, Phd.D., 150 pp. ISBN 974-17-5666-6.

The purposes of this research were 1) to survey the underdeveloped virtue of education undergraduate students which should develop 2) to study factors affecting students' virtue 3) to study the association between the underdeveloped virtue and the developed virtue from participating in student activities 4) to study guidelines for organizing the virtue development activities for the students by using cross impact analysis. The 63 subjects consisted of faculty and education undergraduate students were used as the sample of the study. Questionnaires and interview guideline were used as research instruments. The data analysis consisted of correlation analysis and cross impact analysis.

The research findings were as follow. The urgent underdeveloped virtue of education undergraduate students were discipline, responsibility and diligence. The virtue were affected by lack of good model from families, friends and faculty. The virtue which developed from participating in student activities associated with underdeveloped virtue. The most impact guideline for organizing student activities was faculty' s attention and opportunities support. Furthermore, good model faculties and cooperation among university, parents and faculty were also important guideline of organizing students activities.

DepartmentEducational Research.....Student's signature.....

Field of study ... Educational Research.....Advisor's signature.....

Academic year... 2003.....Co-advisor's signature.....-

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒน์ สุวรรณเขตนิคม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาดูแล เอาใจใส่ ให้คำปรึกษา คำชี้แนะ ตรวจสอบแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ รวมถึงให้โอกาส ข้อคิดในการทำงานและกำลังใจแก่ผู้วิจัย “EVEN ACCIDENT MAY BE PART OF A DESIGN” ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาวิจัยการศึกษาและคณาจารย์ทุกท่านที่ ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ สอนสั่ง ถ่ายทอดความรู้ ทั้งทางด้านวิชาการ คุณธรรม จริยธรรมแก่ ผู้วิจัยเป็นอย่างดีตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญใจ สุขโรจน์ อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการที่กรุณาดูแลเอาใจใส่ และให้คำแนะนำเป็นอย่างดี ขอกราบ ขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุชาดา บวรกิติวงศ์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร. ญัฐภรณ์ หลาวทอง กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำ และชี้แนะข้อบกพร่อง ต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์อารณี อึ้งภากรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาระดับ ปริญาบัณฑิต อาจารย์ ดร. ญัฐภรณ์ หลาวทอง อาจารย์ผู้สอนนิสิตคนแรกของผู้วิจัย ที่ให้ ความดูแลเอาใจใส่ให้ความเมตตา ให้คำปรึกษา คำชี้แนะในการดำเนินชีวิตและกำลังใจ

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ ที่สละเวลาและให้ความ ร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร. วีรเทพ พิเศษพร พิธีศรุตตา และน้อง นิสิตคณะครุศาสตร์ที่ให้ข้อมูล ข้อคิด รวมถึงคำแนะนำที่เป็นประโยชน์

ขอขอบพระคุณกัลยาณมิตรทุกท่าน พี่ต่าย อุทุมพร พี่ๆ น้องๆ ภาควิชาการศึกษา และเพื่อน ๆ ที่ห่วงใยและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่จิรวรรณ พี่แสงทอง พี่ ธีรวัฒน์ พี่สุพัตรา กิตติยา อัญชลี ศรีพรรณ ก่อเกียรติ ชัยนันท์ บุญศิริ เปรมรัตนา มัญญา ฐิติมา นันท์นที ทิพวรรณ วรยศ อัศวิน ขอขอบคุณสำหรับน้ำใจและความปรารถนาดีที่มีให้แก่กัน

ขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ให้ทุนสนับสนุนบางส่วน ขอขอบคุณพี่ผาณิต สามีญ ป้าประโยชน์ แพทพิทักษ์ สำหรับกำลังใจ แรงใจ

และท้ายที่สุดนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อสงวน คุณแม่ปราณีต พี่วารไท พี่นิรมล ไตสติ ที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริมในทุก ๆ ด้าน แก่ผู้วิจัยอย่างดียิ่งเสมอมา ขอขอบคุณสำหรับ โอกาส กำลังใจ แรงใจยามที่เหนื่อยล้า ท้อแท้ ถ้าไม่มีพ่อ แม่ พี่น พี่หน้อย คงไม่มีผู้วิจัยในวันนี้

สารบัญ

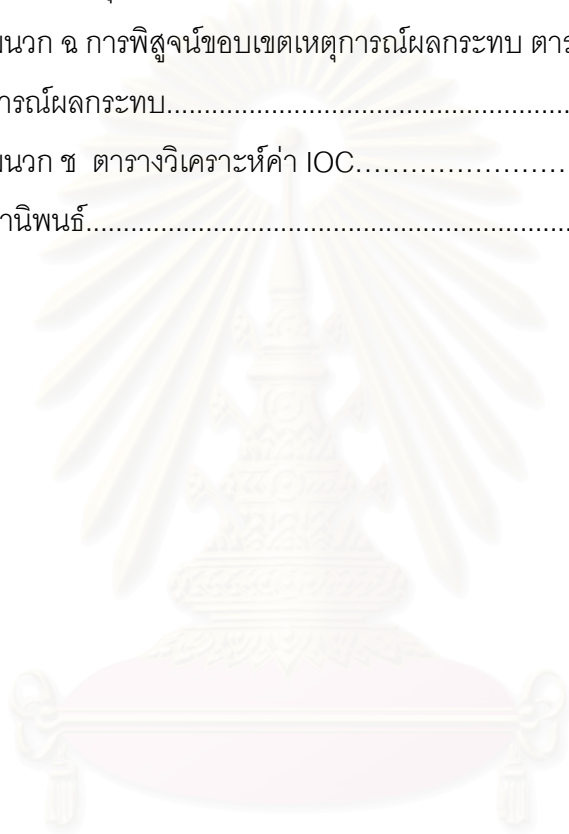
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	5
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ตอนที่ 1 คุณธรรม.....	8
ตอนที่ 2 การพัฒนาคุณธรรม.....	13
ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณธรรมนิสิตนักศึกษา.....	20
ตอนที่ 4 การประเมินความต้องการจำเป็น.....	23
ตอนที่ 5 เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ (cross-impact analysis).....	28
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
ตอนที่ 1 การสำรวจความคิดเห็นของคณาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์เกี่ยวกับ คุณธรรมของนิสิตคณะครุศาสตร์.....	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	40
เครื่องมือสำหรับการวิจัย.....	42
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เอกสารโครงการต่างๆ ของฝ่ายกิจการนิสิตในช่วงปี 2545 - 2546.....	46
	ตอนที่ 3 การสัมภาษณ์คณะกรรมการนิสิตปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์และ นิสิตคณะครุศาสตร์.....	46
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	46
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	47
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	47
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
	ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ผลกระทบไขว้โดยคณะกรรมการบริหารฝ่ายกิจการนิสิต เป็นผู้กำหนดค่าความน่าจะเป็นของเหตุการณ์.....	47
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	47
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	47
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
	ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์คุณธรรมที่นิสิตคณะครุศาสตร์ ควรได้รับการพัฒนา..	49
	ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เหตุปัจจัยของคุณธรรมนิสิต คณะครุศาสตร์ ตามการ รับรู้ของคณาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์.....	63
	ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างคุณธรรมที่นิสิตคณะครุศาสตร์ ควรได้รับการพัฒนา กับคุณธรรมที่นิสิตได้จากการเข้าร่วมกิจกรรม.....	64
	ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้และแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา คุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์.....	69
5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	96
	สรุปผลการวิจัย.....	97
	อภิปรายผลการวิจัย.....	99
	ข้อเสนอแนะ.....	103
	รายการอ้างอิง.....	105
	ภาคผนวก.....	112

สารบัญ (ต่อ)

ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย.....	112
ภาคผนวก ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	116
ภาคผนวก ค รายนามกลุ่มตัวอย่าง.....	119
ภาคผนวก ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	120
ภาคผนวก จ สรุปการสัมภาษณ์ การทดลองใช้เครื่องมือ.....	133
ภาคผนวก ฉ การพิสูจน์ขอบเขตเหตุการณ์ผลกระทบ ตารางขอบเขต เหตุการณ์ผลกระทบ.....	136
ภาคผนวก ช ตารางวิเคราะห์ค่า IOC.....	139
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	150

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	กรอบแนวคิดคุณลักษณะบัณฑิตของประเทศไทย	12
2.2	เทคนิคที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น	26
3.1	จำนวนตัวอย่างอาจารย์คณะครุศาสตร์	41
3.2	จำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง	42
3.3	โครงสร้างของเนื้อหาในแบบสอบถาม	43
3.4	การแปลความหมายและเกณฑ์ในการกำหนดคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนา	46
4.1	สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	50
4.2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่นิสิตระดับปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์จัด.....	51
4.3	จำนวนและร้อยละของอาจารย์ที่เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ.....	52
4.4	จำนวนและร้อยละของอาจารย์ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของกิจกรรมในการส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมนิสิต.....	52
4.5	จำนวนและร้อยละของอาจารย์ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณธรรมที่นิสิตได้รับการเข้าร่วมกิจกรรม.....	53
4.6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนคุณธรรมกลุ่มที่เป็นปัจจัยแรงผลักดันของนิสิตแต่ละสาขา.....	56
4.7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนคุณธรรมกลุ่มที่เป็นปัจจัยหล่อเลี้ยงของนิสิตแต่ละสาขา.....	57
4.8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนคุณธรรมกลุ่มที่เป็นปัจจัยเหนี่ยวรั้งของนิสิตแต่ละสาขา.....	58
4.9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนคุณธรรมกลุ่มที่เป็นปัจจัยสนับสนุนของนิสิตแต่ละสาขา.....	58
4.10	ค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรม ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคุณธรรมของนิสิตตามการรับรู้ของอาจารย์แยกตามคุณธรรมย่อย 12 ด้าน.....	59

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.11	จำนวนและร้อยละของอาจารย์เกี่ยวกับความคิดเห็นในการจัดเรียงลำดับคุณธรรม ที่นิสิตควรได้รับการพัฒนาปรับปรุงอย่างเร่งด่วน 3 อันดับแรก.....	60
4.12	ค่าเมทริกซ์ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficients matrix) ของ คุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์.....	62
4.13	ความถี่ของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุปัจจัยของคุณธรรม.....	63
4.14	คุณธรรมที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการที่คณะกรรมการนิสิตระดับ ปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์จัดตามการรับรู้ของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม.....	66
4.15	สรุปกำหนดการ จำนวนนิสิตที่เข้าร่วมและคุณธรรมที่ได้จากโครงการที่คณะ กรรมการนิสิตระดับปริญญาบัณฑิตจัดขึ้น.....	68
4.16	ค่าร้อยละของความเป็นไปได้ในการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณ ธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ตามเหตุด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม.....	73
4.17	ค่าความน่าจะเป็นในการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา คุณธรรมนิสิต คณะครุศาสตร์ตามเหตุด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม.....	74
4.18	ค่าความน่าจะเป็นที่ปรับใหม่ของเหตุการณ์ผลกระทบการเกิดแนวทางการจัดกิจ กรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ ตามเหตุด้านสภาพแวดล้อม ทางสังคม.....	75
4.19	ค่าอัตราส่วนแอดัมต่อ (odds)ของการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรม นิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามเหตุด้านสภาพแวดล้อมทาง สังคม.....	76
4.20	ค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบระหว่างแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิต คณะครุศาสตร์ ตามเหตุด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม.....	77
4.21	ค่าร้อยละของความเป็นไปได้ในการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณ ธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ตามเหตุด้านบุคคลผู้ใกล้ชิด.....	78
4.22	ค่าความน่าจะเป็นในการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิต คณะครุศาสตร์ตามเหตุด้านบุคคลผู้ใกล้ชิด.....	80

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.23	ค่าความน่าจะเป็นที่ปรับเปลี่ยนของการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณ ธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ ตามเหตุด้านบุคคลผู้ใกล้ชิด.....	81
4.24	ค่าอัตราส่วนเต็มต่อของการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมนิสิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามเหตุด้านบุคคลผู้ใกล้ชิด.....	82
4.25	ค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบระหว่างแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิต คณะครุศาสตร์ ตามเหตุด้านบุคคลผู้ใกล้ชิด.....	84
4.26	ค่าร้อยละของความเป็นไปได้ในการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณ ธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ ตามเหตุด้านสื่อ การเรียนรู้ภายนอก.....	85
4.27	ค่าความน่าจะเป็นในการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา คุณธรรมนิสิต คณะครุศาสตร์ตามเหตุด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม.....	86
4.28	ค่าความน่าจะเป็นที่ปรับเปลี่ยนของเหตุการณ์ผลกระทบการเกิดแนวทางการจัดกิจ กรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ ตามเหตุด้านสื่อการเรียนรู้ภาย นอก.....	87
4.29	ค่าอัตราส่วนเต็มต่อของการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมนิสิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามเหตุด้านสื่อการเรียนรู้ภายนอก.....	88
4.30	ค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบระหว่างแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิต คณะครุศาสตร์ตามเหตุด้านสื่อ การเรียนรู้ภายนอก.....	89
4.31	ค่าร้อยละของความเป็นไปได้ในการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณ ธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ตามเหตุด้านตัวนิสิตเอง.....	90
4.32	ค่าความน่าจะเป็นในการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิต คณะครุศาสตร์ตามเหตุด้านตัวนิสิตเอง.....	91
4.33	ค่าความน่าจะเป็นที่ปรับเปลี่ยนของการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณ ธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ ตามเหตุด้านตัวนิสิตเอง.....	92

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.34	ค่าอัตราส่วนแต่มีต่อของการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมนิสิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามเหตุด้านตัวนิสิตเอง.....	93
4.35	ค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบระหว่างแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิต คณะครุศาสตร์ ตามเหตุด้านตัวนิสิตเอง.....	94
4.36	แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมนิสิตที่มีผลกระทบสูงสุดโดยทำให้เกิด แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมอื่นตามมาจำนวนมากแนวทางที่สุดใน แต่ละเหตุที่ทำการศึกษา.....	95

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่

หน้า

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานเพื่อการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม.....

17

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาที่เน้นแต่เศรษฐกิจที่ผ่านมา ส่งผลกระทบต่อสังคมของไทย ทั้งในลักษณะการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมโลกในยุคโลกาภิวัตน์ และปัญหาเชิงโครงสร้างระดับชาติ อาทิเช่น ปัญหายาเสพติด การทุจริตคอร์รัปชัน ความเสื่อมถอยทางเอกลักษณ์วัฒนธรรม ฯลฯ ปัญหาเหล่านี้บ่งบอกถึงความย่ำแย่ของทางศีลธรรม สะท้อนให้เห็นถึงความเห็นแก่ตัว ความโลภของมนุษย์ ซึ่งปรากฏให้เห็นโดยทั่วไป โดยเฉพาะนิสิตนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มสำคัญที่จะบ่งชี้อนาคตของประเทศก็สะท้อนปัญหาดังกล่าวเช่นเดียวกัน ดังปรากฏข่าวตามสื่อต่าง ๆ เช่น 1) คดีฆาตกรรมที่นักศึกษาฆ่าเพื่อนนักศึกษาด้วยกันเองอันเนื่องมาจากความหึงหวงในเรื่องความรัก หรือการบันดาลโทสะที่เพื่อนใช้วาจารุนแรง 2) การฆ่าตัวตาย ทั้งจากการไม่ประสบความสำเร็จในด้านการเรียน การไม่สมหวังในความรัก 3) การก้าวร้าวอาจารย์ 4) การทำร้ายนักศึกษาต่างสถาบัน 5) การประกอบอาชีพที่ไม่เหมาะสมขณะศึกษา เช่น รับจ้างถ่ายแบบ ในลักษณะที่ล่อแหลม 6) การประทุษร้ายทางเพศ 7) การปล้นชิงทรัพย์ 8) การทุจริตในการศึกษา 9) การเสพยาเสพติดและของมีเมา หรือ 10) การพนัน (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543:1-3)

ด้วยเหตุนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 - 2549) จึงหันมา มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา คุณภาพคนมุ่งให้เป็นคนเก่ง คนดี มีความรับผิดชอบต่อสังคม (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติฉบับที่ 9, 2545) สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กล่าวไว้ในหมวดที่ 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ มาตราที่ 6 ว่า

“การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข”

(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา, 2545: 5)

การดำเนินการเพื่อให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติฉบับที่ 9 และการปฏิรูปการศึกษา สถาบันการศึกษาทุกแห่งจึงมีพันธกิจที่จะต้องพัฒนา

ศักยภาพของผู้เรียนให้สำเร็จเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ เป็นคนเก่ง ดี มีคุณธรรม สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายหลักในการผลิตบัณฑิตทางการศึกษา ให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ด้วย “ความเรียงปัญญาและคุณธรรม” เป็นแหล่งการเรียนรู้หนึ่ง ที่มุ่งสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพออกไปปรับใช้สังคม สร้างครูที่มีความรอบรู้ในสรรพวิทยาการที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต มีความรู้ซึ่งในศาสตร์ที่สอน มีความคิดริเริ่ม ใฝ่รู้ รับผิดชอบ มีบุคลิกที่เหมาะสมตามแบบวัฒนธรรมไทย มีความภาคภูมิใจศรัทธาต่อวิชาชีพและยึดมั่นในจรรยาบรรณรวมถึงมีคุณธรรมประจำใจ (คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546: 18-19)

จากงานวิจัยของสุวิมล ว่องวาณิช และ นางลักษณวีร์ วิรัชชัย (2543) ในเรื่องปัจจัยและกระบวนการที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณธรรมระดับบุคคลเพื่อมุ่งความสำเร็จของส่วนรวมของนักศึกษา มหาวิทยาลัย: การศึกษาเชิงปริมาณและคุณภาพ พบว่าแนวทางการพัฒนาคุณธรรมแก่นิสิตนักศึกษา ได้แก่ 1) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 2) การสร้างวิชาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณธรรมให้นิสิตนักศึกษาได้เรียน 3) การชี้แนะตัวแบบหรือแบบอย่างที่ดี และ 4) การสร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมคุณธรรมในมหาวิทยาลัย ข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับความเชื่อของนักการอุดมศึกษาที่เชื่อว่าการที่นิสิตนักศึกษาจะมีคุณธรรมนั้น สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดสภาพแวดล้อม การจัดการเรียนการสอนและประสบการณ์ให้เอื้อต่อการพัฒนาคุณธรรมของผู้เรียน ระยะเวลาสี่ปีของการศึกษาในระดับปริญญาตรีเป็นเวลาที่เหมาะสมของการพัฒนาคุณธรรมและความรู้ให้กับผู้เรียน เนื่องจาก วัย 17-19 ปี เป็นช่วงอายุที่สมองพัฒนาสูงสุดและเป็นช่วงการเรียนรู้อย่างเป็นทางการช่วงแรกของการเข้าสู่วิชาชีพ ถ้าบัณฑิตได้รับการพัฒนาความรู้คุณธรรมอย่างเต็มที่ ย่อมทำให้การจัดการอุดมศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ในการสร้างบัณฑิตผู้มีความสมบูรณ์ทั้งด้านวิชาการ สติปัญญาตลอดจนคุณธรรม (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543: 3)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมนิสิตนักศึกษาพบว่า ลักษณะของการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษาเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตรแบบอาสาสมัคร ตามความสมัครใจของนิสิตนักศึกษา และมีข้อค้นพบที่สำคัญคือการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตนักศึกษามีความสัมพันธ์กับการพัฒนาตนเองในด้านการจัดการกับอารมณ์ มนุษยสัมพันธ์ คุณธรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ธิดารัตน์ บุญนุช, 2543: 1; กรกช อัครวิริยะนุภาพ, 2540; Astin, 1996; Chickering, 1969 อ้างถึงในธิดารัตน์ บุญนุช, 2543: 10-11; Chickering and Reisser, 1993; อ้างถึงในธิดารัตน์ บุญนุช, 2543: 11-14; วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2543: 4)

คณะครุศาสตร์ก็มีนโยบายด้านกิจการนิสิต คือ การพัฒนารูปแบบและวิธีจัดกิจกรรม สำหรับนิสิตเพื่อส่งเสริมให้นิสิตดำเนินการจัดและร่วมกิจกรรมทั้งในและนอกสถาบันอย่าง บูรณาการตามหลักสูตรและสภาพสังคม (คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546: 18-19) และได้ดำเนินการส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมและกิจกรรมของนิสิตให้เอื้อต่อการพัฒนาคุณธรรม ของนิสิต

ในการวางแผนการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมของนิสิตนักศึกษาในนั้น จำเป็นจะต้องมี การประเมินความต้องการจำเป็น (need assessment) เพื่อสำรวจความต้องการของผู้เกี่ยวข้องว่า ควรจะจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมด้านใด หรือปัจจุบันมีปัญหาเร่งด่วนอะไร ที่ควรได้รับการ พิจารณาเพื่อการวางแผนหาแนวทางแก้ปัญหาให้ตรงจุด ไม่ก่อให้เกิดความสูญเปล่าทางเวลาและ การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้ก่อประโยชน์สูงสุด

เทคนิคการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินความต้องการจำเป็นมีหลายวิธี และสามารถจำแนกประเภทได้ดังนี้ 1) การสำรวจความคิดเห็น โดยใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ 2) กระบวนการกลุ่ม เช่น ประชาพิจารณ์ อาศรมความคิด เทคนิคกลุ่มสมมติภัย เทคนิคการสนทนา กลุ่ม 3) การใช้เทคนิคพิเศษในการสำรวจและในกระบวนการกลุ่ม เช่น เดคัม การสำรวจทาง ไปรษณีย์ เทคนิคเดลฟายแบบปรับปรุง การสร้างแผนที่มโนทัศน์ 4) เทคนิคเกี่ยวกับการจัดลำดับ ความสำคัญของปัญหา เช่น วิธีการให้น้ำหนักคะแนนรายคู่ วิธีเฉลี่ยคะแนนที่แตกต่างกัน 5) การ วิเคราะห์สาเหตุ เช่น การวิเคราะห์แผนภูมิแกงปลา การวิเคราะห์สาเหตุแบบฟอลท์ทรี 6) เทคนิค การศึกษาอนาคต เช่น วิธีการฉายภาพอนาคต วิธีวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ เทคนิคเดลฟาย (Witkin, 1984 อ้างถึงใน อนุชา กอนพวง, 2539; อมรรัตน์ คำแดง, 2533)

สำหรับการวางแผนเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหานั้น Witkin and Altschuld (1995) (อ้างถึง ในจุฑาทิพย์ สว่างสุวรรณ, 2541) ได้เสนอเทคนิคการวิเคราะห์เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตที่น่า อธิติพลหรือผลกระทบในเชิงปฏิสัมพันธ์ของตัวแปรหรือปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้มาร่วมพิจารณา (Stover and Gordon, 1978) ผลการวิเคราะห์อนาคตตามแนวนี้จะทำให้ทราบถึงอิทธิพลของการ เกิดเหตุการณ์หนึ่งซึ่งส่งผลต่อการเกิดเหตุการณ์อื่น ๆ วิธีการวิเคราะห์อนาคตในลักษณะนี้เรียกว่า การ วิเคราะห์ผลกระทบไขว้ (cross-impact analysis)

งานวิจัยที่ประยุกต์ใช้การวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ในประเทศไทยเท่าที่ค้นพบมี 2 เรื่อง เรื่อง แรกเป็นการใช้เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (จุฑาทิพย์ สว่างสุวรรณ, 2541) และเรื่องที่สองเป็นการศึกษา เพื่อพัฒนาดัชนีสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการของคณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

(อุไรพรพรรณ เจนวานิชยานนท์, 2537) ส่วนงานวิจัยทางด้านการพัฒนาคุณธรรมนิสิตนักศึกษาชั้น
ยังไม่พบว่ามี การนำเทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้มาประยุกต์ใช้

จากที่ได้นำเสนอมาข้างต้นจะเห็นได้ชัดว่า การพัฒนาคุณธรรมนิสิตเป็นสิ่งสำคัญจำเป็น
อย่างยิ่งของสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะนิสิตคณะครุศาสตร์ซึ่งจะต้องเป็นแม่พิมพ์ของชาติใน
อนาคต ในการวางแผนของสถาบันเพื่อพัฒนาคุณธรรมของนิสิต นอกจากจะให้ความสำคัญกับการ
สอดแทรกคุณธรรมในขณะสอนของอาจารย์ผู้สอนแล้ว การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมคุณธรรมโดยตรง
ก็เป็นแนวทางที่สำคัญมากสำหรับการพัฒนาคุณธรรมนิสิต ในการวางแผนการดำเนินการนั้น
จำเป็นจะต้องมีการประเมินความต้องการจำเป็น เพื่อให้ทราบถึงสภาพปัญหาในปัจจุบันที่ต้อง
พัฒนาอย่างเร่งด่วน รวมทั้งต้องวิเคราะห์ถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นไปได้ว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่ง
ผลการวิเคราะห์ดังกล่าวที่จะให้สารสนเทศที่สะท้อนความน่าจะเป็นของเหตุการณ์อนาคตในเชิง
ปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันนั้นทำได้ด้วยการประยุกต์ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ในการกำหนด
แนวทางการพัฒนาคุณธรรมนิสิต นอกจากนี้ที่ผ่านมายังมิได้มีผู้ใดทำการศึกษาประเด็นเกี่ยวกับการ
การกำหนดแนวทางการกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์
ผลกระทบไขว้ ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงเชื่อว่า การนำเทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้มา
ประยุกต์ใช้ในการกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในครั้งนี้จะให้ข้อค้นพบที่เป็นประโยชน์ต่อการวางแผนงานกิจกรรมพัฒนา
คุณธรรมจริยธรรมของนิสิตครุศาสตร์ที่เหมาะสมต่อไป

คำถามวิจัย

1. มีคุณธรรมอะไรบ้างที่นิสิตคณะครุศาสตร์ควรได้รับการพัฒนา
2. เหตุปัจจัยของคุณธรรมนิสิต ตามการรับรู้ของอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ มีอะไรบ้าง
3. คุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนานั้นสอดคล้องกันหรือไม่กับคุณธรรมที่นิสิตได้จาก
การเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการที่คณะกรรมการนิสิตปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์จัดขึ้น
4. ผลจากการใช้เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ ช่วยให้ได้แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อ
พัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ออกมาในลักษณะใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจคุณธรรมที่นิสิตคณะครุศาสตร์ควรได้รับการพัฒนา
2. เพื่อศึกษาเหตุปัจจัยของคุณธรรมของนิสิตตามการรับรู้ของคณาจารย์ประจำคณะ
ครุศาสตร์

3. เพื่อศึกษาความสอดคล้องระหว่างคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนา กับคุณธรรมที่นิสิตได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการที่คณะกรรมการนิสิตปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์จัดขึ้น

4. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรในการวิจัยคืออาจารย์คณะครุศาสตร์ที่สอนในระดับปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ ปีการศึกษา 2546 และ นิสิตระดับปริญญาบัณฑิตของคณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2545 และปี 2546 จำนวน 1791 คน

2. คุณธรรมของนิสิตคณะครุศาสตร์ที่ศึกษาครอบคลุมคุณธรรม 4 กลุ่มคือ คุณธรรมที่เป็นปัจจัยแรงผลักดัน คุณธรรมที่เป็นปัจจัยหล่อเลี้ยง คุณธรรมที่เป็นปัจจัยเหนี่ยวรั้ง และ คุณธรรมที่เป็นปัจจัยสนับสนุน

3. กิจกรรมนิสิตของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ศึกษาครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ ตามโครงการที่คณะกรรมการนิสิตปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์จัดขึ้นเป็นประจำในแต่ละปี มีทั้งหมด 18 กิจกรรม อันได้แก่ 1) แรกพบคณะครุศาสตร์ 2) เปลี่ยนไท พับถุงเท้า 3) กีฬาฮาเฮ แต่คบเพลิงดวงใหม่ 4) ประชุมเชียร์ 5) พิธีไหว้ครู 6) วันลอยกระทง 7) Edu Singing Contest 8) ฉายภาพยนตร์เพื่อคนรักหนัง 9) ละครรับน้องใหม่ 10) ติวน้อง 11) ใต้วาทิน้องพี่ครุศาสตร์ 12) บาสเกตบอลครุฯ - อักษรฯ 13) ไม่เรียวกเกมส์ 14) กีฬาน้องใหม่ 15) ค่ายกลางปี 16) ค่ายปลายปี 17) ค่ายน้องใหม่ใส่ใจสังคม และ 18) แบ่งฝันปันรัก

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

คุณธรรมนิสิต หมายถึง คุณงามความดีที่อยู่ในจิตใจนิสิต ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ได้เลือกใช้กรอบคุณธรรมตามแนวพระราชดำริด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จากการศึกษานโยบายของไกรยุทธ วีระยาคีนันท์ (2531) เป็นคุณธรรมระดับบุคคลที่มุ่งความสำเร็จของส่วนรวม แบ่งเป็น 4 กลุ่มคือ คุณธรรมกลุ่มที่ 1 คุณธรรมที่เป็นปัจจัยแรงผลักดัน คุณธรรมกลุ่มที่ 2 คุณธรรมที่เป็นปัจจัยหล่อเลี้ยง คุณธรรมกลุ่มที่ 3 คุณธรรมที่เป็นปัจจัยเหนี่ยวรั้ง และคุณธรรมกลุ่มที่ 4 คุณธรรมที่เป็นปัจจัยสนับสนุน

ระดับคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ หมายถึง ระดับคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็นของคณาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ ซึ่งจำแนกออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้คือ

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.50 - 5.00 หมายถึง นิสิตมีคุณธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.50 - 4.99 หมายถึง นิสิตมีคุณธรรมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.50 - 3.49 หมายถึง นิสิตมีคุณธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.50 - 2.49 หมายถึง นิสิตมีคุณธรรมอยู่ในระดับน้อย และ ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00 - 1.49 หมายถึง นิสิตมีคุณธรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

กิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ หมายถึง กิจกรรมที่ฝ่ายงานกิจกรรมและ นิสิตสัมพันธ์จัดขึ้นเพื่อมุ่งเน้นให้นิสิตคณะครุศาสตร์ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเกิดการพัฒนาด้านคุณธรรม

เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ (Cross-Impact Analysis) หมายถึง เทคนิคการ วิเคราะห์หอนาคตที่ใช้ศึกษาอิทธิพลของการเกิดเหตุการณ์หนึ่งส่งผลต่อการเกิดเหตุการณ์อื่น ๆ โดยเฉพาะอิทธิพลที่มีลักษณะเป็นผลกระทบในเชิงปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างเหตุการณ์ใน การวิจัยครั้งนี้ เหตุการณ์ที่นำมาศึกษาคือแนวทางการจัดกิจกรรม โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ ผลกระทบไขว้เพื่อกำหนดแนวทางที่ดีที่สุด ที่มีอิทธิพลกระทบทำให้เกิดแนวทางการจัดกิจกรรม อื่น ๆ ตามมา กลุ่มผู้ให้ข้อมูลคือ คณะกรรมการบริหารฝ่ายกิจการนิสิต

แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมนิสิต หมายถึง แนวทางที่ฝ่ายงานกิจกรรมและ นิสิตสัมพันธ์จัดขึ้นเพื่อมุ่งเน้นให้นิสิตผู้เข้าร่วมได้รับการพัฒนาคุณธรรมตามกรอบคุณธรรมตาม แนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จากการศึกษาของไกรยุทธ ธีรตยา คี นันท์ (2531) โดยแนวทางเหล่านี้ได้มาจากการสัมภาษณ์คณะกรรมการนิสิตปริญญาบัณฑิต คณะ ครุศาสตร์ (กนค.) การสำรวจด้วยแบบสอบถามจากอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ การสัมภาษณ์ นิสิต และการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความสอดคล้องระหว่างคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนา กับคุณธรรมที่นิสิตได้จากการ เข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการที่คณะกรรมการนิสิตปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์จัดขึ้น หมายถึง การยอมรับของนิสิตว่าประสบการณ์ที่ได้รับจากการร่วมกิจกรรมนั้นช่วยพัฒนาคุณธรรมและ หมายถึงการยอมรับของอาจารย์ผู้บริหารฝ่ายกิจการนิสิตว่าวัตถุประสงค์ของกิจกรรมของโครงการ ที่คณะกรรมการนิสิตปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์จัดขึ้นมีความเชื่อมโยงกับการพัฒนา คุณธรรมที่นิสิตคณะครุศาสตร์ควรได้รับการพัฒนา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้สารสนเทศเกี่ยวกับคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนา และแนวทางการพัฒนาซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในการวางแผนพัฒนาคุณธรรมนิสิต คณะครุศาสตร์ต่อไป

2. ได้สารสนเทศและประเด็นปัญหาวิจัยใหม่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณธรรมนิสิตซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อคณะครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ที่จะนำไปสู่การพัฒนาประเด็นวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ในเรื่องคุณธรรมและแนวทางการพัฒนาคุณธรรมของนิสิตต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การประยุกต์ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้เพื่อกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” ผู้วิจัยได้เสนอความรู้ที่ได้จากการศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 คุณธรรม

ตอนที่ 2 การพัฒนาคุณธรรม

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณธรรมนิสิต นักศึกษา

ตอนที่ 4 การประเมินความต้องการจำเป็น

ตอนที่ 5 เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้

ตอนที่ 1 คุณธรรม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในตอนที่ 1 นี้ผู้วิจัยขอเสนอออกเป็น 4 ส่วน คือ 1) ความหมายของคุณธรรม 2) ความสัมพันธ์ของคุณธรรมกับจริยธรรม 3) ความสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรม 4) คุณธรรมครู

1.1 ความหมาย

คุณธรรม หมายถึง คุณลักษณะ สภาพที่ดีงามที่สั่งสมอยู่ในจิตใจคน อันจะก่อให้เกิดการแสดงออกในรูปของการกระทำที่ถูกต้องเหมาะสม เป็นที่ยอมรับของสังคม บุคคล (ราชบัณฑิตยสถาน, 2525: 187; นิติยา ปิ่นชาญชัยยุทธ, 2529; Carter V. Good, 1973: 641; อภิญา มานะโรจน์, 2539)

1.2 ความสัมพันธ์ของคุณธรรมกับจริยธรรม

ในงานเขียนต่าง ๆ มักพบ คุณธรรมควบคู่กับคำว่า “จริยธรรม” จริยธรรม หมายถึง ข้อประพฤติปฏิบัติหรือการกระทำที่แสดงออกในสิ่งที่ดีงาม ถูกต้อง เหมาะสม ก่อประโยชน์ สังคมให้การยอมรับ (อดุลย์ สารบาล, 2534; พระเมธีธรรมาภรณ์, 2544; ประภาศรี สีหอำไพ, 2535: 24-25 อ้างถึงใน อภิญา มานะโรจน์, 2539: 12) จะเห็นว่าทั้ง 2 คำนี้มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ จริยธรรมมีความหมายในเชิงรูปธรรม เป็นความประพฤติที่ดีงาม ส่วนคุณธรรมมีความหมายในเชิงนามธรรม เป็นสภาพคุณงามความดีที่อยู่ในจิตใจคน (สุวิมล ว่องวาณิช และนางลักษณ์ วิรัชชัย, 2543; ศักดิ์ชัย นิรัญทวี, 2525: 55 อ้างถึงใน อภิญา มานะโรจน์, 2539: 10)

ในงานวิจัยชิ้นนี้ผู้วิจัยใช้คำว่า “คุณธรรม” เพราะต้องการเน้นถึง สภาพคุณงามความดีที่อยู่ภายในจิตใจของนิสิตอันจะผลักดันให้นิสิตแสดงออกมาในรูปของการกระทำที่ถูกต้องเหมาะสม เป็นพฤติกรรมที่ดีงามหรือจริยธรรมนั่นเอง

1.3 ความสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรม

คุณธรรมเป็นเสมือนหลักการสำคัญเพื่อให้บุคคลในสังคมได้นำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างราบรื่น (วิไล ตั้งจิตสมคิด, 2544) สังคมใดที่สมาชิกเปี่ยมไปด้วยคุณธรรม สังคมนั้นก็จะมีแต่ความสุข ความร่มเย็น มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวดเร็ว คุณธรรมจริยธรรม ก่อให้เกิดประโยชน์ดังต่อไปนี้

1) *ประโยชน์ส่วนตัว* คุณธรรมจริยธรรมจะทำให้ตนเองมีความสุข ไม่ต้องอยู่อย่างหวาดระแวงเพราะตนเองไม่ได้เบียดเบียนผู้ใด มีแต่จะสร้างประโยชน์สุขให้แก่สังคมและผู้อื่น ทำให้ตนเองเจริญรุ่งเรืองในชีวิตส่วนตัวและหน้าที่การงาน ได้รับการยกย่องจากบุคคลทั่วไป ครอบครัวอบอุ่น มีความสุข

2) *ประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ* คุณธรรมจริยธรรมจะทำให้หน่วยงานสถาบันครอบครัวที่ตนเองอยู่ได้รับการยกย่องสรรเสริญจากบุคคลทั่วไป สังคมได้รับความสงบสุข สังคมได้รับการพัฒนาอย่างรวดเร็วเพราะสมาชิกทุกคนต่างทำหน้าที่ของตนอย่างเต็มความสามารถ นอกจากนี้ยังส่งผลต่อความมั่นคงของสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เพราะประชาชนมีความจงรักภักดี และเห็นความสำคัญของสถาบันดังกล่าวอย่างแท้จริง รวมถึงความมั่นคงถาวรของขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ เพราะทุกคนมีความรู้ความเข้าใจและเต็มใจยึดถือปฏิบัติ (พรรัตนถน เพชรวิวรรณ์, 2545)

1.4 คุณธรรมครู

ด้วยวิชาชีพครูมีบทบาทสำคัญ เพราะมิใช่เพียงสอนสั่งถ่ายทอดความรู้ทางวิชาการเท่านั้น หากแต่ต้องปลูกฝังคุณธรรมให้กับศิษย์ด้วย หลักสูตรการผลิตครูจึงมุ่งสร้างบัณฑิตให้เป็นผู้มีความรู้ควบคู่ไปกับคุณธรรม (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์, 2546) คุณธรรมที่ครูพึงมีมีหลายด้าน ดังจะเสนอรายละเอียดดังต่อไปนี้

อำไพ สุจริตกุล (2533) ได้กล่าวถึง คุณฐานิยธรรมะของครู 7 ประการซึ่งเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติอันเป็นเหตุให้เกิดความสุขความเจริญทั้งแก่ศิษย์และครู 7 ประการได้แก่

- 1) ปิโย: เป็นที่รัก เป็นที่พอใจ เพราะครูทำตนให้เป็นที่รักของศิษย์
- 2) ครู: เป็นที่เคารพ เพราะมีความหนักแน่น น่าเคารพ
- 3) ภาวนีโย: เป็นที่สรรเสริญเพราะฝึกฝนอบรมตนให้เจริญด้วยความรู้และเชี่ยวชาญ
- 4) วัตตา: เป็นผู้ว่ากล่าว มีความเพียรพรั้าสอน พรั้าเตือนศิษย์

- 5) วจนักขโม : เป็นผู้อดทนต่อถ้อยคำ แม้จะถูกกระทบกระทั่งเสียดสี ลงงูมิ
- 6) คัมภีร์กถกัตตา: เป็นผู้กล่าวถ้อยคำอันลึกซึ้ง สอนให้เข้าใจได้แจ่มแจ้งและลุ่มลึก
- 7) โนัจฐาเน นิโยชเย: พึงนำไปในฐานะที่ดี ในตำแหน่งที่ดี ไม่ชักชวนในฐานะอันไม่สมควร ไม่ชักนำศิษย์ไปในทางเสื่อมเสีย

สำหรับชุดคุณธรรมตามการวิเคราะห์เนื้อหาในพระบรมราชาโฆวาทและพระราชดำรัสด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ได้พระราชทานในโอกาสต่าง ๆ ของไกรยุทธ วีรยาคีรินทร์ (2531) แบ่งคุณธรรมระดับบุคคลที่มุ่งความสำเร็จของส่วนรวมออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

คุณธรรมกลุ่มที่ 1 คุณธรรมที่เป็นปัจจัยแรงผลักดัน ประกอบด้วย 1.1) ความขยันหมั่นเพียร 1.2) ความอดทน 1.3) ความสามารถพึ่งตนเอง และ 1.4) การมีวินัย

คุณธรรมกลุ่มที่ 2 คุณธรรมที่เป็นปัจจัยหล่อเลี้ยง ประกอบด้วย 2.1) ฉันทะ 2.2) สัจจะ 2.3) ความรับผิดชอบ ความสำนึกในหน้าที่ 2.4) ความกตัญญู

คุณธรรมกลุ่มที่ 3 คุณธรรมที่เป็นปัจจัยเหนี่ยวรั้ง ประกอบด้วย 3.1) ความมีสติและรอบคอบ 3.2) ความตั้งใจให้ดี

คุณธรรมกลุ่มที่ 4 คุณธรรมที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ประกอบด้วย 4.1) ความเมตตา ความปรารถนาดีต่อกัน ความเอื้อเฟื้อต่อกัน 4.2) ความไม่เห็นแก่ตัว ความไม่เอาัดเอาเปรียบผู้อื่นและความอะลุ่มอล่วยถ้อยที่ถ้อยอาศัยกัน

ในแต่ละคุณธรรมย่อยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

คุณธรรมชุดปัจจัยแรงผลักดัน ประกอบด้วยคุณธรรมย่อย 4 คุณธรรมคือ

ความขยันหมั่นเพียร หมายถึง ความมานะบากบั่น อดทนอดกลั้น ความพยายามในการปฏิบัติกิจกรรมใด กิจกรรมหนึ่งอย่างสม่ำเสมอ โดยไม่ทอดทิ้ง เพื่อให้งานนั้นสำเร็จ

ความอดทน หมายถึง ความเข้มแข็ง ความหนักแน่น อดทนต่องานที่ตรากตรำ อดทนต่อความเหนื่อยยาก ถึงจะลำบากกาย เหนื่อยหน่ายเพียงใดก็ไม่ทอดทิ้ง มีจิตใจที่หนักแน่น สามารถยืนหยัดต่อสู้กับการกระทบกระทั่งของสภาพการณ์และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยไม่แสดงอาการหวั่นไหวใดใด ถึงจะ ถูกยั่ว ถูกหยันด้วยถ้อยคำเสียดสี ถากถางอย่างไรก็ไม่หมดกำลังใจ ไม่ยอมละทิ้งกิจกรณีย์ที่บำเพ็ญโดยชอบธรรม

ความสามารถพึ่งตนเอง หมายถึง การที่บุคคลรู้จักฝึกฝน ใช้ความรู้ความสามารถตลอดจนประสบการณ์ของตนเอง ช่วยตนเองในการดำเนินชีวิตโดยไม่ต้องขอรับ ฟังพา หรือขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นทั้งในด้านความคิดและการปฏิบัติ

การมีวินัย หมายถึง การควบคุมตนเองให้ประพฤติ ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน กฎหมาย ข้อบังคับ กติกาของสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณีและศีลธรรมอันนำมาสู่ความสงบสุขในชีวิตของ

ตน และความเป็นระเบียบเรียบร้อยในสังคม หรือ มีพฤติกรรมที่จำเป็นสำหรับภารกิจใด ภารกิจหนึ่ง เพื่อภารกิจนั้น เพื่อนำสัมฤทธิ์ผลมาสู่งานนั้น

คุณธรรมชุดปัจจัยหลักสี่ ประกอบด้วยคุณธรรมย่อย 4 คุณธรรมคือ

ฉันทะ หมายถึง การมีใจรัก พอใจที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้วยความเต็มใจ เพื่อให้งานนั้น สำเร็จได้ด้วยดี มิใช่ทำเพื่อให้เสร็จหรือหวังผลกำไร เป็นผู้ใฝ่รู้ ใฝ่ดี ใฝ่ศึกษา ใฝ่สูง และใฝ่สร้างสรรค์ หรือ การรู้จักฐานะ สภาพของตนเอง ตลอดจนรู้ถึงสติปัญญา กำลังกายและสิ่งต่างๆ อันเกี่ยวกับตน เพื่อจะได้ประพฤติให้พอเหมาะกับสภาพนั้น

สัจจะ หมายถึง ดำรงตนมั่นในความจริงที่รู้ชัด เห็นชัดด้วยปัญญา จริงในหลักการ จริงในการปฏิบัติ จริงใจต่อการทำงานและผู้อื่น จะทำอะไรก็เป็นที่น่าเชื่อถือไว้ใจได้

ความรับผิดชอบ หมายถึง ความรู้สึกสำนึกในจิตใจ เอาใจใส่ ไม่ละทิ้งงาน เมื่อมีอะไรหรือมีหน้าที่อะไรแล้วต้องปฏิบัติภารกิจนั้นให้สำเร็จลุล่วงได้ผลดี และจะต้องยอมรับผลที่เกิดขึ้น ทั้งผิดและชอบด้วยความเต็มใจไม่บอกรัดอก ปิดความผิดให้ผู้อื่นและพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

ความกตัญญู หมายถึง สภาพจิตใจที่รับรู้ความดี และยินดีที่จะทำความดีโดยศรัทธามั่นใจ ไม่ลบล้างทำความดี ไม่ลบหลู่ผู้ที่ได้ทำดีมาก่อน สำนึกในพระคุณและรู้สึกที่จะทดแทนบุญคุณของผู้มีพระคุณ

คุณธรรมชุดปัจจัยหนึ่งยี่ ประกอบด้วยคุณธรรมย่อย 2 คุณธรรมคือ

ความมีสติและรอบคอบ หมายถึง ตั้งจิตใจมั่น แน่วแน่อยู่กับสิ่งที่กำหนดเป็นหนึ่งเดียว ไม่วอกแวก ฟุ้งซ่าน รู้จักกำหนดจดจำ ระลึกถึงงานที่ทำ สิ่งทีพุด มีจิตจดจ่ออยู่กับงานตลอดเวลา ทำอะไรด้วยความรอบคอบ ไม่ผลิผลาม ไม่เดินเล่น เลื่อนลอยและไม่ประมาท

ความตั้งใจให้ดี หมายถึง การทำจิตใจให้สงบ หนักแน่น ไม่วุ่นวาย ไม่ปล่อยให้อคติต่างๆ เข้าครอบงำ ฝึกหัดพิจารณาเรื่องราวและปัญหาด้วยความรอบคอบ อันจะทำให้เกิดปัญญา สามารถวินิจฉัย แก้ไขปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เทียงตรง เป็นกลาง ปราศจากอคติ

คุณธรรมชุดปัจจัยสนับสนุน ประกอบด้วยคุณธรรมย่อย 2 คุณธรรมคือ

ความเมตตา หมายถึง ความปรารถนาดีต่อกัน ความเอื้อเฟื้อต่อกัน มีความรัก ปรารถนาดีหวังดี มีไมตรี ต่อเพื่อนร่วมงาน ต้องการช่วยเหลือให้ทุกคนประสบความสำเร็จ

ความไม่เห็นแก่ตัว หมายถึง การกระทำที่ไม่หวังแต่ประโยชน์ของตนเพียงอย่างเดียว แต่คำนึงถึงประโยชน์ของผู้อื่นและส่วนรวมด้วย เพื่อรักษาไว้ซึ่งความเป็นธรรม ความเสมอภาคแห่งสังคม นอกจากนี้ ยังหมายถึง ความไม่เอาตัว เอาเปรียบผู้อื่น ความอะลุ่มอล่วยถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน ไม่เอาแต่ใจตนเอง

นอกจากนี้ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543) ได้สรุปประเด็นคุณธรรมที่คณาจารย์และผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาต้องการให้นิสิตนักศึกษา มี คือ 1) ตรงต่อเวลา 2) ซื่อสัตย์ 3) รับผิดชอบ 4) ขยัน 5) อุตุน 6) อุดม 7) มีน้ำใจ 8) กล้าทำในสิ่งที่ถูก 9) ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน และ 10) มีความสามัคคี

ในส่วนคุณธรรมตามจรรยาบรรณ ตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา (2532) ได้กำหนดคุณธรรมสำหรับครูไว้ 9 ข้อดังนี้ (อ้างถึงในวิไล ตั้งจิตสมคิด, 2544) 1) มีความเมตตา กรุณา 2) มีความยุติธรรม 3) มีความรับผิดชอบ 4) มีวินัย 5) มีความขยัน 6) มีความอดทน 7) มีความประหยัด 8) มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพครู 9) มีความเป็นประชาธิปไตยในการปฏิบัติงาน และการดำรงชีวิต

สำหรับหลักคุณธรรมสำหรับครู ซึ่งนำหลักธรรมพระพุทธศาสนา มาอธิบาย มีหลายหมวดหมู่ (วิไล ตั้งจิตสมคิด, 2544) ได้แก่

อริยมรรค 8 ได้แก่ 1) สัมมาทิฐิ การเห็นชอบ 2) สัมมาสังกัปปะ การดำริชอบ 3) สัมมาวาจา การพูดจาชอบ 4) สัมมากัมมันตะ การทำกาารงานชอบ 5) สัมมาอาชีพ การเลี้ยงชีวิตชอบ 6) สัมมาวายามะ การเพียรชอบ 7) สัมมาสติ การระลึกชอบ 8) สัมมาสมาธิ ความตั้งใจมั่นชอบ

พรหมวิหาร 4 ได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา

ฆราวาสธรรม 4 ได้แก่ สัจจะ ทมะ ขันติ จาคะ

สังคหวัตถุ 4 ได้แก่ ทาน ปิยวาจา อตถจริยา สมานัตตตา

อิทธิบาท 4 ได้แก่ ฉันทะ วิริยะ จิตตะ วิมังสา

นอกจากนี้ ยังมีคุณธรรมที่มาจากกรอบแนวคิดคุณลักษณะบัณฑิตของประเทศไทยที่ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน และคณะ (2546) ได้ศึกษาไว้ใน “กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย” (Thailand Qualification Framework) ซึ่งคุณลักษณะคนไทยที่พึงประสงค์ต้องมีวินัย มีความ รับผิดชอบเป็นพื้นฐาน ต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ส่งเสริมและชี้นำสังคม รวมถึงอุทิศตนเพื่อส่วนรวม ดังสรุปในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 กรอบแนวคิดคุณลักษณะบัณฑิตของประเทศไทย

	พื้นฐาน (BASIC)	ก้าวหน้า (ADVANCE)	เชิงรุก (PROACTIVE)	เป็นเลิศ (EXCELLENT)
คุณธรรม	มีวินัยมีความรับผิดชอบ	เป็นแบบอย่างที่ดี	ส่งเสริมและชี้นำสังคม	อุทิศตนเพื่อส่วนรวม
จริยธรรม	ซื่อสัตย์ เสียสละ	เข้าใจผู้อื่นและเข้าใจ	ให้ตระหนักถึงคุณธรรม	
(ETHIC)	มีวัฒนธรรมและมี	โลก	จริยธรรม	
	จรรยาบรรณในวิชาชีพ			

ที่มา: ไพฑูริย์ สีนลาร์ตัน (2546)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้กรอบคุณธรรมตามระบบพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จากการศึกษาศึกษาของไกรยุทธ ชีรตยาคีนันท์ (2531) เพราะเป็นคุณธรรมที่ชัดเจน รั้งกับวิสัยทัศน์ของการพัฒนาประเทศเพื่อมุ่งความสำเร็จของส่วนรวม มีความครอบคลุม กล่าวรวมถึง 12 คุณธรรม เป็นที่ยอมรับโดยงานวิจัยของสุวิมล ว่องวานิช และนางลักษณ์ วิรัชชัย (2543) ได้เลือกใช้กรอบคุณธรรมนี้ในการศึกษา ปัจจัยและกระบวนการที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณธรรมระดับบุคคลเพื่อมุ่งความสำเร็จของส่วนรวมของนักศึกษามหาวิทยาลัย: การศึกษาเชิงปริมาณและคุณภาพ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้กรอบนี้ในการศึกษา โดยเป็นคุณธรรมหลัก 12 คุณธรรมที่นิสิตคณะครุศาสตร์ฟิ่งมี

ตอนที่ 2 การพัฒนาคุณธรรม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในตอนที่ 2 นี้ผู้วิจัยขอเสนอออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) ทฤษฎีและแนวคิดการพัฒนาคุณธรรม 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปลูกฝังคุณธรรม และ 3) กิจกรรมเพื่อการพัฒนาคุณธรรมนิสิตนักศึกษา

2.1 ทฤษฎีและแนวคิดการพัฒนาคุณธรรม

2.1.1 *ทฤษฎีจิตวิเคราะห์* (Psychoanalytic Theory) นักทฤษฎีกลุ่มนี้เชื่อว่า จริยธรรมของบุคคลได้รับการปลูกฝังจากบุคคลใกล้ชิดตั้งแต่วัยเด็กโดยการอบรมเลี้ยงดูหรือการเลียนแบบ จนกลายเป็นมโนธรรมหรือคุณลักษณะของแต่ละบุคคล

2.1.2 *ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม* (Social Learning Theory) ทฤษฎีนี้อธิบายการเกิดของจริยธรรมว่าเป็นกระบวนการสังคมประกิต (Social Learning Theory) โดยการซึมซับกฎเกณฑ์ต่าง ๆ จากสังคมที่เติบโตมา ดังนั้นสถาบันหรือกลุ่มสังคมมีอิทธิพลต่อการปลูกฝังและเสริมสร้างจริยธรรม

2.1.3 *ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญา* (Cognitive Development Theory) ทฤษฎีนี้อธิบายว่า พัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลจะเป็นไปตามขั้นตอนตามวุฒิภาวะของบุคคล โดยมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพัฒนาการทางสติปัญญาและได้รับอิทธิพลจากสังคมเป็นส่วนใหญ่ นักทฤษฎีที่สำคัญกลุ่มนี้คือ เพียเจท์ (Piaget) และโคลเบอร์ก (Kohlberg)

2.1.3.1 *ทฤษฎีของเพียเจท์* (Piaget)

การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของมนุษย์ เพียเจท์ กล่าวว่า จริยธรรมเกิดจากแรงจูงใจในการปฏิบัติตนสัมพันธ์กับสังคม การพัฒนาจริยธรรมจึงต้องมีการพิจารณาเหตุผลเชิงจริยธรรมตามระดับสติปัญญาของแต่ละบุคคล การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของมนุษย์ มี

ขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นก่อนจริยธรรม (เด็กอายุแรกเกิดถึงสองขวบ) 2) ขั้นเชื่อฟังคำสั่ง (ช่วงอายุ 2- 8 ปี) และ 3) ขั้นยึดหลักแห่งตน (ช่วงอายุ 8-10 ปี)

2.1.3.2 ทฤษฎีของโคลเบอร์ก (Kohlberg)

โคลเบอร์กวิเคราะห์หลักจริยธรรมว่าเป็นลำดับหรือระบบของแนวทางสำหรับเผชิญการเลือกที่จะปฏิบัติในสิ่งที่มีให้เลือกหลายวิธี ลำดับขั้นของพัฒนาการทางจริยธรรมมี 3 ระดับ 6 ขั้นดังนี้

ก. ระดับก่อนเกณฑ์ (Preconventional Level) ระดับนี้บุคคลจะเลือกตัดสินใจกระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตัวเอง มักพบในเด็กอายุ 2-10 ปี ระดับนี้แบ่งเป็น 2 ขั้นคือ 1) การเชื่อฟังและการลงโทษ 2) การแสวงหารางวัลและการแลกเปลี่ยน

ข. ระดับตามเกณฑ์ (Conventional Level) ระดับนี้บุคคลจะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของสังคม ระเบียบ ประเพณี กฎหมาย ศาสนา มีการเลียนแบบและกระทำตามเพื่อให้ผู้อื่นเห็นชอบ ต่อมาจึงคำนึงถึงบทบาทหน้าที่ของตนในสังคม มักพบในช่วงอายุ 10-16 ปี ระดับนี้แบ่งเป็น 2 ขั้น คือ 3) การทำตามที่ผู้อื่นเห็นชอบ 4) การทำกฎเกณฑ์ของสังคม

ค. ระดับเหนือเกณฑ์ (Post Conventional Autonomous or Principle Level) เป็นระดับที่มีจริยธรรมขั้นสูงสุดมีการตัดสินใจขัดแย้งต่าง ๆ ด้วยการคิดไตร่ตรอง พบในช่วงอายุ 16 ปีขึ้นไป ระดับนี้ แบ่งเป็น 2 ขั้นคือ 5) การให้ความสำคัญกับคนหมู่มาก โดยจะยึดถือความถูกต้องทางกฎหมาย ไม่กระทำตนขัดต่อสิทธิอันพึงมีพึงได้ของผู้อื่น สามารถควบคุมจิตใจของตนเองได้ 6) การยึดคุณธรรมสากล มีความรู้สึกสากลนอกเหนือจากกฎเกณฑ์ในสังคมของตน มีความยืดหยุ่นทางจริยธรรม

2.1.4 ทฤษฎีการกระจ่างนิยาม (The Theory of Values Clarification) ทฤษฎีนี้มีหลักการว่า ความถูกต้องดีงามมิได้ขึ้นอยู่กับหลักการที่แน่นอน แต่จะแปรผันตามบุคคลและสภาพการณ์ต่าง ๆ โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนค้นพบด้วยตัวเองว่าหลักการประพฤติปฏิบัติของตนเองต่อสิ่งต่าง ๆ เป็นอย่างไร และหลักการที่ดีที่ถูกต้องตามธรรมชาติของตนเป็นอย่างไร (พรวรรณ เพชรวิวรรณ์, 2545; ชัยพร วิชาวุธและธีระพร อุวรรณโณ, 2544; พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์, 2544)

2.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปลูกฝังคุณธรรม

ในการพัฒนาคุณธรรมนั้น ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่าย ทั้งนี้ เสฐียรพงษ์ วรรณปก (2533) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบในการปลูกฝังจริยธรรม มี 2 ข้อ คือ 1) ปรโตโมสะ สิ่งแวดล้อมภายนอกซึ่งได้แก่ สิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ตีทั่วไป เน้นที่กัลยาณมิตร ผู้คอยให้คำแนะนำปรึกษาที่ดี 2) โยนิสมนสิการ คือการรู้จักใช้ปัญญาพิจารณาหาเหตุผล คิดแยกแยะตามเหตุแห่งปัจจัย

เช่นเดียวกับ บรรเทา กิตติศักดิ์ (2533) ที่ได้กล่าวถึงการฝึกฝนจริยธรรม หรือการรู้จักการดำเนินชีวิตประจำวันให้ถูกต้องเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ 2 ด้าน คือ 1) องค์ประกอบภายนอก อันได้แก่สิ่งแวดล้อมทางด้านรูปธรรมต่าง ๆ เช่น สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อมทางด้านนามธรรมคือค่านิยมทางสังคม 2) องค์ประกอบภายในซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่ในตัวบุคคล มี 3 ประการ คือ จิตสำนึกในการศึกษา แรงจูงใจ และการรู้จักคิด

นอกจากนี้ พระมหาทองสุรีย์ สุริยโชโต (2533) ชี้แนะให้เข้าใจในหลักปรัชญาจรรยาบรรณหรือหลักการอาศัยซึ่งกันและกัน ชี้แนะให้เห็นถึงคุณและโทษของการคบเพื่อน มีการยกย่องสรรเสริญตลอดจนชี้แนะประสบการณ์ใหม่ ๆ ที่เยาวชนได้รับ ผู้ปกครองควรให้กำลังใจ สนับสนุน ในทุก ๆ กิจกรรม ที่เยาวชนสนใจ ส่วนแนวทางในการปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมนั้นมีหลายประการอันได้แก่ 1) การเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาทัศนคติผู้นำ 2) ฝึกอบรมศีลธรรมและจริยธรรมให้แก่เยาวชน สำหรับการปลูกฝังคุณธรรมตามแนวคิดของพระเมธีธรรมาภรณ์ (2544: 104-117) ได้กล่าวถึงการบูรณาการระหว่างรูปแบบการปลูกฝังในอดีต กับปัญหาการปลูกฝังคุณธรรมในยุคปัจจุบัน การปลูกฝังคุณธรรมและอาชีพพร้อมกัน รวมถึงปรับให้ยึดหยุ่นมีการสร้างแนวทางที่สร้างสรรค์

คณะอนุกรรมการการศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม จริยธรรม (2535) ได้กล่าวว่าในการพัฒนาจริยธรรมของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับวิธีการอบรมเลี้ยงดู ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 6 องค์ประกอบ คือ 1) การออกคำสั่งให้เด็กทำตาม หรือละเว้นการกระทำ 2) การตรวจตราว่าเด็กทำตามหรือไม่ 3) ถ้าเด็กทำอย่างเหมาะสมก็ให้รางวัล และส่งเสริม 4) ถ้าเด็กไม่ทำตามก็ตักเตือนแล้วจึงลงโทษ 5) การให้เหตุผล ทุกครั้งที่สั่งการ ให้รางวัล หรือลงโทษเด็ก และ 6) ผู้อบรมเลี้ยงดูต้องทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก

กองวิจัยการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2542) ได้เสนอวิธีการการปลูกฝังและสร้างเสริมจริยธรรม 4 วิธีได้แก่ 1) การปรับพฤติกรรม โดยปรับพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากกฎเกณฑ์ให้เข้าสู่แนวทางที่พึงประสงค์ 2) การทำให้ค่านิยมกระจ่าง โดยมุ่งเน้นให้แต่ละคนเรียนรู้ ทำความรู้จักตนเอง กระจ่างแจ้งในค่านิยมของตนเอง 3) การใช้เหตุผลทางจริยธรรม โดยการนำทฤษฎีการให้เหตุผลทางจริยธรรมของ คอลเบอร์ก (Kohlberg) มาใช้ในการปลูกฝังจริยธรรม คาดหวังให้ผู้เรียนมีพัฒนาการถึงขั้นทำตามกฎเกณฑ์ของสังคม เป็นการพัฒนาความคิดอย่างเป็นลำดับขั้นตอน (การทำให้ค่านิยมกระจ่างและการใช้เหตุผลทางจริยธรรม สอดคล้องกับวิธีการปลูกฝังจริยธรรมด้วยการกระจ่างนิยามและการปลูกฝังจริยธรรมด้วยเหตุผล โดยชัยพร วิชาวุธ และ ธีระพร อุวรรณโณ, 2544) 4) กระบวนการกลุ่ม โดยศึกษากลุ่มคนทำให้ได้ความรู้อันจะนำมาสู่การเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมของคนเพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างคุณธรรมต่อไป

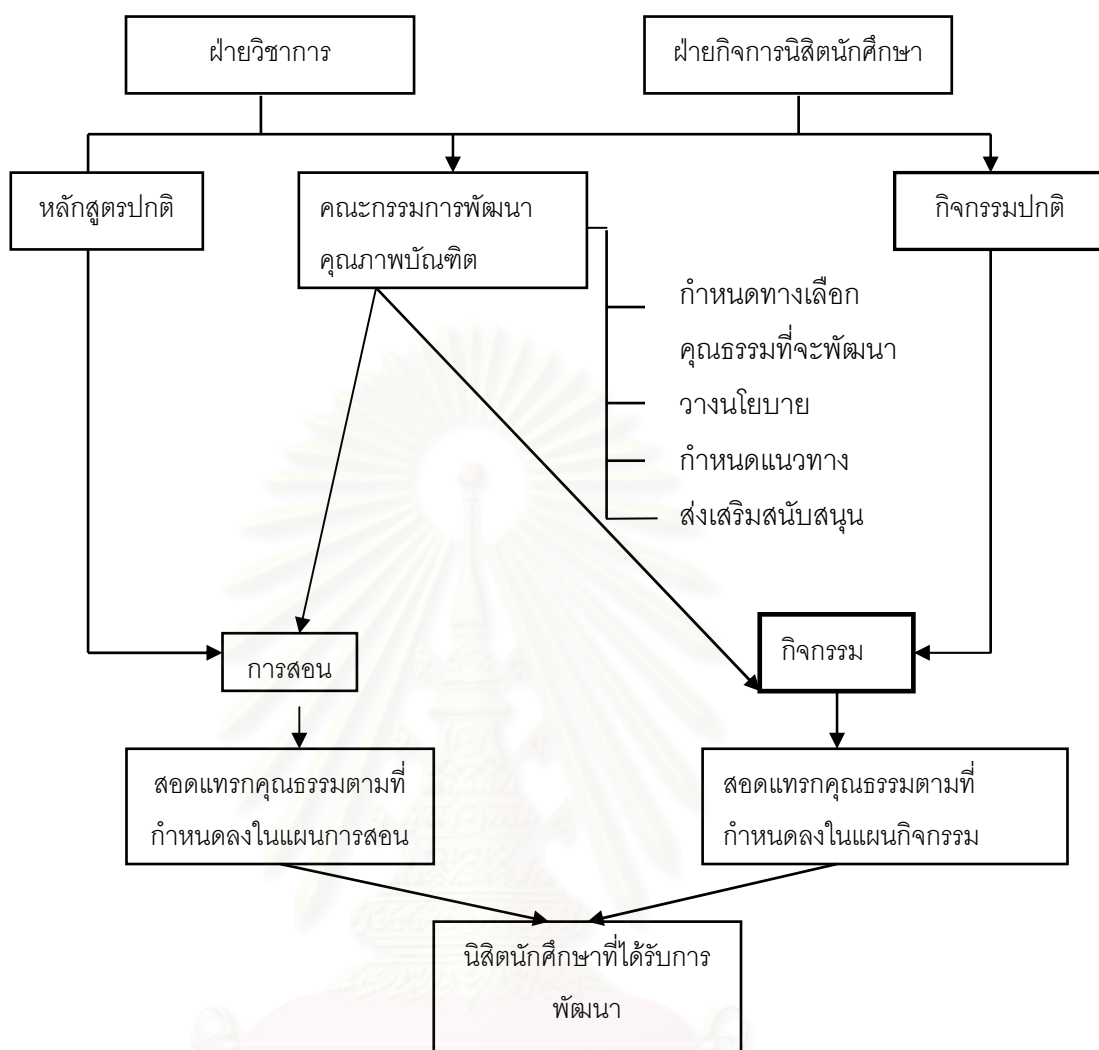
ในส่วนของการพัฒนาคุณธรรมนิสิตนักศึกษา วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2541, 2543) ได้เสนอว่า การพัฒนาคุณธรรมนิสิตนั้นต้องประสานความร่วมมือกันในทุก ๆ ฝ่าย โดยเฉพาะฝ่ายบริหาร ฝ่ายวิชาการ และฝ่ายกิจการนิสิต ทั้งนี้ ฝ่ายบริหารต้องช่วยจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น งบประมาณ เวลา โอกาส สถานที่ ในการกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ฝ่ายกิจการนิสิตและฝ่ายวิชาการต้องจัดกิจกรรมให้สอดคล้องและเอื้อต่อการพัฒนาคุณธรรม ทั้งนี้ ทั้ง 2 ฝ่ายนี้จะมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตนักศึกษาเป็นอย่างมาก

จากปัจจัยดังกล่าว ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปลูกฝัง ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมมีดังนี้คือ

- 1) *ครอบครัว* อันได้แก่ บิดามารดา ผู้ปกครอง ญาติผู้ใหญ่ ตลอดจนสมาชิกอื่น ๆ ในครอบครัว เพราะเป็นแหล่งการเรียนรู้แรกที่ทำหน้าที่ปลูกฝังและถ่ายทอดคุณลักษณะทางจริยธรรมให้แก่เด็ก
- 2) *กลุ่มเพื่อน* เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการสร้างค่านิยมและลักษณะทางจริยธรรมทั้งที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นในตัวเด็ก โดยเฉพาะเด็กที่ย่างเข้าสู่วัยรุ่น
- 3) *สถาบันศาสนา* ได้แก่ พระสงฆ์ หรือ ผู้นำทางศาสนาเพราะเป็นที่เคารพนับถือ มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่เด็ก ๆ
- 4) *สื่อมวลชน* หรือสื่อทุกรูปแบบ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ซึ่งล้วนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนในสังคม
- 5) *โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา* ซึ่งหมายรวมถึงสภาพแวดล้อม การบริหาร การให้บริการ การเป็นตัวอย่างที่ดีงามของครูอาจารย์ การเรียนการสอน รวมถึงการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานเพื่อการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม

ที่มา: วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543)

จากแผนผังจะเห็นว่าในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนิสิตนักศึกษานั้นฝ่ายวิชาการและฝ่ายกิจการนิสิตนักศึกษามีบทบาทสำคัญ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นกระบวนการพัฒนาคุณธรรมที่มาจากฝ่ายกิจการนิสิต คือมุ่งเน้นที่การจัดกิจกรรมที่เอื้อต่อการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรมของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3 กิจกรรมเพื่อการพัฒนาคุณธรรมนิสิตนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนส่งเสริม พัฒนาคุณธรรมนิสิตนักศึกษา ทั้งนี้ จากทฤษฎีการพัฒนานิสิต นักศึกษาของ Chickering(1969) จะเห็นว่า กิจกรรมสามารถพัฒนานิสิตถึง 7 ด้าน อันได้แก่ การพัฒนาความสามารถ (Developing Competence) การจัดการกับอารมณ์ (Managing Emotions) การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง (Developing Autonomy) การสร้าง

เอกลักษณ์เฉพาะตน (Establishing Identity) การสร้างสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีอิสระ (Freeing Interpersonal Relationships) การพัฒนาเป้าหมาย (Developing Purpose) และการพัฒนาความมีคุณธรรม (Developing Integrity) (Chickering, 1996 อ้างถึงใน ธิดารัตน์ บุญนุช, 2543: 11; กรกช อัดตวิริยะนุภาพ, 2540)

กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่สถาบันหรือนิสิตนักศึกษาจัดขึ้นนอกเวลาเรียน ทั้งในและนอกสถาบันเพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาในด้านต่าง ๆ เปิดโอกาสให้นิสิตนักศึกษาได้เข้าร่วม กิจกรรมที่สนใจด้วยความสมัครใจ ไม่มีการบังคับ ไม่มีคะแนนมาเป็นตัวกำหนด ทั้งนี้กิจกรรม ดังกล่าวต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของสถาบันตลอดจนได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนให้คำแนะนำโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและอยู่ในขอบข่ายของสถาบัน ไม่ขัดต่อศีลธรรม(นักรบ ระวังการณ์, 2530; อำนาจ วงษ์สมิง, 2531; พิกุล บุญประเสริฐ, 2533; ธีรทอง ล้อทอง, 2534; วันทนี อนุพันธ์, 2543; ธิดารัตน์ บุญนุช, 2543)

กิจกรรมนักศึกษาเกิดขึ้นครั้งแรกพร้อมกับการก่อตั้งสถาบันอุดมศึกษา (มหาวิทยาลัย อเล็กซานเดรีย) กิจกรรมที่เกิดขึ้นครั้งแรกเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา ตามมาด้วยกิจกรรมทางวิชาการ อาสาพัฒนา (กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์) ศิลปวัฒนธรรม และฝ่ายกีฬา สำหรับในประเทศไทยนั้นกิจกรรมเกิดขึ้นครั้งแรกหลังจากสถาปนามหาวิทยาลัยแห่งแรกของประเทศไทย (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) 6 ปี เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬา บันทึกลง ละครประจำปี เป็นต้น มีการดำเนินงานกิจกรรมนิสิตในรูปสโมสร เกิดความรุ่งเรือง ตื่นตัว จนถึงชบเซาตามยุคสมัยการเปลี่ยนแปลงของสภาพการเมืองการปกครองในประเทศไทย (พิกุล บุญประเสริฐ, 2533)

2.3.1 ประเภทของกิจกรรมนิสิตนักศึกษา

กิจกรรมนิสิตนักศึกษาจำแนกได้หลายประเภท เช่น จำแนกตามลักษณะของกิจกรรม จำแนกตามวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายในการทำกิจกรรม หรือจำแนกตามการพัฒนาของนิสิตนักศึกษา แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นจะเห็นว่าในทุก ๆ การจำแนกจะครอบคลุมทุก ๆ กิจกรรมที่จัดขึ้นทั่วไปในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง ในงานนี้ผู้วิจัยขอสรุปจำแนกประเภทของกิจกรรมออกเป็น 9 กิจกรรม ดังนี้

- 1) กิจกรรมด้านการปกครองเป็นกิจกรรมจากส่วนกลางเพื่อพัฒนาการปกครองตนเองรูปแบบของกิจกรรมเช่น สโมสรนิสิตนักศึกษา คณะกรรมการนิสิตนักศึกษา
- 2) กิจกรรมด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาสติปัญญา เพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่ นิสิต
- 3) กิจกรรมด้านกีฬา มุ่งพัฒนาบุคลิกภาพและความพร้อมเพรียง อีกทั้งพัฒนา นิสิตในด้านร่างกาย จิตใจ ตลอดจนทักษะในด้านกีฬา และทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ผ่อนคลายความตึงเครียด

4) กิจกรรมอาสาพัฒนา (กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์) เป็นกิจกรรมที่พัฒนาความเสียสละเพื่อสังคม เน้นการทำกิจกรรมการบำเพ็ญประโยชน์และการออกค่ายอาสาพัฒนาสังคม ผลจากการร่วมกิจกรรมทำให้นิสิตนักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงอันจะก่อให้เกิดความเข้าใจในสภาพที่แท้จริงของสังคมเมืองและชนบท

5) กิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่มุ่งเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ให้แก่นิสิตนักศึกษาด้านศิลปะและวัฒนธรรม ร่วมส่งเสริมและเผยแพร่ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทย

6) กิจกรรมด้านการเมือง เป็นกิจกรรมที่สอนนิสิตนักศึกษาถึงเหตุการณ์ เรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคม มีสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ กิจกรรมการเมืองมิได้บรรจุไว้ในกิจกรรมนิสิตนักศึกษา แต่นิสิตนักศึกษาบางกลุ่มที่สนใจก็จะจัดกิจกรรมออกมาในลักษณะงานบำเพ็ญประโยชน์และพัฒนาสังคม ซึ่งสามารถทำได้ ถ้ากิจกรรมเหล่านี้ไม่ขัดต่อความมั่นคงและปลอดภัยของประเทศ

7) กิจกรรมนันทนาการ (สันทนาการ) เป็นกิจกรรมที่มุ่งสร้างความบันเทิง ผ่อนคลายความตึงเครียด เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน กิจกรรมประเภทนี้มักจัดสอดแทรกในกิจกรรมอื่น ๆ

8) กิจกรรมพัฒนาศีลธรรม เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนิสิต

9) กิจกรรมพัฒนาอาชีพ เป็นกิจกรรมที่เน้นการฝึกทักษะในการประกอบวิชาชีพ เกิดความเชี่ยวชาญ ชำนาญการในสาขาอาชีพที่ตนเองถนัดหรือสนใจ (ธิดารัตน์ บุญนุช, 2543; สำเนาวิ ขจรศิลป์, 2538 อ้างถึงใน กรกช อุตตวิริยะนุภาพ, 2540; วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2528 อ้างถึงใน กรกช อุตตวิริยะนุภาพ, 2540)

2.3.2 กิจกรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฝ่ายกิจการนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายที่มีบทบาทสำคัญในงานกิจกรรมนิสิตคือ ฝ่ายงานกิจกรรมนิสิตและนิสิตสัมพันธ์ ซึ่งประกอบไปด้วยฝ่ายต่างๆ คือ ฝ่ายกิจกรรมด้านวิชาการ ฝ่ายกิจกรรมด้านกีฬา ฝ่ายกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ฝ่ายกิจกรรมด้านนิสิตสัมพันธ์ และฝ่ายกิจกรรมด้านพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์

ในส่วนของกิจกรรมที่ฝ่ายต่าง ๆ ทั้ง 5 ฝ่ายได้จัดทำนั้น มีกิจกรรมที่จัดขึ้นทั้งหมด 18 กิจกรรม อันได้แก่ 1) แรกพบคณะครุศาสตร์ 2) เปลี่ยนไท พับธงเท้า 3) กีฬาฮาเฮแต่คบเพลิงดวงใหม่ 4) ประชุมเชียร์ 5) พิธีไหว้ครู 6) วันลอยกระทง 7) Edu Singing Contest 8) ฉายภาพยนตร์เพื่อคนรักหนัง 9) ละครรับน้องใหม่ 10) ติวน้อง 11) โต้วาทีน้องพี่ครุศาสตร์

12) บาสเกตบอลครุฑ – อักษรฯ 13) ไม้เรียวเกมส์ 14) กีฬาน้องใหม่ 15) ค่ายกลางปี 16) ค่ายปลายปี 17) ค่ายน้องใหม่ใส่ใจสังคม และ 18) ค่ายแบ่งฝันปันรัก

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณธรรมนิสิตนักศึกษา

จากการสำรวจงานวิจัยพบว่า ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมนิสิตนั้น มีเหตุปัจจัยรวมถึงกระบวนการในการพัฒนาคุณธรรมที่หลากหลาย ดังเช่น จากการศึกษาการพัฒนาคุณธรรมนักศึกษาครูในวิทยาลัยครู ของโกเมท เทือกสุบรรณ (2538) พบว่า ในการพัฒนาคุณธรรมนักศึกษาครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา อาจารย์ในวิทยาลัยครูส่วนใหญ่เห็นว่า การพัฒนาคุณธรรมโดยวิธีการแทรกในขณะสอน มีความสำเร็จมากที่สุด นอกจากนี้งานวิจัยของ สุวิมล ว่องวานิช และนางลักษณ์ วิรัชชัย (2543) ทำการศึกษาปัจจัยและกระบวนการที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณธรรมระดับบุคคลเพื่อมุ่งความสำเร็จของส่วนรวมของนักศึกษามหาวิทยาลัย: การศึกษาเชิงปริมาณและคุณภาพพบว่า กระบวนการที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณธรรมคือ กระบวนการพัฒนาจากบุคคลรอบข้าง โดยนิสิตนักศึกษาเห็นว่าพ่อแม่มีส่วนในการปลูกฝังคุณธรรมมากกว่ากลุ่มครูหรือเพื่อนฝูง และครูจะมีส่วนในการปลูกฝังคุณธรรมมากกว่าเพื่อนฝูง ส่วนกระบวนการพัฒนาตนเอง นิสิตนักศึกษามีความสนใจในการพัฒนาคุณธรรมตนเองน้อยกว่าคนรอบข้าง กระบวนการพัฒนาจากอาจารย์มหาวิทยาลัย อาจารย์ส่วนใหญ่ร้อยละ 90 ได้มีการสอดแทรกคุณธรรมแก่นิสิตนักศึกษา โดยใช้เวลาในการสอนไม่เกิน 20% ของจำนวนคาบเวลา

สุกัญญา ศรีเมืองธน (2533) ได้ศึกษาบทบาทของอาจารย์สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ในการพัฒนาคุณธรรมนักศึกษาครูตามการรับรู้ของผู้บริหารและอาจารย์ ผลการวิจัยพบว่าบทบาทที่เป็นจริงของอาจารย์สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ในการพัฒนาคุณธรรมนักศึกษาครูรวมทุกด้าน ตามการรับรู้ของผู้บริหารและอาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนบทบาทที่คาดหวังรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาคุณธรรมนักศึกษาครูรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ในการศึกษากระบวนการปลูกฝังคุณธรรมแก่นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยโดย อภิญาญามานะโรจน์ (2539) พบว่า วิธีการปลูกฝังคุณธรรมนิสิตนักศึกษามีหลายวิธี สรุปได้ดังนี้

- 1) ต้องสร้างศรัทธาให้เกิดแก่คุณธรรมจริยธรรมนั้น ๆ จัดสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี ในการปลูกฝังคุณธรรมต้องคำนึงถึงวัยและขั้นตอนการพัฒนาคุณธรรม
- 2) ใช้วิธีการสอนเพื่อปลูกฝังคุณธรรม โดยเน้นให้ครูเป็นศูนย์กลางและนักศึกษาเป็นศูนย์กลาง การสอนอภิปราย สาธิต ศึกษาค้นคว้ารายงาน
- 3) มหาวิทยาลัยต้องมีการกำหนดนโยบาย ปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน กิจกรรมส่งเสริมในด้านต่าง ๆ เพื่อปลูกฝังคุณธรรม

4) นิสิตต้องได้รับการปลูกฝังคุณธรรมด้านความรับผิดชอบจากมหาวิทยาลัยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ คุณธรรมด้านการรู้จักตนเอง ใฝ่รู้ ใฝ่ดี ใฝ่เก่ง และเสียสละเพื่อส่วนรวม

5) ปัจจัยที่มีส่วนในการพัฒนาคุณธรรมนิสิต ทุกกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนมีส่วนในการปลูกฝังคุณธรรมมากที่สุด อาจารย์ที่ปรึกษามีส่วนในการพัฒนาคุณธรรมมากที่สุด กลุ่มนิสิตเห็นว่า เพื่อนมีส่วนในการปลูกฝังคุณธรรมนอกจากนี้สภาพแวดล้อมก็มีส่วนในการปลูกฝังคุณธรรมเช่นกัน

6) หลักสูตรแบ่งเป็น 2 หมวดคือ หมวดการศึกษาทั่วไป และหมวดวิชาเฉพาะ เนื้อหาวิชาเน้นคำว่า คุณธรรม จริยธรรมและความรับผิดชอบ

7) การจัดการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนได้ปฏิบัติหน้าที่ในการปลูกฝังคุณธรรมในระดับมากทุกประเด็น

8) การจัดกิจกรรม อาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมได้ปฏิบัติหน้าที่ในการปลูกฝังคุณธรรม 9 ประการ

9) ผลการวิเคราะห์การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมคุณธรรมนิสิต พบว่า ฝ่ายนิสิตสัมพันธ์ ส่งเสริมคุณธรรมความรับผิดชอบ การรู้จักตนเอง ฝ่ายวิชาการส่งเสริมคุณธรรมความรับผิดชอบ และศีลธรรม ฝ่ายศิลปวัฒนธรรมส่งเสริมความรับผิดชอบ ศีลธรรม ฝ่ายพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ส่งเสริมคุณธรรมเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวมและความรับผิดชอบ

จะเห็นได้ชัดว่า ในการพัฒนาคุณธรรมนิสิตนั้น จะต้อง อาศัยเหตุปัจจัย กระบวนการต่าง ๆ ส่วนหนึ่งที่ชี้ชัดและมีบทบาทในการพัฒนาคุณธรรมคือ *กิจกรรมนิสิตนักศึกษา* ดังจะเห็นได้จากงานวิจัยของ อุดลย์ สาระบาล (2534) ทำการวิเคราะห์กิจกรรมนักเรียนที่ส่งเสริมจริยธรรมในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ผลวิจัยพบว่า เอกสารคู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียนปรากฏคุณลักษณะทางจริยธรรมได้แก่ ความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้มีวิถึธรรม และเสียสละ ในการวิเคราะห์กิจกรรมนักเรียนพบว่า กิจกรรมที่กำหนดในหลักสูตรก่อให้เกิดความมีระเบียบวินัย การรู้จักสามัคคีและรับผิดชอบ กิจกรรมเสริมหลักสูตรก่อให้เกิดความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัยและการรู้จักสามัคคี กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่กระทรวงศึกษาแนะนำเพิ่มเติมก่อให้เกิดความรับผิดชอบ ความเสียสละ และความมีระเบียบวินัย ส่วนกิจกรรมอื่นๆ ที่ทางโรงเรียนจัด ก่อให้เกิดความกตัญญูกตเวที การรู้จักสามัคคีและความเสียสละ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ รวิทอง ล้อทอง (2534) ทำการวิเคราะห์กิจกรรมนักศึกษาพยาบาลที่ ส่งเสริมจริยธรรมของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ผลการวิจัยพบว่า ในการวิเคราะห์เอกสาร เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา ปรากฏคุณลักษณะทาง จริยธรรมส่วนใหญ่ ได้แก่ ความสามัคคี การมีพฤติกรรมสุขภาพ และความเสียสละ ในการวิเคราะห์กิจกรรมที่นักศึกษาจัดขึ้นในมหาวิทยาลัย มีการจัดกิจกรรม 9

ด้าน ซึ่งแต่ละกิจกรรมก่อให้เกิดคุณลักษณะทางจริยธรรมดังนี้ กิจกรรมด้านศาสนาก่อให้เกิด ความศรัทธาในศาสนา ความรับผิดชอบ และความมีสติ กิจกรรมด้านวิชาการก่อให้เกิดความใฝ่รู้ ความรับผิดชอบและการมีวิจาร์ณญาณ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมก่อให้เกิดความสามัคคี ความ สุภาพอ่อนโยน และความมีระเบียบวินัย กิจกรรมด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดความรับผิดชอบต่อ ความมีเหตุผล และความเสียสละ กิจกรรมด้านกีฬาต้านนันทนาการ และด้านบำเพ็ญประโยชน์ก่อให้เกิดความสามัคคี ความรับผิดชอบต่อความเสียสละ คุณลักษณะ ทางจริยธรรม ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาพยาบาลได้แก่ ความรับผิดชอบต่อ ความเสียสละ และ ความสามัคคี

นอกจากกิจกรรมจะสามารถพัฒนาคุณธรรมนิสัยแล้ว กิจกรรมยังสามารถช่วยให้นิสัยเกิด การพัฒนาในด้านต่าง ๆ จากงานวิจัยของ กรกช อุตตวิริยะนุภาพ (2540) ศึกษา “ความสัมพันธ์ ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษากับการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษาใน กรุงเทพมหานคร” โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นกรรมการในองค์การนิสิตนักศึกษาในปีการศึกษา 2540 จำนวน 784 คน วิเคราะห์โดยการหาค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ผลการวิจัย สรุปได้ว่า 1) นิสิตนักศึกษาใช้เวลาในการร่วมกิจกรรมโดยเฉลี่ย 13.09 ชั่วโมงต่อสัปดาห์และมี คะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษาอยู่ในระดับการมีส่วนร่วมปานกลาง 2) นิสิต นักศึกษามีคะแนนการพัฒนาตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมีการพัฒนามาก 3) ในด้านความสัมพันธ์ ระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษากับการพัฒนาตนเองของนิสิต นักศึกษาพบว่า เวลา ที่ใช้ในกิจกรรมนิสิตนักศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับการ พัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ เกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการจัดการกับอารมณ์ซึ่งมีความสัมพันธ์ ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนคะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิตนักศึกษามี ความสัมพันธ์ทางบวกกับการพัฒนาตนเองของนิสิตทั้ง 7 ด้านคือ การจัดการกับอารมณ์ การ พัฒนาสัมพันธ์ภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะ การสร้างเอกลักษณ์เฉพาะตน การพัฒนาเป้าหมาย และการพัฒนาความมีคุณธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักรบ ระวีการณ์ (2530) ได้ศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย เอกชน ผลการวิจัยพบว่า สภาพและรูปแบบของปรัชญา วัตถุประสงค์และนโยบาย คือ การพัฒนา นักศึกษาให้เป็นผู้มีความรู้ ประสบการณ์และคุณธรรม ทั้งนี้มีกิจกรรมที่จัด 4 ประเภทคือ กิจกรรม ด้านวิชาการ ด้านกีฬา ศิลปวัฒนธรรมและบำเพ็ญประโยชน์ อธิการบดีเป็นผู้อนุมัติในการจัด กิจกรรม ปัญหาอุปสรรคที่พบคือ คณะกรรมการนักศึกษาขาดการวางแผน ประสานงาน และ ประเมินผล ขาดความเข้าใจในหลักการ วัตถุประสงค์ นโยบายและขั้นตอนการดำเนินงาน อาจารย์ และบุคลากรฝ่ายกิจการนิสิตมีน้อยและขาดประสบการณ์ ไม่มีสถานที่ทำงานอย่างเป็นทางการ

อานาจ วงษ์สมิง (2531) ได้ศึกษากิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชเกิดจากความต้องการของนักศึกษา เพื่อทำกิจกรรมช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางด้านวิชาการ แบ่งกิจกรรมเป็น 5 ด้านคือ ด้านวิชาการ ด้านการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข่าวสาร ด้านการสร้าง ความเข้าใจอันดีระหว่างมหาวิทยาลัยกับสมาชิก ด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของชมรมและด้านการเผยแพร่ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ในด้านการดำเนินงานและความต้องการในการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา อาจารย์และนักศึกษาเห็นว่าการดำเนินการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และประเภทของกิจกรรมที่เน้นด้านวิชาการเป็นหลัก แนวทางพัฒนากิจกรรมนักศึกษาคือ มหาวิทยาลัยและชมรมกำหนดวัตถุประสงค์และประเภทของกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ในท้องถิ่นของตน

วันทนีย์ อนุพันธ์ (2543) ได้ศึกษา “การวิเคราะห์การบริหารงบประมาณในการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์” เก็บรวบรวมโดยใช้วิธีวิเคราะห์เอกสารและสัมภาษณ์ผู้บริหาร นายกองดีการนักศึกษาและประธานชมรม ผลการวิจัย พบว่า สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยจัดสรรงบประมาณแผ่นดินสำหรับการจัดกิจกรรมนักศึกษาประเภทบำเพ็ญประโยชน์มากที่สุด ในส่วนของสถาบันราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์งบประมาณส่วนใหญ่ได้มาจากเงินค่ากิจกรรมที่เก็บจากนักศึกษา นำมาจัดสรรสำหรับการทำกิจกรรมนักศึกษาประเภทกีฬามากที่สุด จะเห็นได้ว่างบประมาณเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา (ธิดารัตน์ บุญนุช, 2543)

กิจกรรมเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมแก่นิสิต แต่ทั้งนี้การเข้าร่วมกิจกรรมใด ๆ นั้นจะขึ้นอยู่กับความสนใจของนักศึกษาด้วย ผู้บริหารและครูอาจารย์ควรเป็นผู้คอยควบคุมดูแล และให้คำปรึกษา มีการวางแผนการจัดกิจกรรมที่รัดกุม มีการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการวางแผนการจัดกิจกรรมที่เอื้อและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการพัฒนาคุณธรรมมากที่สุด

ตอนที่ 4 การประเมินความต้องการจำเป็น

ในการวางแผนงานใดก็ดี กิจกรรมหนึ่งที่เหมาะสมนำมาปฏิบัติเพื่อให้การวางแผนนั้นบรรลุเป้าหมาย ตรงตามที่ต้องการ เกิดความคุ้มค่าของทรัพยากรที่ลงทุนไปให้ก่อประโยชน์สูงสุด คือ การประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment)

การประเมินความต้องการจำเป็น เป็นเทคนิคหนึ่งที่ใช้ในการสำรวจความต้องการ ปัญหาที่เกิดขึ้นของหน่วยงาน ซึ่งนอกจากจะสะท้อนปัญหา (Problem) ที่ต้องแก้ไข และนำไปสู่การกำหนดเป้าหมายที่ต้องการแล้ว ยังสามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับทางเลือกในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้

(สุวิมล ว่องวาณิช, 2545) ทั้งนี้ การประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ (complete needs assessment) มีขั้นตอนต่าง ๆ คือ

- 1) การกำหนดหรือระบุความต้องการจำเป็น (needs identification)
- 2) การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (needs analysis) ซึ่งเป็นกระบวนการวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็นนั้น
- 3) การกำหนดทางเลือกในการแก้ไขปัญหา (need solution selection)
- 4) การตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กรอบการประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ (complete needs assessment) แต่ศึกษาขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอน มีได้ศึกษาในขั้นตอนที่ 4 ทั้งนี้เพราะในการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่เหมาะสมนั้นต้องขึ้นอยู่กับดุลยพินิจและการพิจารณาของกลุ่มคนในการวางแผนเพื่อปฏิบัติงานจริง การวิจัยครั้งนี้เพียงศึกษาแนวทางเท่านั้น

4.1 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

สุวิมล ว่องวาณิช (2545: 25-29) ได้ทำการสรุปและสังเคราะห์นิยามเกี่ยวกับความต้องการจำเป็น จำแนกนิยามความต้องการจำเป็นออกเป็น 2 ประเภทคือ

1) นิยามตามโมเดลความแตกต่าง (Discrepancy Model) หรือการนิยามความต้องการจำเป็นว่าเป็นความแตกต่างหรือช่องว่าง (gap) ระหว่างสิ่งที่เป็นอยู่จริง (What is) กับสิ่งที่มุ่งหวัง (What should be) Needs ที่ได้เป็นคำนาม สะท้อนให้เห็นถึงสถานะของการเกิดปัญหา (Problem)

2) นิยามตามโมเดลการแก้ปัญหา (Solution Model) คือนิยามความต้องการจำเป็นว่าเป็นสิ่งที่ต้องได้รับการตอบสนองหรือจำเป็นที่จะต้องเสริมในสิ่งที่ขาดเพื่อความสำเร็จและเกิดภาวะที่พึงประสงค์ Needs ในลักษณะนี้ เป็นคำกริยา เป็นกริยาที่สะท้อนให้เห็นถึงแนวทางการแก้ปัญหา (Solution)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีการนิยามตามโมเดลการแก้ปัญหา (Solution Model) คือนิยามความต้องการจำเป็นว่าเป็นคุณธรรมที่นิสิตคณะครุศาสตร์ชาติหรืออยู่ในระดับต่ำ ที่สมควรได้รับการพัฒนา เพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมของนิสิตต่อไป

4.2 ประเภทของความต้องการจำเป็น

ในการประเมินความต้องการจำเป็นนั้น มีการจำแนกประเภท ไว้แตกต่างกัน เช่น จำแนกตามความคาดหวัง จำแนกตามกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการกำหนดความต้องการจำเป็น หรือ จำแนกตามจุดเน้นของขอบข่ายในการดำเนินงานและประโยชน์ที่ได้รับจากการประเมิน ดังสรุปได้ดังนี้ ใน

การประเมินความต้องการจำเป็นนั้นมีแนวคิดต่าง ๆ ที่แบ่งประเภทความต้องการจำเป็นแตกต่างกัน สามารถสรุปได้ดังนี้

Bradshaw (1972 อ้างถึงในปานจันทร์ โททอง, 2542) ได้จำแนกประเภทของความต้องการจำเป็นตามความคาดหวัง ได้แก่

1) Normative Needs เป็นความต้องการจำเป็นระดับพื้นฐาน ที่เกิดจากความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบันกับสภาพที่คาดหวัง โดยที่ความต้องการจำเป็นตามความคาดหวังจะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่ผู้เชี่ยวชาญได้กำหนดไว้ เพราะเชื่อว่าผู้เชี่ยวชาญเป็นบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในเรื่องนั้นๆ ได้เป็นอย่างดี

2) Felt needs เป็นความต้องการจำเป็นตามความรู้สึก ที่กลุ่มเป้าหมายรับรู้หรือ คาดหวังว่าจะให้เกิดขึ้น ซึ่งจะขึ้นอยู่กับระดับของสภาพปัญหาที่กลุ่มคนนั้นประสบอยู่

3) Expressed needs เป็นความต้องการจำเป็นตามการแสดงออก ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับความต้องการจำเป็นระดับพื้นฐานที่กำหนดโดยผู้เชี่ยวชาญ แต่ความต้องการจำเป็นตามการแสดงออกของผู้รับบริการหรือกลุ่มบุคคลเป้าหมายเป็นผู้กำหนดความต้องการจำเป็น

4) Comparative needs เป็นความต้องการจำเป็นเชิงเปรียบเทียบ ระหว่างกลุ่มประชากรเป้าหมายที่รับบริการในสถานที่ที่แตกต่างกัน ถ้าบุคคลที่ได้รับบริการน้อยกว่ากลุ่มประชากรเป้าหมายก็จะสะท้อนว่าเกิดปัญหาหรือความต้องการจำเป็น

นอกจากนี้ Witkin และ Alschuld (1995 อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช, 2542) แบ่งประเภทของความต้องการจำเป็น ตามกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการกำหนดความต้องการจำเป็น ออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 (primary) เป็นความต้องการจำเป็นของผู้รับบริการ (service receivers) เช่น นักเรียน ลูกค้า คนไข้ ผู้ใช้ข้อมูล พนักงาน เป็นต้น

ระดับที่ 2 (secondary) เป็นความต้องการจำเป็นของผู้ให้บริการและผู้กำหนดนโยบาย (service providers and policymakers) เช่น ครู ผู้ปกครอง รัฐบาล บรรณารักษ์ ผู้บริหาร ผู้จัดการ เป็นต้น

ระดับที่ 3 (tertiary) เป็นความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับทรัพยากรหรือวิธีการแก้ปัญหา (resources or solutions) เช่น อาคารสถานที่ การอำนวยความสะดวก วัสดุ เทคโนโลยี การขนส่ง เงินเดือนและผลตอบแทน เงื่อนไขการทำงาน เป็นต้น

ส่วน Kaufman และ English (1979) ได้จำแนกประเภทของการประเมินความต้องการจำเป็นตาม จุดเน้นของขอบข่ายในการดำเนินงานและประโยชน์ที่จะได้รับจากการประเมินไว้ 2 ประเภทคือ

1) การประเมินความต้องการจำเป็นภายนอก (external needs assessment) เป็นการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อศึกษา จัดลำดับความสำคัญ และคัดเลือกความต้องการจำเป็นขององค์กร

2) การประเมินความต้องการจำเป็นภายใน (internal needs assessment) เป็นการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อศึกษา จัดลำดับความสำคัญ และคัดเลือกความต้องการจำเป็นขององค์กร

4.3 เทคนิคที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น

เนื่องจากการประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ (Complete needs assessment) มีขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอนอันได้แก่ การระบุความต้องการจำเป็น การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และการกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหา ดังนั้นเทคนิคที่ใช้จริงมี 3 กลุ่มตามขั้นตอน 3 ขั้น อันได้แก่ 1) กลุ่มเทคนิคเกี่ยวกับการกำหนดและจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Priority – setting Technique) 2) กลุ่มเทคนิคการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา (Causal – analysis Technique) 3) กลุ่มเทคนิคการกำหนดทางเลือก (needs solution selection)

ตารางที่ 2.2 แสดงเทคนิคการประเมินความต้องการจำเป็น สุวิมล ว่องวานิช (2545) ได้จำแนกเทคนิคดังกล่าวออกเป็น 8 กลุ่ม โดยไม่ได้มีหลักเกณฑ์ตายตัว ดังนั้นจะพบว่าการแยกส่วนระหว่างการวิเคราะห์ผลกระทบกับเทคนิคเชิงอนาคตทำให้เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ไม่ได้ถูกจัดไว้ในเทคนิคเชิงอนาคต

ตารางที่ 2.2 เทคนิคที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น

ข้อ	เทคนิคการประเมินความต้องการจำเป็น	(1) การกำหนดความต้องการจำเป็น	(2) การวิเคราะห์สาเหตุ	(3) การกำหนดทางเลือกในการแก้ไขปัญหา
1	การใช้ข้อมูลที่มีอยู่แล้ว			
1.1	ตัวบ่งชี้ทางสังคม	/		
1.2	การวิจัย	/	/	/
2	การสำรวจ			
2.1	การใช้แบบสอบถาม	⊙	⊙	
2.2	การสัมภาษณ์ การสอบถามผู้รู้	/	⊙	
2.3	การสังเกต	/	/	

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ข้อ	เทคนิคการประเมินความต้องการจำเป็น	(1) การกำหนดความต้องการจำเป็น	(2) การวิเคราะห์สาเหตุ	(3) การกำหนดทางเลือกในการแก้ไขปัญหา
3	กระบวนการกลุ่ม			
3.1	เทคนิคกลุ่มสมมติ	/	/	/
3.2	การสนทนากลุ่มแบบเจาะจง	/	/	/
3.3	การระดมความคิด	/	/	/
3.4	สมัชชาชุมชน	/	/	
3.5	ประชาพิจารณ์	/		/
4	การจัดอันดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น			
4.1	การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	/		
4.2	การจัดเรียงอันดับ	/		
4.3	Manitude Estimation Scaling (MES)	/		
4.4	Priority Needs Index(PNI)	/		
4.5	Weighted Needs Index (WNI)	/		
4.6	Del-N	/		
4.7	Paired- Weight Procedure (PWP)	/	/	/
4.8	Card Sort	/	/	/
5	การวิเคราะห์เชิงสาเหตุ			
5.1	การวิเคราะห์แผนภูมิก้างปลา (fishboning)		/	
5.1	การวิเคราะห์สาเหตุของความล้มเหลว (Fault Tree Analysis)		/	
6	การวิเคราะห์ผลกระทบ			
6.1	การวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ (Cross Impact Analysis)			(/)
6.2	การวิเคราะห์อรรถประโยชน์-พหุลักษณะ (MAUT)			/
7	เทคนิคเชิงอนาคต			
7.1	Delphi Technique	/	/	/
7.2	Scenario	/	/	/
7.3	Future Wheel Analysis	/	/	

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ข้อ	เทคนิคการประเมินความต้องการจำเป็น	(1) การกำหนดความต้องการจำเป็น	(2) การวิเคราะห์สาเหตุ	(3) การกำหนดทางเลือกในการแก้ไขปัญหา
8	อื่นๆ			
8.1	DACUM	/		
8.2	Concept Mapping	/	/	/
8.3	Photovoice	/	/	
8.4	Storyboarding	/	/	/
8.5	Costs-Consequence Analysis			/

ที่มา: สุวิมล ว่องวาณิช (2545)

หมายเหตุ สัญลักษณ์รูปวงกลมล้อมรอบเครื่องหมายบ่งบอกถึงเทคนิคที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

จากเทคนิคการประเมินความต้องการจำเป็นดังกล่าว ผู้วิจัยเลือกใช้แบบสอบถามในการกำหนดความต้องการจำเป็นเพื่อศึกษาคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนา ใช้การสัมภาษณ์ประกอบกับแบบสอบถามในส่วนของการวิเคราะห์สาเหตุปัจจัยของคุณธรรม และกำหนดทางเลือกในการแก้ไขปัญหาโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ ซึ่งจะได้นำเสนอในรายละเอียดต่อไป

ตอนที่ 5 เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ (cross – impact analysis)

เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้เป็นเทคนิคหนึ่งที่ใช้ในการวิจัยอนาคต เทคนิคนี้ใช้ศึกษาอิทธิพลของการเกิดเหตุการณ์หนึ่งที่ส่งผลต่อการเกิดเหตุการณ์อื่น ๆ โดยเฉพาะอิทธิพลที่มีลักษณะเป็นผลกระทบในเชิงปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างเหตุการณ์ แตกต่างจากการวิเคราะห์อนาคตอื่น ๆ เช่น วิเคราะห์งาน (task Analysis) การวิเคราะห์แนวโน้ม (trend Analysis) การฉายภาพอนาคต (scenarios) หรือ วงล้ออนาคต (future wheel) ฯลฯ ทั้งนี้เพราะเทคนิคส่วนใหญ่มุ่งวิเคราะห์เหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นโดยการทำนายเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเพียงด้านเดียวแต่ไม่ได้เอาอิทธิพลหรือผลกระทบของตัวแปรปัจจัยมาร่วมพิจารณา (Stover and Gordon, 1978; Gordon, 1994)

เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ (Cross – impact Analysis) เป็นเทคนิคที่พัฒนามาจากเทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) โดย Theodore J. Gordon และ Olaf Helmer ในปี ค.ศ.1966 (Stover and Gordon, 1978; IJFS Volume 5, 2003) เพื่อประโยชน์ในการร่วมวางแผน

ทำนายเกมของจักรพรรดิ Aluminium (Helmer, 1977 อ้างถึงใน www.iit.edu/~it/cross.htm) ต่อมาในปี ค.ศ.1968 Gordon และ Hayward ได้พัฒนาฐานโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์เพื่อประเมินผลกระทบในระบบตารางเมทริกซ์ เกี่ยวกับการตัดสินใจว่าจ้างทหาร เพื่อใช้ในกองทัพ มีการตีพิมพ์ข้อข้อค้นพบอย่างกว้างขวางในบทความเรื่อง “Initial experiments with the cross-impact matrix method of forecasting” (Stover and Gordon, 1978; Gordon and Hayward, 1968 อ้างถึงใน www.iit.edu/~it/cross.htm) จนทำให้ เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ (Cross – impact Analysis) ถูกนำมาใช้ในการวิจัย เกี่ยวกับการวางแผน ทางเลือกในการตัดสินใจในการวิจัยเชิงอนาคต (Future Research) โดยมีแนวคิดพื้นฐานว่า การเกิดขึ้นของเหตุการณ์หนึ่งจะส่งผลกระทบต่อความเป็นไปได้ที่จะเกิดเหตุการณ์อื่น

5.1 แนวคิดพื้นฐานของเทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้

การวิเคราะห์ผลกระทบไขว้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ทำการวิเคราะห์ค่าความน่าจะเป็น แต่การวิจัยครั้งนี้เกี่ยวข้องกับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ซึ่งการคำนวณค่าความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ ไม่สามารถกระทำได้ด้วยวิธีการสมมติข้อมูลในการเกิดขึ้นซ้ำๆ (Simulated Data) ดังเช่นการศึกษาทางวิศวกรรมศาสตร์และอุตสาหกรรม (จุฑาทิพย์ สว่างสุวรรณ, 2541) Witkin และ Stephens (อ้างถึงใน อมรรัตน์ คำแดง, 2539; จุฑาทิพย์ สว่างสุวรรณ, 2541) ได้เสนอแนะวิธีในการกำหนดค่าความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ โดยอาศัยความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ ดังนั้นในการกำหนดค่าความน่าจะเป็นของการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมนิสิต ตลอดจนค่าความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ผลกระทบ ผู้วิจัยอาศัยการเก็บรวบรวมข้อมูลตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง โดยให้กลุ่มตัวอย่างระบุค่าร้อยละของความเป็นไปได้ของการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรม หลังจากนั้นผู้วิจัยนำมาหาค่ามัธยฐานเลขคณิตและทำการแปลค่าร้อยละความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์เหล่านั้นเป็นค่าความน่าจะเป็นเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ตามขั้นตอนต่อไป

5.2 กระบวนการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้

กระบวนการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้(Cross impact Analysis) สรุปได้ดังต่อไปนี้ (Stover and Gordon, 1978; Gordon, 1994)

- 1) กำหนดลักษณะและจำนวนเหตุการณ์หรือแนวโน้มที่สำคัญที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ โดยเหตุการณ์เหล่านี้ อาจมาจากการสังเคราะห์เอกสาร หรือการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ในการศึกษาที่ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ส่วนใหญ่แล้ว จะมีจำนวนเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกันประมาณ 10 ถึง 40 เหตุการณ์

เหตุการณ์
E_1
E_2
E_3
:
E_n

2) ประมวลค่าความน่าจะเป็นเบื้องต้นของแต่ละเหตุการณ์ ใช้สัญลักษณ์ $P(i)$ ค่าประมวลความน่าจะเป็นนี้ได้มาจากการตัดสินใจร่วมกันของผู้เชี่ยวชาญ

เหตุการณ์	ความน่าจะเป็น $P(E)$
E_1	$P(1)$
E_2	$P(2)$
E_3	$P(3)$
:	:
E_n	$P(n)$

กำหนดให้ $E_1, E_2, E_3, \dots, E_n$ แทนเหตุการณ์ที่ 1, 2, 3, ..., n

$P(1)$ หมายถึง ความน่าจะเป็นที่จะเกิด E_1

$P(2)$ หมายถึง ความน่าจะเป็นที่จะเกิด E_2

$P(3)$ หมายถึง ความน่าจะเป็นที่จะเกิด E_3

:

$P(n)$ หมายถึง ความน่าจะเป็นที่จะเกิด E_n

3) ประมวลค่าความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ผลกระทบที่ถ้าเหตุการณ์ E_i เกิดขึ้นแล้ว เหตุการณ์ E_j จะเกิดตามมา ความน่าจะเป็นที่เหตุการณ์ E_i เกิดขึ้นและเหตุการณ์ E_j จะเกิดตามมามีค่าเท่ากับ $P(i'/i)$ ดังนั้นถ้ามีเหตุการณ์ที่กำลังศึกษาอยู่ n เหตุการณ์ จะเกิดเหตุการณ์ผลกระทบขึ้นทั้งสิ้น $n(n-1)$ เหตุการณ์ สามารถเขียนในรูปตารางเมทริกซ์ได้ดังตาราง

เหตุการณ์ เริ่มต้น	ความ น่าจะเป็น	ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ผลกระทบ ที่จะเกิดตามมา {P(I'/I)}				
	P(E)	E ₁	E ₂	E ₃	E...	E _n
E ₁	P(1)		P(2/1)	P(3/1)	:	P(n/1)
E ₂	P(2)	P(1/2)		P(3/2)	:	P(n/2)
E ₃	P(3)	P(1/3)	P(2/3)		:	P(n/3)
:	P(.)	P(1/..)	P(2/..)	P(3/..)		P(n/..)
E _n	P(n)	P(1/n)	P(2/n)	P(3/n)	:	

4) ตรวจสอบและปรับค่าความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์ผลกระทบ เพื่อป้องกันการให้ค่าความน่าจะเป็นของผลกระทบสูงหรือต่ำกว่าค่าที่สามารถกำหนดได้ตามค่าความน่าจะเป็นของการเกิดคู่ที่ต้องการหาผลกระทบ เช่น ถ้าต้องการหาค่าความน่าจะเป็นของการเกิด E₁ เมื่อ E₂ เกิดขึ้นแล้ว (ถ้า E₂ เกิดขึ้นแล้วจะกระทบทำให้เกิด E₁) เราสามารถกำหนดขอบเขตค่าความน่าจะเป็นของการเกิดผลกระทบได้ โดยขอบเขตความน่าจะเป็นของการเกิด E₁ เมื่อ E₂ เกิดขึ้นแล้ว หรือใช้สัญลักษณ์ P(1/2) คือ

$$\frac{P(1) - 1 + P(2)}{p(2)} \leq P(1/2) \leq \frac{P(1)}{P(2)}$$

ซึ่งการพิสูจน์และค่าขอบเขตเหตุการณ์ผลกระทบแสดงในภาคผนวก ข

5) คำนวณหาค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบของแต่ละเหตุการณ์ โดยเริ่มจากการหาอัตราส่วนแต้มต่อ (odds) ของเหตุการณ์เริ่มต้นและเหตุการณ์ผลกระทบ ทั้งนี้อัตราส่วนแต้มต่อคำนวณได้จากอัตราส่วนระหว่างความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์กับความน่าจะเป็นที่จะไม่เกิดเหตุการณ์นั้น หลังจากนั้นทำการหาค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบของการที่เหตุการณ์หนึ่งทำให้เกิดเหตุการณ์อื่น โดยคำนวณหาอัตราส่วนระหว่างอัตราส่วนแต้มต่อของการที่เหตุการณ์หนึ่งทำให้เกิดเหตุการณ์อื่นกับอัตราส่วนแต้มต่อของการที่เหตุการณ์อื่นเกิดขึ้นตามปกติ ดังนี้

$$\text{ดัชนีบ่งชี้ผลกระทบ} = \frac{\text{odds ของเหตุการณ์หนึ่งที่ทำให้เกิดเหตุการณ์อื่น}}{\text{odds ของ เหตุการณ์อื่นที่เกิดขึ้นตามปกติ}}$$

การหาดัชนีบ่งชี้ผลกระทบของการที่เหตุการณ์หนึ่งทำให้เกิดเหตุการณ์อื่น จะทำให้เราทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์แต่ละคู่ เช่น ทำให้ทราบว่า การเกิดขึ้นของเหตุการณ์ที่ 1 จะส่งผลต่อการเกิดเหตุการณ์ที่ 2 อย่างไรซึ่งมีการกำหนดความสัมพันธ์ใน 3 รูปแบบดังนี้

Unrelated: การเกิดขึ้นของเหตุการณ์ที่ 1 จะไม่ส่งผลกระทบต่อความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์ที่ 2 (ค่าดัชนีที่ปรากฏในตารางเมตริกมีค่าเท่ากับศูนย์)

Enhancing: การเกิดขึ้นของเหตุการณ์ที่ 1 ช่วยเพิ่มความน่าจะเป็นที่จะกระตุ้นหรือก่อให้เกิดเหตุการณ์ที่ 2 (ค่าดัชนีที่ปรากฏในตารางเมตริกมีค่าเป็นบวก)

Inhibiting: การเกิดขึ้นของเหตุการณ์ที่ 1 จะทำให้ความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์ที่ 2 ลดลง (ค่าดัชนีที่ปรากฏในตารางเมตริกมีค่าเป็นลบ)

การหาค่าดัชนีบ่งชี้การเกิดผลกระทบของเหตุการณ์จะทำให้ทราบได้ว่าเหตุการณ์หนึ่งจะทำให้เกิดเหตุการณ์อื่นได้หรือไม่ โดย ถ้าค่าดัชนีที่ได้มีค่ามากกว่า 1 แสดงว่าเหตุการณ์นั้นมีผลกระทบทำให้เกิดเหตุการณ์อื่น ทั้งนี้เพราะ อัตราส่วนเต็มต่อของการที่เหตุการณ์หนึ่งทำให้เกิดเหตุการณ์อื่นมีค่ามากกว่าอัตราส่วนเต็มต่อของการที่เหตุการณ์อื่นจะเกิดขึ้นตามปกติ

6) ประเมินผลกระทบที่ได้โดยบรรยายภาพผลกระทบของการที่เหตุการณ์หนึ่งทำให้เกิดเหตุการณ์อื่น ๆ เพื่อช่วยในการตัดสินใจเลือกเหตุการณ์ที่มีผลกระทบต่อเหตุการณ์อื่นในการวางแผนกำหนดนโยบายในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง

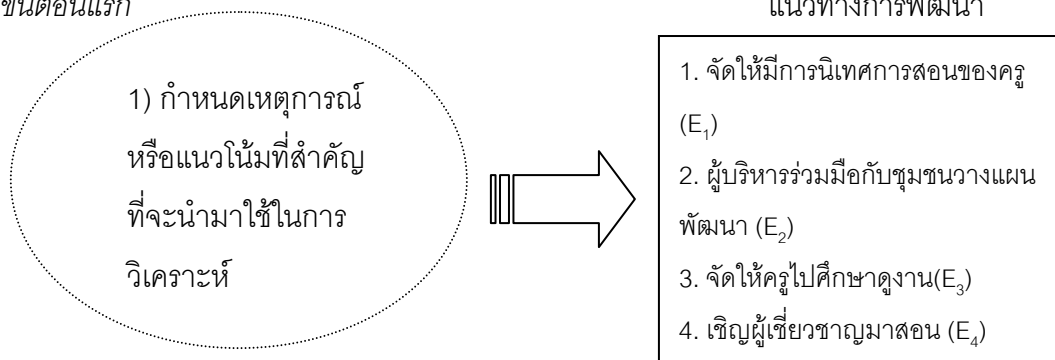
จากกระบวนการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้(Cross impact Analysis) ทั้งหมดสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

- 1) กำหนดเหตุการณ์หรือแนวโน้มที่สำคัญที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์
- 2) ประมาณค่าความน่าจะเป็นเริ่มต้นของแต่ละเหตุการณ์ ซึ่งความน่าจะเป็นเหล่านี้เป็นตัวชี้บ่งถึงความเป็นไปได้ที่จะเกิดเหตุการณ์ในอนาคต
- 3) ประมาณค่าความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ผลกระทบ
- 4) ตรวจสอบและปรับค่าความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์ผลกระทบ
- 5) คำนวณหาค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบของแต่ละเหตุการณ์
- 6) ประเมินเหตุการณ์ผลกระทบที่ได้

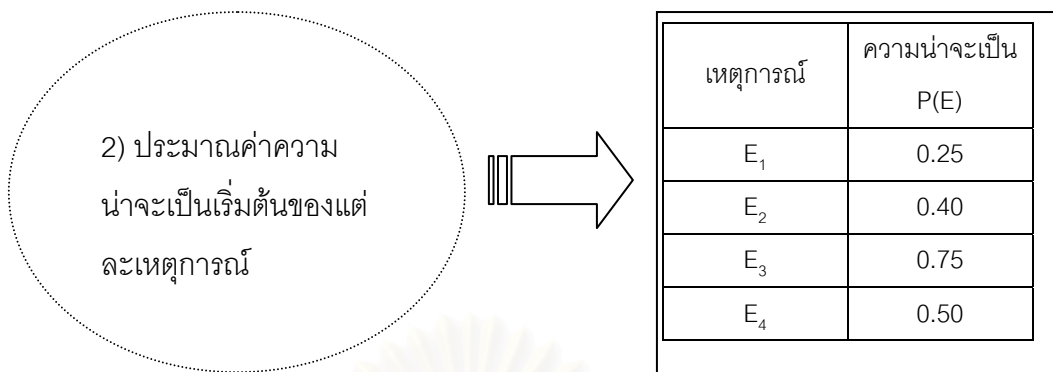
5.3 ตัวอย่างการประยุกต์ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้

ในการนำเสนอครั้งนี้ ผู้วิจัยนำตัวอย่างการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษามาแสดง พร้อมทั้งอธิบายขั้นตอนอย่างละเอียดประกอบ ดังต่อไปนี้

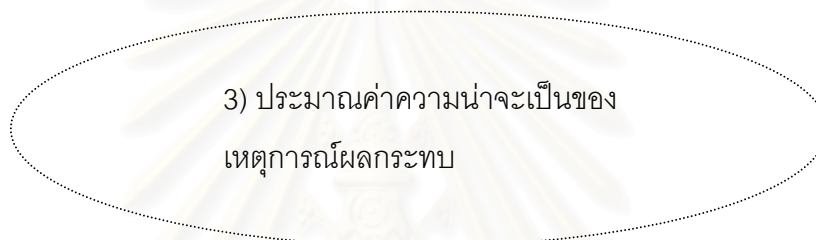
ขั้นตอนแรก

ขั้นตอนที่ 2

ขั้นตอนที่ 3

ขั้นตอนนี้ มีการนำตารางเมทริกซ์เข้ามาช่วยเพื่อความสะดวกในการกำหนดค่าความน่าจะเป็น

เหตุการณ์เริ่มต้น	ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ผลกระทบ			
	E ₁	E ₂	E ₃	E ₄
E ₁		0.50	0.85	0.40
E ₂	0.60		0.60	0.55
E ₃	0.15	0.50		0.60
E ₄	0.25	0.70	0.55	

ช่องนี้ $\{P(1/2)\}$ มีหมายความว่า ถ้าผู้บริหารร่วมมือกับชุมชนในการวางแผนพัฒนาผลการเรียนวิชาสังคมของเด็ก (E₂) แล้ว โอกาสที่จะกระทบทำให้เกิดการนิเทศการสอนของครู (E₁) มีอยู่ 0.60

ขั้นตอนที่ 4

4) ตรวจสอบและปรับค่าความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์ผลกระทบ

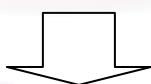
เช่น ถ้าผู้บริหารร่วมมือกับชุมชนในการวางแผนพัฒนาผลการเรียนวิชาสังคมของเด็ก (E_2) แล้ว โอกาสที่จะกระทบทำให้เกิดการนิเทศการสอนของครู (E_1) หรือใช้สัญลักษณ์ $P(1/2)$ มีขอบเขตความเป็นไปได้ดังนี้คือ

$$\frac{P(1)-1+P(2)}{p(2)} \leq P(1/2) \leq \frac{P(1)}{P(2)}$$

ดังนั้น จากการคำนวณ จะได้ว่า $.00 \leq P(1/2) \leq .62$ ซึ่ง 0.60 อยู่ในขอบเขตดังกล่าวจึงไม่ต้องทำการปรับค่า เช่นเดียวกับค่าต่าง ๆ ในตาราง

ขั้นตอนที่ 5

5) คำนวณหาค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบของเหตุการณ์

ก. เปลี่ยนค่าความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ให้เป็นอัตราส่วนแต้มต่อ (odds)

เหตุการณ์เริ่มต้น	odds ของเหตุการณ์เริ่มต้น	odds ของเหตุการณ์ที่จะเกิดตามมา			
		E_1	E_2	E_3	E_4
E_1	0.33		1.00	5.67	0.67
E_2	0.67	1.50		1.50	1.22
E_3	3.00	0.18	1.00		1.50
E_4	1.00	0.33	2.33	1.22	

ข. คำนวณค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบ

ดัชนีบ่งชี้ผลกระทบ = $\frac{\text{odds ของเหตุการณ์หนึ่งที่ทำให้เกิดเหตุการณ์อื่น}}{\text{odds ของเหตุการณ์อื่นที่เกิดขึ้นตามปกติ}}$

เหตุการณ์	ค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบของเหตุการณ์			
	E ₁	E ₂	E ₃	E ₄
E ₁		1.00	5.67	0.67
E ₂	1.50		1.50	1.22
E ₃	0.18	1.00		1.50
E ₄	0.33	2.33	1.22	

ขั้นตอนที่ 6

6) การประเมินผลกระทบ

จากค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบจะเห็นว่า ถ้า E₁ เกิด จะกระทบให้เกิด E₃ (ดัชนีเกิน 1) E₂ กระทบทำให้เกิด E₁, E₃ และ E₄ และถ้า E₃ เกิดจะกระทบทำให้เกิด E₄ เกิด เช่นเดียวกัน ถ้า E₄ เกิดจะกระทบให้เกิด E₂ และ E₃ ดังนั้นเราควรเลือกแนวทางการพัฒนาที่ 2 คือให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา (E₂) ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการเกิดเหตุการณ์การพัฒนาอื่นๆ ตามมามากที่สุดถึง 3 แนวทาง คือการจัดให้มีการนิเทศการสอนของครู (E₁) การจัดให้ครูไปศึกษาดูงาน (E₃) และการเชิญผู้เชี่ยวชาญมาสอน (E₄)

5.4 ข้อจำกัดของเทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้ผู้เชี่ยวชาญประมาณค่าความเป็นไปได้ของเหตุการณ์นั้น อาจทำให้ผู้เชี่ยวชาญเกิดความเบื่อหน่าย เพราะมีเหตุการณ์ที่พิจารณาเป็นจำนวนมาก ตัวอย่างเช่น ถ้าเหตุการณ์เบื้องต้นมี 10 เหตุการณ์ เหตุการณ์เงื่อนไข หรือเหตุการณ์ ผลกระทบในตารางเมตริกจะมีถึง 90 เหตุการณ์ (10² - 10) หรือถ้าเหตุการณ์เบื้องต้นมี 40 เหตุการณ์ เหตุการณ์เงื่อนไข หรือเหตุการณ์ผลกระทบในตารางเมตริกจะมีถึง 1560 เหตุการณ์ (40² - 40) ซึ่งโอกาสที่

จะเกิดข้อผิดพลาดมีสูงตามจำนวนเหตุการณ์เบื้องต้น ดังนั้น Gordon และ Stover (1978) ถึงเสนอว่าเหตุการณ์ที่นำมาศึกษาไม่ควรเกิน 40 เหตุการณ์

5.5 ตัวอย่างงานวิจัยที่ประยุกต์ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ (samples of applications)

จากการค้นคว้าวิทยานิพนธ์ในต่างประเทศในฐานข้อมูล DAO (Dissertation Abstract On Disk) และ Education Abstracts Full Text ปี 1990-2003 โดยใช้ Key word ว่า “Cross impact Analysis” พบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งสิ้น 4 เรื่อง ส่วนใหญ่เป็นการประยุกต์ใช้ร่วมกับเทคนิคอื่นๆ ในการวิจัยเชิงอนาคต ได้แก่ Gunaydin (1999) ทำการศึกษาผลของ ITs (Information Technologies) ที่มีต่อหน่วยงานที่จัดทำโครงการ โดยทำการคาดการณ์ เหตุการณ์ในอนาคตอีก 15 ปีข้างหน้า วัตถุประสงค์ของการศึกษาคั้งนี้คือ เพื่อประเมินเทคโนโลยีข่าวสาร (ITs) ที่ส่งผลกระทบต่อหน่วยงานที่จัดทำโครงการโครงสร้างอาคารในอีก 15 ปีข้างหน้า วางแผนโดยสร้างโมเดลเพื่อทำนายผลกระทบของการพัฒนาความก้าวหน้าของ ITs อาทิเช่น อินเทอร์เน็ต ปัญญาเทียม (artificial intelligence) CAD/CAE เป็นต้น รวมถึงการจัดการโครงการ (การควบคุมคุณภาพ การจัดการเวลา การควบคุมรวม) ขององค์กรในโครงการ ใช้วิธีเดลฟายในการระดมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อ 1) ทำนายระดับสูงสุดของหน่วยงานที่จัดโครงการ (PM Function) 2) ทำนายความน่าจะเป็นการเกิดขึ้นของความก้าวหน้าในการพัฒนา ITs ที่หาได้จากเทคโนโลยีข่าวสาร 3) ประเมินผลกระทบระหว่างตัวแปรในโมเดลที่ได้รับมาจากส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับปัญหารวมถึงกระบวนการสร้าง การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การวิเคราะห์ผลกระทบไขว้แบบพหุระดับ ซึ่งเป็นวิธีที่ใช้ในการทำนายระยะยาวในตลาดการเงิน ผลการศึกษาพบว่าการพัฒนาความก้าวหน้า ITs กระทบกับหน่วยงานที่จัดโครงการ (PM Function) ในจำนวนที่ต่างกัน ในขั้นตอนที่ต่างกัน สำหรับช่วงเวลาที่ศึกษาในครั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญไม่ทราบล่วงหน้าถึงการเกิดขึ้นและสิ้นสุดระยะเวลาของหน่วยงานที่จัดโครงการ (PM Function) ในอุตสาหกรรมโครงสร้าง ผลของเดลฟายบ่งชี้ถึงการเพิ่มขึ้นของนวัตกรรมทางเทคโนโลยี

Cardenas and Fernando (1992) ทำการศึกษากการแสดงผลแบบโปรแกรม: หลักการสำหรับกลยุทธ์การปฏิบัติงานการประเมินโครงการ (โครงสร้างความสามารถในการผลิต) แบบจำลองประกอบด้วยประสบการณ์จากผู้เชี่ยวชาญ วิธีการประกอบด้วยโครงสร้างแนวคิดแบบจำลองคุณภาพ และแบบจำลองโครงสร้างทางคณิตศาสตร์ โครงสร้างแบบจำลองแนวคิด เรียกว่าแบบจำลองการแสดงผลทั่วไป (General Performance Model: GPM) เป็น แบบจำลองอย่างง่ายของตัวแปรและปฏิสัมพันธ์ที่มีอิทธิพลในการแสดงโครงการ แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ใช้มนทัศน์ของการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้และความน่าจะเป็นของข้อสรุปที่ได้ในรายงานวิจัยนำเสนอการรับรู้

ในกระบวนการสร้างแบบจำลอง การแสดงให้เห็นปัญหา การแก้ปัญหาของบุคคลและการป้องกันความล่าช้าในกระบวนการประเมินที่มีอิทธิพลโดยแสดงด้วยแผนภาพ การค้นพบคำถามใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นการรับรู้ของบุคคลที่ถูกรวมอยู่ในระบบความรู้ ซึ่งหลักการที่ได้รับมาจากการประเมินโดยผู้ใช้อำนาจการเลือกโครงการเช่น โครงสร้างระบบ แนวทางที่ส่งเสริมและกลุ่มผู้สร้างทางเลือกเป็นการรวมฐานแบบจำลองความรู้ แบบจำลองการแสดงทั่วไป (General Performance Model: GPM) เพื่อทดสอบความแตกต่างการรวมกันของทางเลือกการปฏิบัติงานโครงการและทำนายราคาที่สำคัญ กำหนดรายการ และอิทธิพลการแสดงผลอื่น ๆ วิธีการจัดเตรียมระบบและโครงสร้างกระบวนการเพื่อการอธิบายในการวางแผนโครงการที่ตรงประเด็น ซึ่งนักวิจัยสามารถใช้ประโยชน์จากการค้นพบและวิเคราะห์สมรรถภาพของวิธี และโครงสร้างความรู้ที่ยืดหยุ่นที่มีรูปแบบและข้อมูลที่ทันสมัย การติดตั้งเครื่องมือคอมพิวเตอร์ที่ดึงดูดความสนใจที่มีคุณภาพที่จะเผยแพร่ต่อไป

White (1992) ทำการศึกษาทางเลือกการสร้างนโยบายในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับนักเรียนเนื่องจากการเพิ่มจำนวนของนักเรียนของโรงเรียนในรัฐแคลิฟอร์เนียในทศวรรษ 1990 โดยการรวบรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ 24 คน

Weing (2000) ศึกษาการผลักดันตลาดห้องสมุดในอนาคต ใช้วิธีวิจัยหลากหลายเช่น วิธีเดลฟาย การสร้างภาพอนาคต (Scenarios) การวิเคราะห์แนวโน้ม และการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้มุ่งประเด็นไปที่เรื่องของราคาผลกำไร การสื่อสารประชาสัมพันธ์ เพื่อการวางแผนให้สอดคล้องต่อความต้องการหรือความคาดหวังของลูกค้า

นอกจากนี้จากการสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูล ABI/Inform Full Text โดยใช้ Key word ว่า “Cross impact Analysis” พบงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจำนวน 4 เรื่อง คือ Sarin (1978) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับลำดับวิธีในการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ โดยได้อธิบายว่าความเข้าใจและความเป็นไปได้ในการสร้างภาพอนาคตทำการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการวางแผนในอุตสาหกรรมและการปกครอง วิธีในการนำเสนอนี้ คือการว่าจ้างผู้รู้ หรือผู้มีประสบการณ์ในการคาดการณ์เพื่อตัดสินใจพิจารณาความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ เพื่อกำจัดข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องและเพื่อความคงที่ในการคำนวณความเป็นไปได้ในการสร้างภาพอนาคต ลำดับของกระบวนการคือพัฒนาข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อเกิดภาพอนาคต ค่าประมาณโครงการและการวิเคราะห์สภาพจะถูกนำไปดำเนินการตามช่วงเวลา ผลกระทบ และราคาซึ่งวิธีการนี้ได้เปรียบกว่าวิธีการประเมินโดยตรง

Beasley (1984) ทำการศึกษาการทำนายการออกกฎหมายป้องกันสิ่งแวดล้อมโดยใช้การวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ การศึกษาครั้งนี้เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ.1980 พัฒนารอบที่ใช้ในการทำงานโดยยึดหลักความแตกต่างของธรรมชาติในการควบคุมสิ่งแวดล้อมและกระบวนการที่จะทำมันให้ดีขึ้น โดยเปรียบเทียบการพัฒนาสิ่งแวดล้อมใน 5 อุตสาหกรรมนานาชาติ มุ่งเน้นใน 5 เรื่องที่จะคุ้มครอง

คือ 1) ควบคุมสิ่งแวดล้อม 2) สิ่งปฏิภูล (ของเสีย) 3) สารเคมีที่เป็นพิษ 4) การจัดการของเสีย การฟื้นคืนของเดิมให้กลับมาเป็นปกติ และ 5) ควบคุมแผนการเหตุการณ์ในอนาคตถูกแบ่งเป็น 2 ช่วงเวลา คือ ค.ศ. 1981-1985 และ 1985 - 2000 สถานการณ์จะไม่คงที่ในแต่ละระดับกิจกรรมตามแต่ได้รับอิทธิพลของตัวประกอบที่ต่างกันไปเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงเวลา ใช้เทคนิค KSIM (แบบจำลองของ Kane) โมเดลที่พัฒนาสามารถยืดหยุ่นได้ อย่างไรก็ตามทฤษฎีที่ดีที่สุดในเรื่องความตรงของวิธีนี้คือ ความมั่นใจในความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

Vickers (1992) ทำการศึกษาการนำระบบการสนับสนุนการตัดสินใจโดยกลุ่ม (The group decision support system : GDSS) ที่มีชื่อว่า DELAWARE มาใช้ในการสำรวจอนาคตของอุตสาหกรรมยุโรป โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (delphi) ร่วมกับเทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ (cross impact analysis) ให้ผู้เชี่ยวชาญร่วมตัดสินใจ เตรียมวางแผนการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยในการสื่อสารและการตัดสินใจทางการตลาด DELAWARE จัดผู้เข้าร่วมอภิปรายจาก Geneva และ Frankfurt ประเทศเยอรมันที่มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารมาร่วมกันประมาณการณ์เกี่ยวกับสภาพธุรกิจของอุตสาหกรรมรถยนต์ในปี 2000 ผู้เข้าร่วมการอภิปรายสามารถเรียนรู้ ทำความเข้าใจถึงเหตุการณ์ที่กระทบต่ออุตสาหกรรมรถยนต์ในอนาคต

Suhler และคณะ (1991) ทำการศึกษาการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ของนวัตกรรมทางเทคโนโลยีและการพัฒนาอุตสาหกรรมไม้สนในแคนาดา โดยวิธีโครงสร้างโมเดลทั้งนี้เริ่มจากปัญหาการเสื่อมคุณภาพของ ไม้สนในแคนาดา ทำให้เกิดแนวทางการแก้ปัญหาที่จะนำเทคโนโลยีที่มีศักยภาพมาใช้ โดยจำลองโมเดลของอุตสาหกรรม ไม้ซุงในอเมริกาเหนือ พัฒนาขึ้นมาเพื่อทำนายผลกระทบของนวัตกรรมทางเทคโนโลยี การเปรียบเทียบการทำนายถูกระงับโดยกลยุทธ์ในการลงทุนที่ควบคุมโดย 6 อนาคตภาพของสิ่งแวดล้อม เลือกกลยุทธ์และเทคโนโลยีที่ถูกระงับว่าที่ดีที่สุดที่ทำกำไรสูงสุด

งานวิจัยที่ประยุกต์ใช้การวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ที่พบในประเทศไทยมี 2 เรื่อง คือ งานวิจัยของจุฑาทิพย์ สว่างสุวรรณ (2541) ศึกษาเรื่อง การใช้เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้เพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านดอนข่อย “คงสมโษษฐัฐราชบุรีบำรุง” ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดย 1) ศึกษาสาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 2) ศึกษาแนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ นอกจากนี้ยังศึกษาความเหมาะสม ปัญหาและข้อเสนอแนะในการใช้เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ในการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลคืออาจารย์ในโรงเรียนทั้งหมด 9 คนและผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาในท้องถิ่น 12 คน

อุไรพรรณ เจนวาณิชยานนท์(2537) ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาดัชนีสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการของคณะพยาบาลศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน” ใช้การวิเคราะห์ผลกระทบไขว้กำหนดผลกระทบของผลสืบเนื่อง (Consequence Trend) ซึ่งเป็นแนวทางการพัฒนาสถาบันที่ได้จากการทำวงล้ออนาคต ดูว่าแนวโน้มแต่ละอันนั้นส่งเสริมกันมากน้อยเพียงใด หรือไม่มีผลกระทบต่อกันเลย ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 70 คน แบ่งแนวโน้มการเกิดผลกระทบเป็น 5 ระดับคือ 1) ++ แทนแนวโน้มผลกระทบที่น่าจะเกิดขึ้นได้มาก 2) + แทนแนวโน้มผลกระทบที่น่าจะเกิดขึ้นได้ 3) 0 แทนแนวโน้มที่ไม่สามารถกำหนดทิศทางได้หรือไม่แน่ใจ 4) - แทนแนวโน้มผลกระทบที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ 5) -- แทนแนวโน้มผลกระทบที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นอย่างมาก เพื่อนำมาเขียนความเชื่อมโยงของแนวโน้มหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอนาคตภาพ (Scenario)

จากจุดเด่นของเทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ในการประเมินความต้องการจำเป็น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้เทคนิคดังกล่าวในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อกำหนดทางเลือก หาแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธิดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) สำรวจคุณธรรมที่นิสิตคณะครุศาสตร์ควรได้รับการพัฒนา 2) ศึกษาเหตุปัจจัยของคุณธรรมนิสิตตามการรับรู้ของคณาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนากับคุณธรรมที่นิสิตได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการที่คณะกรรมการนิสิตปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์จัดขึ้น และ 4) ศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ วิธิดำเนินการวิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์เอกสาร การสำรวจด้วยแบบสอบถาม การสัมภาษณ์

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยมี 4 ขั้นตอน คือ 1) การสำรวจความคิดเห็นของคณาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์เกี่ยวกับคุณธรรมของนิสิตคณะครุศาสตร์ 2) การวิเคราะห์เอกสารโครงการต่าง ๆ ของฝ่ายกิจการนิสิตในช่วงปี 2545 – 2546 3) การสัมภาษณ์คณะกรรมการนิสิตปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์และนิสิตคณะครุศาสตร์ และ 4) การวิเคราะห์ผลกระทบไขว้โดยคณะกรรมการบริหารฝ่ายกิจการนิสิตเป็นผู้กำหนดค่าความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ รายละเอียดของแต่ละขั้นตอนแสดงดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การสำรวจความคิดเห็นของคณาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์เกี่ยวกับคุณธรรมของนิสิตคณะครุศาสตร์

ในตอนนี้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ส่วนคือ ก) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ข) เครื่องมือสำหรับการวิจัย ค) การเก็บรวบรวมข้อมูล และ ง) การวิเคราะห์ข้อมูล

ก) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคืออาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาบัณฑิต ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 382 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสำรวจด้วยแบบสอบถามคืออาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ที่สอนในระดับปริญญาบัณฑิต จำนวน 42 คน ประกอบด้วย อาจารย์ที่ปรึกษา 19 คน อาจารย์ผู้สอนวิชาเอก 15 คน และอาจารย์ผู้สอนวิชาเอก 8 คน เพื่อให้การสำรวจครอบคลุมความคิดเห็นของอาจารย์ต่อนิสิตทั้ง 8 สาขาวิชาจึงได้ดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1) สำรวจจำนวนและรายชื่ออาจารย์ที่ปรึกษานิสิตชั้นปี 3 - 4 แต่ละสาขา ซึ่งพบว่า

มีทั้งหมด 31 คน โดยหลักการเลือกอาจารย์ที่ปรึกษาสาขาละ 2 คนยกเว้นสาขามัธยมศึกษา (วิทย์) กับสาขามัธยมศึกษา(ศิลป์) เลือกมา 4 คนและสาขาดนตรีศึกษา 1 คน ทั้งนี้พิจารณาตามขนาดกลุ่มนิสิต ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนิสิตโดยเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตสาขาต่าง ๆ จำนวน 19 คน

2) เลือกอาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนรายวิชาเอกนิสิตแต่ละสาขาและไม่ซ้ำกับกลุ่มตัวอย่างแรก โดยหลักการเลือกอาจารย์ผู้สอนวิชาเอกสาขาละ 2 คนยกเว้นสาขาธุรกิจศึกษาเลือกมา 1 คน ได้กลุ่มตัวอย่างมาทั้งสิ้น 15 คน

3) ทำการเลือกอาจารย์ผู้สอนวิชานอกเอกสาขาละ 1 คน โดยไปสำรวจรายวิชานอกเอกซึ่งพบว่าวิชาระเบียบวิธีวิจัยเป็นวิชาบังคับ อีกทั้งอาจารย์ผู้สอนเป็นอาจารย์สังกัดภาควิชาที่ไม่มีนิสิตระดับปริญญาบัณฑิตในความดูแล จึงทำการเลือกอาจารย์ผู้สอนรายวิชานี้จำนวน 6 คน ส่วนนิสิตอีก 2 สาขาใช้การสอบถามกลุ่มนิสิตและทำการเลือกอาจารย์ผู้สอนนอกวิชาอีก 2 คน ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 8 คน ซึ่งรายละเอียดของอาจารย์จำแนกตามกลุ่มผู้สอนและสาขาแสดงในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนตัวอย่างอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์

กลุ่มนิสิตที่สอน	ความเกี่ยวข้องกับนิสิต		
	อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ผู้สอนวิชาเอก	อาจารย์ผู้สอนวิชานอกเอก
	จำนวนแบบสอบถามที่ส่ง	จำนวนแบบสอบถามที่ส่ง	จำนวนแบบสอบถามที่ส่ง
1. การศึกษาปฐมวัย	2	2	1
2. ประถมศึกษา	2	2	1
3.มัธยมศึกษา (วิทย์)	4	2	1
4. มัธยมศึกษา (ศิลป์)	4	2	1
5. ศิลปศึกษา	2	2	1
6. ดนตรีศึกษา	1	2	1
7. ธุรกิจศึกษา	2	1	1
8. การศึกษานอกระบบโรงเรียน	2	2	1
รวม	19	15	8

ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏว่า จากแบบสอบถามที่ส่งไปให้อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ตอบทั้งหมด 42 คนได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 39 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92.86 โดยเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาจำนวน 17 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 43.59 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด อาจารย์ผู้สอนในรายวิชาเอก 14 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 35.90 และอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาเอกนอก 8 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 20.51

ตารางที่ 3.2 จำนวนและร้อยละของแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มนิสิตที่สอน	ความเกี่ยวข้องกับนิสิต						รวม	
	อาจารย์ที่ปรึกษา		อาจารย์ผู้สอนวิชาเอก		อาจารย์ผู้สอนวิชาเอกนอก			
	จำนวนที่ได้รับ	ร้อยละ	จำนวนที่ได้รับ	ร้อยละ	จำนวนที่ได้รับ	ร้อยละ	จำนวนที่ได้รับ	ร้อยละ
การศึกษาปฐมวัย	2	5.13	2	5.13	1	2.56	5	12.82
ประถมศึกษา	2	5.13	2	5.13	1	2.56	5	12.82
มัธยมศึกษา(วิทย์)	3	7.69	1	2.56	1	2.56	5	12.82
มัธยมศึกษา(ศิลป์)	4	10.26	3	7.69	1	2.56	8	20.51
ศิลปศึกษา	2	5.13	2	5.13	1	2.56	5	12.82
ดนตรีศึกษา	1	2.56	1	2.56	1	2.56	3	7.69
ธุรกิจศึกษา	1	2.56	1	2.56	1	2.56	3	7.69
การศึกษานอก ระบบโรงเรียน	2	5.13	2	5.13	1	2.56	5	12.82
รวม	17	43.59	14	35.90	8	20.51	39	100.00

ข) เครื่องมือสำหรับการวิจัย

วิธีการและเครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือสำหรับการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามเพื่อวัดคุณธรรมของนิสิตระดับปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 แบบวัดคุณธรรมแยกเป็นพฤติกรรมย่อย ตอนที่ 3 แบบวัดคุณธรรมสรุปรวม และตอนที่ 4 เป็นข้อมูลเพิ่มเติม

การสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดคุณธรรมของนิสิตระดับปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยดำเนินการสร้างโดย

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรม วิธีการวัดคุณธรรม

2. กำหนดรูปแบบคำถาม รายการพฤติกรรมที่สอดคล้องกับนิยามที่ต้องการ
3. สร้างข้อคำถามตามรูปแบบที่เลือก
4. ทำการตรวจสอบความเหมาะสมของข้อคำถามโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และปรับ

ตามข้อเสนอแนะ

5. สร้างข้อคำถามและนำไปทดลองใช้

ดังมีรายละเอียดในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคุณธรรม วิธีการวัดคุณธรรม

การนิยามคุณธรรม ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งจากกรอบแนวคิดคุณธรรม 4 กลุ่มของไกรยุทธ ธีรตยา คีนันท์ (2531) โกเมท เทือกสุบรรณ (2539) อุดุลย์ สาระบาล (2534) และนิตยา ปิ่นชาญชัยยุทธ (2529) ได้นิยามความหมายคุณธรรมย่อย 12 ประการ

2. กำหนดรูปแบบคำถาม รายการพฤติกรรมที่สอดคล้องกับนิยามที่ต้องการ

วิธีการวัดที่มีประสิทธิผลควรใช้การสังเกตโดยตรง แต่งานวิจัยชิ้นนี้ไม่สามารถใช้วิธีการดังกล่าวได้ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แบบสอบถามโดยสอบถามอาจารย์ผู้เกี่ยวข้องกับนิสิตตามพฤติกรรมการแสดงออกของนิสิตที่อาจารย์รับรู้ โดยใช้มาตราวัดแบบ Likert แต่ละข้อคำถามเป็นสถานการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมของนิสิต

3. สร้างข้อคำถามตามรูปแบบที่เลือก

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามทั้งหมด 4 ตอน โดยโครงสร้างของแบบสอบถามแสดงในตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 โครงสร้างของเนื้อหาในแบบสอบถาม

ตอนที่	เนื้อหาสาระ	จำนวนข้อ	รูปแบบคำตอบ
1	ข้อมูลทั่วไป	9	ปลายปิดผสมปลายเปิด
2	ระดับคุณธรรมย่อยตามมาตราวัดแบบ Likert	48	มาตราประมาณค่า 5 ระดับ
3	ระดับคุณธรรมรวมตามมาตราวัดแบบ Likert	12	มาตราประมาณค่า 5 ระดับ และจัดเรียงอันดับความสำคัญ
4	ข้อมูลเพิ่มเติม	2	ปลายปิดผสมปลายเปิด

4. ตรวจสอบความเหมาะสมของข้อคำถามโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และปรับตามข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยกำหนดพฤติกรรมที่แสดงคุณธรรม โดยสร้างข้อความพฤติกรรมที่บ่งชี้คุณธรรมด้านนั้น ๆ โดยทำการสร้างครั้งแรกด้านละ 5 ข้อจำนวนทั้งสิ้น 60 ข้อ นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและนำมาปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ทั้งนี้ประเด็นที่ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำมีดังนี้

- 4.1 พฤติกรรมบางข้อมีความคาบเกี่ยวกับคุณธรรม หลายด้าน
- 4.2 บางข้อคำถามเป็นลักษณะปฏิเสธข้อปฏิเสธทำให้ยากในการสื่อความ
- 4.3 ในคำถามปลายเปิด แนวทางการจัดกิจกรรมควรมีการถามถึงแนวทางที่เป็นรูปธรรมด้วย
- 4.4 ข้อคำถามเยอะเกินไป (60ข้อ) อีกทั้งต้องตอบจำแนกแยกตามกลุ่มนิสิตที่สอนหลายกลุ่ม ยิ่งทำให้มีจำนวนข้อมากขึ้น

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์หาค่า IOC และทำการปรับแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนนำไปทดลองใช้ ทั้งนี้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.4 -1.0 ดังแสดงรายละเอียดในภาคผนวก ข

5. สร้างข้อคำถามและนำไปทดลองใช้

ผู้วิจัยจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ผู้สอนนิสิตคณะครุศาสตร์จำนวน 6 ท่าน ทำการสัมภาษณ์ตรวจสอบความเข้าใจ ความชัดเจนของข้อคำถามและปรับแก้ก่อนนำไปทดลองใช้จริง ทั้งนี้ประเด็นที่ผู้ทดลองใช้แนะนำมีดังต่อไปนี้

- 5.1 ในการทำแบบสอบถามชุดนี้ใช้เวลาค่อนข้างมาก
- 5.2 จำนวนข้อมากเกินไป
- 5.3 การสื่อความบางข้อยังไม่ชัดเจน

ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไข โดยลดจำนวนข้อให้น้อยลงจาก 60 ข้อเป็น 48 ข้อ โดยตัดข้อคำถามที่กลุ่มผู้ทดลองใช้ท้วงติง เช่น ข้อคำถามที่มีปัญหาในด้านการสื่อความ ความไม่ชัดเจนของข้อคำถาม นอกจากนี้ผู้วิจัยทำการปรับรูปแบบข้อคำถามให้ไม่ต้องจำแนกแยกตามกลุ่มนิสิตสาขาต่าง ๆ โดยยุบเหลือสาขาเดียว

ค) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ยุทธวิธีการเก็บข้อมูล 3 วิธี คือ 1) เก็บข้อมูลจากอาจารย์คณะครุศาสตร์ และรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง 2) เก็บข้อมูลโดยฝากบันทึกข้อความพร้อมทั้งตัวแบบสอบถาม และรับกลับคืนด้วยตนเอง และ 3) เก็บข้อมูลโดยฝากผ่านทางเจ้าหน้าที่ธุรการภาควิชาและส่งกลับที่ภาควิชาวิจัย ทั้งนี้ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย ถึงหัวหน้าภาควิชาต่างๆ และแนบบันทึกข้อความที่ผ่านความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แนบไปด้วย ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนมกราคม พ.ศ. 2547

ง) การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้สถิติภาคบรรยายได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ สำหรับการแปลความหมายของคะแนนคุณธรรม นิสิตตามการรับรู้ของอาจารย์ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการตอบและแบ่งคะแนนดังนี้

ข้อคำถามในเชิงบวกมีเกณฑ์ที่ใช้ในการตอบ คือ

- 5 หมายถึง นิสิตมีการปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง นิสิตมีการปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง นิสิตมีการปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง นิสิตมีการปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง นิสิตมีการปฏิบัติน้อยที่สุด

ข้อคำถามในเชิงลบมีเกณฑ์ที่ใช้ในการตอบ คือ

- 5 หมายถึง นิสิตมีการปฏิบัติน้อยที่สุด
- 4 หมายถึง นิสิตมีการปฏิบัติน้อย
- 3 หมายถึง นิสิตมีการปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง นิสิตมีการปฏิบัติมาก
- 1 หมายถึง นิสิตมีการปฏิบัติมากที่สุด

การแปลความหมายและเกณฑ์ในการกำหนดคุณธรรมที่ควรได้รับการพัฒนาแสดงดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 การแปลความหมายและเกณฑ์ในการกำหนดคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนา

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ระดับการปฏิบัติของพฤติกรรม	การประเมินผลคุณธรรมที่ต้องพัฒนา
4.50 – 5.00	มากที่สุด	ไม่ต้องพัฒนา
3.50 – 4.49	มาก	ไม่ต้องพัฒนา
2.50 – 3.49	ปานกลาง	ต้องพัฒนา
1.50 – 2.49	น้อย	ต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน
1.00 – 1.49	น้อยที่สุด	ต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เอกสารโครงการต่าง ๆ ของฝ่ายกิจการนิสิตในช่วงปี 2545 – 2546

ประชากรคือ เอกสารของฝ่ายกิจการนิสิตเกี่ยวกับโครงการและงานกิจกรรมและนิสิตสัมพันธ์ในช่วงปี 2545 – 2546

ผู้วิจัยติดต่อฝ่ายกิจการนิสิตเพื่อขอศึกษาเอกสารเกี่ยวกับโครงการกิจกรรมต่าง ๆ ที่คณะกรรมการนิสิตปริญญาบัณฑิตจัดใน ปี 2545 – 2546 ทำการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างคุณธรรมที่ปรากฏในวัตถุประสงค์ของโครงการกับคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนา โดยใช้แบบตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคุณธรรมที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมตามกรอบคุณธรรม 12 ประการ แบบสอบถามฉบับนี้ผู้วิจัยประยุกต์จากแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะทางจริยธรรมที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมนักเรียน สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ของ อดุลย์ สาระบาล (2534)

จากนั้นได้นำสารสนเทศที่ได้ไปขอให้รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตตรวจสอบความถูกต้องของผลการวิเคราะห์ทั้งนี้ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองช่วงปลายเดือนกันยายน 2546 และเดือนมีนาคม พ.ศ.2547

ตอนที่ 3 การสัมภาษณ์คณะกรรมการนิสิตปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์และนิสิตคณะครุศาสตร์

ก) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรมี 2 กลุ่มคือ 1) คณะกรรมการนิสิตปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2545 – 2546 จำนวน 26 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงด้วยความสมัครใจจำนวน 10 คน 2) นิสิตคณะครุศาสตร์ปีการศึกษา 2545 – 2546 จำนวน 1765 คน ทำการคัดเลือกแบบเจาะจงด้วยความสมัครใจ จำนวน 8 คน ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 18 คน

ข) เครื่องมือสำหรับการวิจัย

แนวทางการสัมภาษณ์เกี่ยวกับคุณธรรมที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต กิจกรรม นิสิต ปัญหา และแนวทางการจัดกิจกรรม

ค) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการดังนี้

1. นัดหมายกับกลุ่มตัวอย่างเพื่ออธิบายกระบวนการเก็บข้อมูล
2. ทำการสัมภาษณ์และขออนุญาตบันทึกเทป
3. ทำการถอดเทปและสังเคราะห์เนื้อหา เก็บข้อมูลเพิ่มเติมในกรณีที่พบว่าข้อมูลที่ได้จากการเก็บครั้งแรกยังไม่เพียงพอ

ง) การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา จากการถอดเทป และทำการวิเคราะห์อุปนัย (Analytic induction) ในส่วนของคุณธรรมที่ได้จากกิจกรรมตามการรับรู้ของนิสิตนั้น ถือเอาเกณฑ์จำนวนคนตอบมากกว่าร้อยละ 50 จึงจะถือว่าคุณธรรมนั้นได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างแท้จริง

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ผลกระทบเชิงบวกโดยคณะกรรมการบริหารฝ่ายกิจการนิสิตเป็นผู้กำหนดค่าความน่าจะเป็นของเหตุการณ์

ขั้นตอนนี้ผู้วิจัยดำเนินการสำรวจความเป็นไปได้ที่จะเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมนิสิต ผู้ให้ข้อมูลคือคณะกรรมการบริหารฝ่ายกิจการนิสิตจำนวน 5 คนที่สมัครใจ

ก) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรได้แก่คณะกรรมการบริหารฝ่ายกิจการนิสิตจำนวน 16 คน ทำการเลือกแบบเจาะจงตามความสมัครใจได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน ดังแสดงรายชื่อในภาคผนวก ค

ข) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่

แบบสอบถามร้อยละของความเป็นไปได้ในการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตเพื่อให้คณะกรรมการบริหารฝ่ายกิจการนิสิตคณะครุศาสตร์เป็นผู้ระบุค่าร้อยละของความ เป็นไปได้ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างโดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1) รวบรวมแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตจากหลายแหล่งข้อมูล ทั้งการสำรวจด้วยแบบสอบถามอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ การสัมภาษณ์นิสิต คณะกรรมการ

นิตยระดับปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์ การศึกษาเอกสาร นำมาจัดสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งแยกแนวทางตามเหตุปัจจัยด้านต่าง ๆ

2) ตรวจสอบการใช้ภาษา การจัดเรียงลำดับข้อความและรูปแบบการพิมพ์ด้วยตนเองและนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

3) ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จัดพิมพ์ แบบสอบถามเพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ค) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2547 ทั้งนี้ในการเก็บข้อมูลผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

ง) การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์แนวทางการจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้ ดังมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ใช้ตารางเมทริกซ์บันทึกค่าร้อยละความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์ และการที่เหตุการณ์หนึ่งทำให้เกิดเหตุการณ์อื่น (เหตุการณ์ผลกระทบ)

2. นำค่าร้อยละความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์จากข้อ 1 มาคำนวณหาค่ามัชฌิมเลขคณิต แล้วทำการคำนวณหาค่าความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ โดย

ความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ $P(E) = \text{ค่าร้อยละของการเกิดเหตุการณ์} / 100$

3. เปลี่ยนค่าความน่าจะเป็นของแต่ละเหตุการณ์ให้เป็นอัตราส่วนเต็มต่อ (odds) โดย

$$\text{อัตราส่วนเต็มต่อ} = P(E) / 1 - P(E)$$

ทั้งนี้ $P(E)$ คือความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์

4. หาค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบของการที่เหตุการณ์หนึ่งทำให้เกิดเหตุการณ์อื่น ๆ โดยคำนวณจาก อัตราส่วนเต็มต่อของการที่เหตุการณ์หนึ่งทำให้เกิดเหตุการณ์อื่นหารด้วยอัตราส่วนเต็มต่อของการที่เหตุการณ์อื่นเกิดขึ้นตามปกติ ทั้งนี้พิจารณาค่าดัชนีที่มากกว่า 1 เพราะแสดงว่าเหตุการณ์นั้นมีผลกระทบทำให้เกิดเหตุการณ์อื่นได้

5. ประเมินผลกระทบของแต่ละเหตุการณ์ที่ได้จากการดำเนินการโดยการบรรยายภาพจากการเกิดแต่ละเหตุการณ์ที่มีผลกระทบต่อเหตุการณ์อื่น ๆ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นผลการวิเคราะห์คุณธรรมที่นิสิต คณะครุศาสตร์ควรได้รับการพัฒนา ในตอนที่ 1 แบ่งเป็น 2 ส่วนย่อยคือ (1) ภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง และ (2) เป็นคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนา ตอนที่ 2 เป็นผลการวิเคราะห์เหตุผลปัจจัยของคุณธรรม ตามการรับรู้ของคณาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ ตอนที่ 3 เป็นผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณธรรมที่นิสิตคณะครุศาสตร์ควรได้รับการพัฒนากับคุณธรรมที่นิสิตได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการที่คณะกรรมการนิสิตปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์จัดและตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์โดยการใช้เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์คุณธรรมที่นิสิตคณะครุศาสตร์ ควรได้รับการพัฒนา

ขั้นตอนนี้เป็นการวิเคราะห์ผลการวิจัยเชิงสำรวจที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แบ่งการนำเสนอผลออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง และคุณธรรมของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะมีทั้งการวิเคราะห์รายคุณธรรมย่อยแต่ละตัวและผลการสรุปรวมตลอดจนวิเคราะห์ให้เห็นภาพข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างแยกตามหน้าที่ความรับผิดชอบที่ต่างกันและทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มนิสิตที่แตกต่างกัน วิธีการที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้สถิติภาคบรรยาย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับคำถามปลายเปิดนั้นจะใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

1.1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

1.1.1 ภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 ภูมิหลังของอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ผู้ตอบแบบสอบถามในด้านเพศ อายุ ประสบการณ์ในการทำงานสอน และ ตำแหน่งทางวิชาการ จำแนกตามความเกี่ยวข้องกับนิสิตอันได้แก่ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ผู้สอนวิชาเอก และอาจารย์ผู้สอนวิชาเอก ผลปรากฏว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามเป็นอาจารย์หญิงจำนวน 32 ท่าน (ร้อยละ 82.05) กลุ่มอาจารย์ที่มีปริมาณมากที่สุดคืออาจารย์ที่มีอายุมากกว่า 50 ปี (ร้อยละ 34.21) มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปี (ร้อยละ 35.90) มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ (ร้อยละ 48.72) และสังกัดภาควิชาสารัตถศึกษา (ร้อยละ 23.08)

ตารางที่ 4.1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

		ความเกี่ยวข้องกับนิสิต							
		อาจารย์ที่ปรึกษา		อาจารย์ผู้สอน		อาจารย์ผู้สอนวิชา		รวม	
				วิชาเอก		นอกเอก			
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	หญิง	14	35.90	10	25.64	8	20.51	32	82.05
	ชาย	3	7.69	4	10.26	0	0.00	7	17.95
	รวม	17	43.59	14	35.90	8	20.51	39	100.00
อายุ	ต่ำกว่า 31 ปี	0	0.00	2	5.26	2	5.26	4	10.53
	31 - 40 ปี	5	13.16	4	10.53	2	5.26	11	28.95
	41 - 50 ปี	5	13.16	3	7.89	2	5.26	10	26.32
	มากกว่า 50 ปี	6	15.79	5	13.16	2	5.26	13	34.21
	รวม	16	42.11	14	36.84	8	21.05	38	100.00
ประสบการณ์ในการทำงาน	ต่ำกว่า 1 ปี	0	0.00	2	5.13	1	2.56	3	7.69
	1 - 5 ปี	4	10.26	2	5.13	3	7.69	9	23.08
	6 - 10 ปี	2	5.13	1	2.56	2	5.13	5	12.82
	11 - 15 ปี	2	5.13	3	7.69	0	0.00	5	12.82
	16 - 20 ปี	2	5.13	1	2.56	0	0.00	3	7.69
	มากกว่า 20 ปี	7	17.95	5	12.82	2	5.13	14	35.90
	รวม	17	43.59	14	35.90	8	20.51	39	100.00
ตำแหน่งทางวิชาการ	รองศาสตราจารย์	5	12.82	3	7.69	0	0.00	8	20.51
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	4	10.26	4	10.26	4	10.26	12	30.77
	อาจารย์	8	20.51	7	17.95	4	10.26	19	48.72
	รวม	17	43.59	14	35.90	8	20.51	39	100.00
สังกัดภาควิชา	สัตวศาสตร์	5	12.82	0	0.00	2	5.13	9	23.08
	ประมงศาสตร์	4	10.26	0	0.00	3	7.69	7	17.95
	วิจัยการศึกษา	0	0.00	0	0.00	0	6.00	6	15.38
	ศิลปศึกษา	2	5.13	0	0.00	2	5.13	4	10.26
	การศึกษานอกโรงเรียน	2	5.13	0	0.00	2	5.13	4	10.26
	มัธยมศึกษา	3	7.69	0	0.00	1	2.56	4	10.26

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

	ความเกี่ยวข้องกับนิสิต							
	อาจารย์ที่ปรึกษา						รวม	
	อาจารย์ผู้สอน		อาจารย์ผู้สอนวิชาเอก		อาจารย์ผู้สอนวิชา นอกเอก			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายมัธยม	0	0.00	0	0.00	2	5.13	2	5.13
ดนตรีศึกษา	1	2.56	0	0.00	1	2.56	2	5.13
บริหารการศึกษา	0	0.00	0	0.00	1	2.56	1	2.56
รวม	17	43.59	0	0.00	14	35.90	39	100.00

1.1.2 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่นิตินิตระดับปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์ จัดขึ้น

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนอาจารย์ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่นิตินิตระดับปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์จัด จำแนกตามความเกี่ยวข้องกับนิสิต ผลปรากฏว่า กลุ่มอาจารย์ที่ปรึกษา มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่นิตินิตระดับปริญญาบัณฑิตจัดมากที่สุด คือ 10 ท่าน (ร้อยละ 62.50)

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่นิตินิต
ระดับปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์จัด

ความเกี่ยวข้องกับนิสิต	การมีส่วนร่วมในกิจกรรม				รวม	
	มี		ไม่มี			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์ที่ปรึกษา	10	62.50	6	37.50	16	100.00
อาจารย์ผู้สอนวิชาเอก	8	57.15	6	42.85	14	100.00
อาจารย์ผู้สอนวิชานอกเอก	4	50.00	4	50.00	8	100.00
รวม	22	57.89	16	42.11	38	100.00

จากตารางที่ 4.3 อาจารย์จำนวน 22 ท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมรับน้องใหม่มากที่สุด (ร้อยละ 22.73) โดยทำหน้าที่เป็นผู้ร่วมพิธีในฝ่ายของคณาจารย์ และอาจารย์จำนวน 3 ท่าน คิดเป็นร้อยละ 4.55 ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาให้กับกิจกรรมต่างๆ เช่น ค่ายนิสิต ครุศาสตร์คอนเสิร์ต การประกวดประดิษฐ์แผ่นโปสเตอร์ ค่ายแนะแนว เทศกาลของขวัญและการออกแบบ (Gift Festival)

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ที่เข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ

กิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ	หน้าที่
รับน้องใหม่	5	22.73	ผู้ร่วมพิธีในฝ่ายคณาจารย์
ปัจฉิมนิเทศ	3	13.64	กรรมการ ผู้ร่วมพิธี
ไหว้ครู	3	13.64	กรรมการ ผู้ร่วมพิธี
จุฬาลงกรณ์วิชาการ	3	13.64	กรรมการ อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยประเมินโครงการ
ทุกกิจกรรมที่กนค.จัด	3	13.64	รองคณบดี ที่ปรึกษาฝ่ายประเมินผล สนับสนุนการดำเนินงาน
ปฐมนิเทศ	2	9.09	กรรมการ ผู้ร่วมพิธี
ค่ายนิสิต	1	4.55	อาจารย์ที่ปรึกษา
ครูศาสตร์คอนเสิร์ต	1	4.55	อาจารย์ที่ปรึกษา
ประกวดประดิษฐ์แผ่นโปสเตอร์	1	4.55	อาจารย์ที่ปรึกษา
ค่ายแนะแนว	1	4.55	อาจารย์ที่ปรึกษา
Gift - Festival	1	4.55	อาจารย์ที่ปรึกษา

1.1.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมในด้านการส่งเสริมและพัฒนา

คุณธรรมนิสิต

ตารางที่ 4.4 บ่งชี้ว่าอาจารย์ส่วนใหญ่จำนวน 23 ท่าน (ร้อยละ 92.00) ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่นิสิตระดับปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์จัดขึ้น มีความคิดเห็นว่าการส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรม บบบาทในการส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรม

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของกิจกรรม ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมนิสิต

ความเกี่ยวข้องกับนิสิต	บทบาทของกิจกรรมในการส่งเสริมพัฒนาคุณธรรม						รวม	
	มี		ไม่มี		ไม่แน่ใจ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาจารย์ที่ปรึกษา	9	36.00	0	0.00	2	8.00	11	44.00
อาจารย์ผู้สอนวิชาเอก	9	36.00	0	0.00	0	0.00	9	36.00
อาจารย์ผู้สอนวิชานอกเอก	5	20.00	0	0.00	0	0.00	5	20.00
รวม	23	92.00	0	0.00	2	8.00	25	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ความรับผิดชอบ ความสามัคคี การเสียสละ ความอดทน ความมีวินัย และความมีน้ำใจ เป็นคุณธรรมที่อาจารย์ตั้งแต่ 2 ท่านขึ้นไป เห็นว่านิสิตได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของอาจารย์ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณธรรมที่นิสิตได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

คุณธรรม	จำนวน	ร้อยละ
ความรับผิดชอบ	6	24
ความสามัคคี	5	20
การเสียสละ	4	16
ความอดทน	4	16
ความมีวินัย	3	12
ความมีน้ำใจ	3	12
ความกตัญญู	2	8
ความมุ่งมั่น ตั้งใจทำงาน	2	8
ความขยันหมั่นเพียร	1	4
ความมีสติรอบคอบ	1	4
ความเมตตา	1	4

1.2 คุณธรรมของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เป็นการศึกษาคุณธรรมของนิสิตตามการรับรู้ของอาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับนิสิต ผู้วิจัยขอเสนอ 4 ส่วน อันได้แก่ 1) คุณธรรมของนิสิตแต่ละสาขา 2) คุณธรรมของนิสิตคณะครุศาสตร์ 3) ผลการจัดเรียงอันดับคุณธรรมที่นิสิตคณะครุศาสตร์ควรได้รับการพัฒนา และ 4) ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคุณธรรม 12 ประการ ซึ่งการวิจัยในส่วนนี้เป็นการตอบคำถามวิจัยข้อที่ว่ามีคุณธรรมอะไรบ้างที่นิสิตคณะครุศาสตร์ควรได้รับการพัฒนา

โดยคุณธรรมที่ทำการศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยคุณธรรม 4 กลุ่ม ได้แก่ คุณธรรมกลุ่มที่ 1 คุณธรรมที่เป็นปัจจัยแรงผลักดัน ประกอบด้วย 1.1) ความขยันหมั่นเพียร 1.2) ความอดทน 1.3) ความสามารถพึ่งตนเอง และ 1.4) การมีวินัย

คุณธรรมกลุ่มที่ 2 คุณธรรมที่เป็นปัจจัยหล่อเลี้ยง ประกอบด้วย 2.1) ฉันทะ 2.2) สัจจะ 2.3) ความรับผิดชอบ ความสำนึกในหน้าที่ 2.4) ความกตัญญู

คุณธรรมกลุ่มที่ 3 คุณธรรมที่เป็นปัจจัยเหนี่ยวรั้ง ประกอบด้วย 3.1) ความมีสติและรอบคอบ 3.2) ความตั้งใจดี

คุณธรรมกลุ่มที่ 4 คุณธรรมที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ประกอบด้วย 4.1) ความเมตตา ความปรารถนาดีต่อกัน ความเอื้อเฟื้อต่อกัน 4.2) ความไม่เห็นแก่ตัว ความไม่เอาัดเอาเปรียบผู้อื่นและความอะลุ่มอล่วยถ้อยที่ถ้อยอาศัยกัน

1.2.1 คุณธรรมของนิสิตสาขาต่างๆ

ในส่วนนี้ขอนำเสนอผลจำแนกตามคุณธรรม 4 กลุ่ม อันได้แก่ คุณธรรมที่เป็นปัจจัยแรงผลักดัน คุณธรรมที่เป็นปัจจัยหล่อเลี้ยง คุณธรรมที่เป็นปัจจัยเหนี่ยวรั้ง และคุณธรรมที่เป็นปัจจัยสนับสนุน

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนคุณธรรมกลุ่มปัจจัยที่เป็นแรงผลักดันของนิสิตแต่ละสาขา ผลปรากฏว่าในภาพรวมนิสิตมีคุณธรรมเด่นในด้านความอดทน ($\bar{x} = 3.56$) เมื่อวิเคราะห์แยกเป็นสาขาวิชาจะแตกต่างกันตามสาขาวิชา โดย นิสิตสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยมีคุณธรรมเด่นในด้านการมีวินัย ($\bar{x} = 3.30$) นิสิตสาขาประถมศึกษามีคุณธรรมเด่นในด้านความสามารถในการพึ่งตนเอง ($\bar{x} = 3.60$) นิสิตสาขามัธยมศึกษา (วิทย์) มีคุณธรรมเด่นในด้านความขยันหมั่นเพียร ($\bar{x} = 3.35$) เช่นเดียวกับนิสิตสาขาธุรกิจศึกษา ($\bar{x} = 3.67$) ส่วนนิสิตสาขาการศึกษานอกระบบโรงเรียนมีคุณธรรมเด่น 2 ด้านคือความอดทนและความขยันหมั่นเพียร

จากตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนคุณธรรมกลุ่มที่เป็นปัจจัยหล่อเลี้ยงของนิสิตแต่ละสาขา ผลปรากฏว่าในภาพรวมนิสิตมีคุณธรรมเด่นในด้านความกตัญญู (กระทำการเพื่อทดแทนบุญคุณ) ($\bar{x} = 3.77$) เมื่อวิเคราะห์แยกเป็นสาขาวิชาจะแตกต่างกันบ้างบางสาขาวิชา โดย นิสิตสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยมีคุณธรรมเด่นในด้านรับผิดชอบ ($\bar{x} = 3.30$) เช่นเดียวกับนิสิตสาขาประถมศึกษา ($\bar{x} = 3.75$) นิสิตสาขาศิลปะ ($\bar{x} = 3.92$) นิสิตสาขาดนตรีศึกษา ($\bar{x} = 4.58$) และนิสิตสาขาการศึกษานอกระบบโรงเรียน ($\bar{x} = 3.95$)

จากตารางที่ 4.8 แสดง ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนคุณธรรมกลุ่มที่เป็นปัจจัยเหนี่ยวนำของนิสิตแต่ละสาขา ผลปรากฏว่าในภาพรวมนิสิตมีคุณธรรมเด่นในด้านความมีสติและรอบคอบ ($\bar{x} = 3.37$) เมื่อวิเคราะห์แยกเป็นสาขาวิชาจะแตกต่างกันบ้างบางสาขาวิชา โดย นิสิตสาขาวิชาประถมศึกษาที่มีคุณธรรมเด่นในด้านความตั้งใจให้ดี ($\bar{x} = 3.45$) เช่นเดียวกับนิสิตสาขาศิลปะ ($\bar{x} = 3.58$) นิสิตสาขาดนตรีศึกษา ($\bar{x} = 4.33$) และนิสิตสาขาการศึกษานอกระบบ โรงเรียน ($\bar{x} = 3.60$)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนคุณธรรมกลุ่มที่เป็นปัจจัยสนับสนุนของนิสิตแต่ละสาขา ผลปรากฏว่าในภาพรวมนิสิตมีคุณธรรมเด่นในด้านความไม่เห็นแก่ตัว ไม่เอาเปรียบใคร ($\bar{x} = 3.30$) เมื่อวิเคราะห์แยกเป็นสาขาวิชาจะแตกต่างกันบ้างบางสาขาวิชา โดย นิสิตสาขาวิชาศิลปะมีคุณธรรมเด่นด้านความมีเมตตา ($\bar{x} = 3.42$) เช่นเดียวกับนิสิตสาขาธุรกิจศึกษา ($\bar{x} = 2.83$)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนคุณธรรมกลุ่มปัจจัยที่เป็นแรงผลักดันของนิสิตแต่ละสาขา

คุณธรรม	สาขาวิชา																รวม	
	การศึกษาปฐมวัย		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา(วิทย์)		มัธยมศึกษา(ศิลป์)		ศิลปศึกษา		ดนตรีศึกษา		ธุรกิจศึกษา		การศึกษานอก ระบบโรงเรียน			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
ความอดทน	3.25	0.31	3.55	0.54	3.20	0.65	3.63	0.82	3.50	0.66	4.67	0.29	3.25	0.25	3.70	0.76	3.56	0.68
ความขยันหมั่นเพียร	3.25	0.43	3.50	0.43	3.35	0.72	3.41	0.63	3.30	0.33	3.92	1.01	3.67	0.29	3.70	0.72	3.47	0.57
ความสามารถพึ่งตนเองได้	2.45	0.93	3.60	0.70	2.95	0.76	2.81	0.82	3.31	0.24	4.08	0.80	1.92	0.52	3.50	0.35	3.06	0.86
การมีวินัย	3.30	0.48	3.10	0.68	2.85	0.60	3.41	0.71	3.13	0.43	3.83	1.04	3.50	0.87	3.50	0.47	3.30	0.65

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนคุณธรรมกลุ่มที่เป็นปัจจัยหลักเฉลี่ยของนิสิตแต่ละสาขา

คุณธรรม	สาขาวิชา																รวม	
	การศึกษาปฐมวัย		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา (วิทย์)		มัธยมศึกษา (ศิลป์)		ศิลปศึกษา		ดนตรีศึกษา		ธุรกิจศึกษา		การศึกษานอกระบบโรงเรียน			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
ความกตัญญู (กระทำการเพื่อทดแทนบุญคุณ)	3.25	0.47	3.65	0.60	4.00	0.47	4.00	0.52	3.63	0.53	4.50	0.43	3.42	0.52	3.69	0.55	3.77	0.58
ความรับผิดชอบ ความสำนึกในหน้าที่	3.30	1.08	3.75	0.54	3.30	0.82	4.00	0.66	3.92	0.14	4.58	0.72	3.33	0.52	3.95	0.57	3.75	0.75
สัจจะ (ตั้งใจจริงและจริงใจต่อการทำงาน)	3.15	1.32	3.20	0.57	3.25	0.73	3.72	0.62	3.56	0.43	4.00	1.00	3.17	0.52	3.80	0.21	3.49	0.73
ขันตะ (พอใจ ศรัทธาและอยากทำในสิ่งที่ดี)	3.25	0.18	3.40	0.34	3.75	0.47	3.97	0.60	3.08	0.14	4.25	0.75	3.17	0.76	3.70	0.54	3.61	0.58

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนคุณธรรมกลุ่มที่เป็นปัจจัยเหนี่ยวรั้งของนิสิตแต่ละสาขา

คุณธรรม	สาขาวิชา																รวม	
	การศึกษา ปฐมวัย		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา (วิทย์)		มัธยมศึกษา (ศิลป์)		ศิลปศึกษา		ดนตรีศึกษา		ธุรกิจศึกษา		การศึกษานอก โรงเรียน			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
ความมีสติและรอบคอบ	2.80	0.48	3.40	0.58	3.35	0.80	3.59	0.38	3.42	0.29	4.00	1.00	3.33	0.14	3.20	0.33	3.37	0.57
ความตั้งใจดี (ใจเป็นกลาง)	2.30	0.37	3.45	0.45	3.35	0.80	3.43	0.66	3.58	0.52	4.33	0.58	2.42	2.13	3.60	0.38	3.29	0.91

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนคุณธรรมกลุ่มที่เป็นปัจจัยสนับสนุนของนิสิตแต่ละสาขา

คุณธรรม	สาขาวิชา																รวม	
	การศึกษา ปฐมวัย		ประถมศึกษา		มัธยมศึกษา (วิทย์)		มัธยมศึกษา (ศิลป์)		ศิลปศึกษา		ดนตรีศึกษา		ธุรกิจศึกษา		การศึกษานอก โรงเรียน			
	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.	Mean	S.D.
ความไม่เห็นแก่ตัว ไม่เอาเปรียบใคร	2.65	0.58	3.65	0.68	3.05	0.69	3.41	0.82	3.25	0.43	4.67	0.38	2.25	1.98	3.55	0.57	3.30	0.94
ความเมตตา ปราบปรามคดีต่อกัน	2.15	0.95	3.50	0.79	3.00	0.92	3.34	0.81	3.42	0.14	4.08	1.01	2.83	0.95	3.50	0.40	3.20	0.89

1.2.2 คุณธรรมของนิสิตคณะครุศาสตร์

ตารางที่ 4.10 คุณธรรมรวม 12 ประการ มีคุณธรรม 4 ประการที่นิสิตคณะครุศาสตร์ไม่ต้องพัฒนา เพราะมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และพบว่ามีคุณธรรม 8 ประการ อันได้แก่ คุณธรรมด้านความตั้งใจให้ดี ความไม่เห็นแก่ตัว ความกตัญญู ความรับผิดชอบ ความขยันหมั่นเพียร ความมีสติและรอบคอบ ความอดทน และการมีวินัย เป็นคุณธรรมที่นิสิตคณะครุศาสตร์จำเป็นต้องได้รับการพัฒนา

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยของคะแนนคุณธรรม ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับคุณธรรมของนิสิตตามการรับรู้ของอาจารย์แยกตามคุณธรรมย่อย 12 ด้าน

คุณธรรม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับการปฏิบัติ	การประเมินผล
ความเมตตา ปรารถนาดีต่อกัน	3.83	0.56	มาก	ไม่ต้องพัฒนา
มีขันที (พอใจ ศรีททาและอยากทำในสิ่งที่ดี)	3.67	0.54	มาก	ไม่ต้องพัฒนา
ความสามารถพึ่งตนเอง	3.53	0.65	มาก	ไม่ต้องพัฒนา
สัจจะ (ตั้งใจจริงและจริงใจต่อการทำงาน)	3.53	0.65	มาก	ไม่ต้องพัฒนา
ความตั้งใจให้ดี (มีใจเป็นกลางและเที่ยงตรงในการวินิจฉัย)	3.47	0.56	ปานกลาง	ต้องพัฒนา
ความไม่เห็นแก่ตัว ไม่เอาเปรียบใคร	3.47	0.70	ปานกลาง	ต้องพัฒนา
ความกตัญญู (กระทำการเพื่อทดแทนบุญคุณ)	3.44	0.81	ปานกลาง	ต้องพัฒนา
ความรับผิดชอบ ความสำนึกในหน้าที่	3.39	0.80	ปานกลาง	ต้องพัฒนา
ความขยันหมั่นเพียร	3.31	0.62	ปานกลาง	ต้องพัฒนา
ความมีสติและรอบคอบ	3.22	0.64	ปานกลาง	ต้องพัฒนา
ความอดทน	3.19	0.75	ปานกลาง	ต้องพัฒนา
การมีวินัย	2.95	0.69	ปานกลาง	ต้องพัฒนา

1.2.3 ผลการจัดเรียงลำดับคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนาปรับปรุง

อย่างเร่งด่วน 3 อันดับแรก ตามความคิดของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.11 ผลการจัดเรียงลำดับคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนาปรับปรุงอย่างเร่งด่วน 3 อันดับแรก ตามความคิดของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถาม ปรากฏว่า อาจารย์จำนวน 10 ท่าน (ร้อยละ 34.48) จัดเรียงให้คุณธรรมด้านการมีวินัย นิสิตควรได้รับการพัฒนาปรับปรุงอย่างเร่งเป็นอันดับ 1 อันดับสองได้แก่คุณธรรมด้านความรับผิดชอบ ความสำนึกในหน้าที่ โดยอาจารย์จำนวน 8 ท่าน (ร้อยละ 28.57) มีความคิดเห็นเช่นนี้ ส่วนอาจารย์จำนวน 7 ท่าน

(ร้อยละ 25.00) เห็นควรวีให้คุณธรรมด้านความขยันหมั่นเพียรควรได้รับการพัฒนาปรับปรุงอย่างเร่งด่วนเป็นอันดับที่ 3

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละของอาจารย์เกี่ยวกับความคิดเห็นในการจัดเรียงลำดับ

คุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนาปรับปรุงอย่างเร่งด่วน 3 อันดับแรก

คุณธรรม	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ความขยันหมั่นเพียร	6	20.69	0	0.00	7	25.00
ความอดทน	0	0.00	2	7.15	3	10.71
ความสามารถพึ่งตนเอง	0	0.00	0	0	3	10.71
การมีวินัย	10	34.48	5	17.86	1	3.57
มีชั้นตะ						
(พอใจ ศรัทธาและอยากทำใน สิ่งที่ดี)	1	3.45	1	3.57	1	3.57
สัจจะ (ตั้งใจจริงและจริงจังต่อการทำงาน)	0	0.00	5	17.86	1	3.57
ความรับผิดชอบ ความสำนึกในหน้าที่	6	20.69	8	28.57	1	3.57
ความกตัญญู						
(กระทำการเพื่อทดแทนบุญคุณ)	2	6.9	1	3.57	1	3.57
ความมีสติและรอบคอบ	0	0.00	3	10.71	6	21.44
ความตั้งใจให้ดี (มีใจเป็นกลางและเที่ยงตรงใน การวินิจฉัย)	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ความเมตตา ปรารถนาดีต่อกัน	1	3.45	0	0.00	0	0.00
ความไม่เห็นแก่ตัว ไม่เอาเปรียบใคร	3	10.34	3	10.71	4	14.29
รวม	29	100.00	28	100.00	28	100.00

1.2.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคุณธรรม 12 ประการ

จากตารางที่ 4.12 ตัวแปรคุณธรรมแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กัน 34 คู่จากทั้งหมด 66 คู่โดยมีค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .331 - .634 ทั้งนี้ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันทางนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 16 คู่ ได้แก่ ตัวแปรความสามารถในการพึ่งตนเองกับความอดทน ตัวแปรการมีชั้นตะกับความสามารถในการพึ่งตนเอง ตัวแปรสัจจะกับความสามารถในการพึ่งตนเอง ตัวแปรความตั้งใจให้ดีกับความสามารถในการพึ่งตนเอง ตัวแปรความเมตตาความสามารถใน

การพึ่งตนเอง ตัวแปรสัจจะกับมีฉันท์ ตัวแปรความเมตตา กับมีฉันท์ ตัวแปรความไม่เห็นแก่ตัวกับมีฉันท์ ตัวแปรความเมตตา กับสัจจะ ตัวแปรความกตัญญูกับความรักใคร่ชอบ ตัวแปรความมีสติและรอบคอบกับความรักใคร่ชอบ ตัวแปรความไม่เห็นแก่ตัวกับความรักใคร่ชอบ ตัวแปรความมีสติและรอบคอบกับความกตัญญู ตัวแปรความตั้งใจดีกับความกตัญญู ตัวแปรความตั้งใจดีกับความมีสติและรอบคอบ และ ตัวแปรความไม่เห็นแก่ตัวกับความเมตตา ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันทางนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 18 คู่ ได้แก่ ตัวแปรการมีวินัยกับความขยันหมั่นเพียร ตัวแปรความกตัญญูกับความขยันหมั่นเพียร ตัวแปรความมีสติและรอบคอบกับความขยันหมั่นเพียร ตัวแปรการมีวินัยกับความอดทน ตัวแปรมีฉันท์กับความอดทน ตัวแปรสัจจะกับความอดทน ตัวแปรความกตัญญูกับความอดทน ตัวแปรความมีสติและรอบคอบกับความอดทน ตัวแปรความตั้งใจดีกับความอดทน ตัวแปรสัจจะกับการมีวินัย ตัวแปรความรักใคร่ชอบกับการมีวินัย ตัวแปรความรักใคร่ชอบกับมีฉันท์ ตัวแปรความรักใคร่ชอบกับสัจจะ ตัวแปรความกตัญญูกับสัจจะ ตัวแปรความมีสติและรอบคอบกับสัจจะ ตัวแปรความเมตตา กับความรักใคร่ชอบ ตัวแปรความเมตตา กับความมีสติและรอบคอบ และตัวแปรความไม่เห็นแก่ตัวกับ ความมีสติและรอบคอบ เมื่อมองในภาพรวมจะเห็นว่า คุณธรรมทั้ง 12 ประการนั้นมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาคุณธรรมจำแนกตามกลุ่มปัจจัย 4 กลุ่ม (ตามแนวเส้นประ) อันได้แก่ คุณธรรมที่เป็นปัจจัยแรงผลักดัน คุณธรรมที่เป็นปัจจัยหล่อเลี้ยง คุณธรรมที่เป็นปัจจัยเหนี่ยวรั้ง และคุณธรรมที่เป็นปัจจัยสนับสนุน พบว่า มีความสัมพันธ์กันระหว่างคุณธรรมทั้ง 4 กลุ่ม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4. 12 ค่าเมทริกซ์ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficients matrix) ของคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์

คุณธรรม	V1	V2	V3	V4	V5	V6	V7	V8	V9	V10	V11	V12
ความขยันหมั่นเพียร (V1)	1.000											
ความอดทน(V2)	0.297	1.000										
ความสามารถพึ่งตนเอง(V3)	0.154	0.484**	1.000									
การมีวินัย(V4)	0.415*	0.383*	0.313	1.000								
มีฉันทะ(V5)	0.314	0.380*	0.517**	0.248	1.000							
สัจจะ(V6)	0.273	0.415*	0.699**	0.398*	0.628**	1.000						
ความรับผิดชอบ(V7)	0.326	0.156	0.305	0.406*	0.377*	0.394*	1.000					
ความกตัญญู(V8)	0.402*	0.372*	0.084	0.294	0.286	0.331*	0.606**	1.000				
ความมีสติและรอบคอบ(V9)	0.398*	0.385*	0.259	0.147	0.224	0.381*	0.440**	0.634**	1.000			
ความตั้งใจให้ดี(V10)	0.229	0.387*	0.470**	0.168	0.255	0.513	0.152	0.469**	0.578**	1.000		
ความเมตตา(V11)	0.150	0.147	0.558**	0.030	0.572**	0.494**	0.338*	0.231	0.346*	0.258	1.000	
ความไม่เห็นแก่ตัว(V12)	0.119	0.148	0.315	0.063	0.434**	0.224	0.428**	0.276	0.336*	0.218	0.500**	1.000

*P < .05

**P < .01

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เหตุปัจจัยของคุณธรรมนิสิต คณะครุศาสตร์ ตามการรับรู้ของคณาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้ เป็นการนำเสนอเหตุปัจจัยของคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ตามการรับรู้ของอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์

ตารางที่ 4.13 จากการรวบรวมเหตุปัจจัยของคุณธรรมในการสำรวจตอนที่ 1 พบว่าเหตุปัจจัยของคุณธรรมตามการรับรู้ของอาจารย์ มีสาเหตุมาจากปัจจัยด้านต่าง ๆ จำแนกเป็น 5 ด้าน อันได้แก่ การขาดแบบอย่างที่ดี ครอบครัว ตัวนิสิตเอง ครูผู้สอน และมหาวิทยาลัย เหตุปัจจัยการขาดแบบอย่างที่ดีนั้นนอกจากจะเกี่ยวกับบุคคลใกล้ชิด ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ เพื่อนฝูงแล้วยังเชื่อมโยงไปถึงความเปลี่ยนแปลงของกระแสสังคม การบริโภคสื่อต่าง ๆ ทั้งนี้ อาจารย์จำนวน 7 ท่าน มีความคิดเห็นว่าสาเหตุที่สำคัญมาจากการขาดแบบอย่างที่ดีทั้งจากครอบครัว ครูอาจารย์ เพื่อนฝูง รวมถึง สื่อต่าง ๆ อาจารย์จำนวน 1 ท่านมีความคิดเห็นว่าสาเหตุมาจากบริบทภายในคณะไม่เอื้อเพราะมุ่งเชิงวิชาการตลอดจนเน้นการทำงานฝึกทักษะมากกว่า และการจัดการเรียนรู้ในสถาบันการศึกษาที่ไม่เชื่อมโยงความเป็นจริงของสังคม

ตารางที่ 4.13 ความถี่ของอาจารย์ผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเหตุปัจจัยของคุณธรรม

เหตุปัจจัย	ความคิดเห็น	ความถี่
การขาดแบบอย่าง	ขาดแบบอย่างที่ดีทั้งจากครอบครัว ครูอาจารย์ เพื่อนฝูง รวมถึง สื่อต่าง ๆ	7
แบบอย่าง	การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและกระแสสังคม	5
	ค่านิยมการลอกเลียนแบบพฤติกรรมที่ผิด ๆ จากสื่อต่าง ๆ ตามสมัยนิยม	3
ครอบครัว	การละเลย ไม่ดูแลเอาใจใส่ของครอบครัว	7
	ครอบครัวไม่อบอุ่น นิสิตเรียนรู้จากสังคมรอบข้าง	2
	การอบรมเลี้ยงดูที่ทะนุถนอมมากเกินไป	2
ตัวนิสิต	การไม่ตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตัวเอง	6
	การไม่รู้จักนำคุณธรรมที่ได้เรียนมาไปใช้ปฏิบัติจริง นิสิตขาดความเข้าใจในการคิดวิเคราะห์	3
ครูผู้สอน	ครูผู้สอนไม่ได้ช่วยฝึก หรือแก้ไขในห้องเรียนเมื่อพบปัญหา	2
	ขาดการดูแลเอาใจใส่ใกล้ชิดระหว่างครู ศิษย์	2
	ขาดการแนะนำ ชี้นำในทางที่ถูกที่ควร	2
	การผ่อนผันผิดทางของครูผู้สอน	2
	ขาดการอบรมขัดเกลาอย่างจริงจังจากทุกฝ่าย	2
มหาวิทยาลัย	ขาดกิจกรรมที่ฝึกคุณธรรมเหล่านั้นอย่างเป็นระบบ	2
ล้น	การจัดการเรียนรู้ในสถาบันการศึกษาที่ไม่เชื่อมโยงความเป็นจริงของสังคม	1

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างคุณธรรมที่นิสิตคณะครุศาสตร์ควรได้รับการพัฒนา กับคุณธรรมที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรม

การวิเคราะห์ในส่วนนี้นำเสนอ 2 ส่วนคือ 1) คุณธรรมที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมที่คณะกรรมการนิสิตระดับปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์จัดขึ้น ตามการรับรู้ของนิสิตที่ตอบแบบสอบถาม และ 2) คุณธรรมที่นิสิตได้รับการเข้าร่วมกิจกรรมโดยวิเคราะห์จากวัตถุประสงค์ของแต่ละโครงการ

3.1 คุณธรรมที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมที่คณะกรรมการนิสิตระดับปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์จัดขึ้น ตามการรับรู้ของนิสิตที่ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.14 แสดงคุณธรรมที่นิสิตคิดว่าได้รับการเข้าร่วมกิจกรรมที่คณะกรรมการนิสิตระดับปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์จัด เมื่อพิจารณาจำแนกตามกิจกรรมจะพบว่า กิจกรรมที่นิสิตมีความคิดว่าผู้จัดได้รับคุณธรรมมากที่สุด คือ กิจกรรมวันลอยกระทง โดยนิสิตผู้จัดได้รับคุณธรรมถึง 8 ประการ อันได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทน การมีวินัย ใฝ่เรียน ความรับผิดชอบ ความกตัญญู การมีสติรอบคอบ และการไม่เห็นแก่ตัว ส่วนกิจกรรมที่นิสิตคิดว่าผู้เข้าร่วมจะได้รับคุณธรรมมากที่สุด คือ กิจกรรมประชุมเชียร์ โดยได้รับ 6 คุณธรรมอันได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทน ความสามารถในการพึ่งตนเอง การมีวินัย การมีสติรอบคอบ และความไม่เห็นแก่ตัว

เมื่อพิจารณาจำแนกตามคุณธรรมทั้ง 12 ประการ พบว่า คุณธรรมที่นิสิตผู้จัดได้รับมากที่สุดจากกิจกรรมทั้งหมด 18 โครงการ คือ การมีวินัย และความรับผิดชอบต่อ ซึ่งปรากฏในกิจกรรมถึง 11 โครงการ โดยคุณธรรมด้านการมีวินัยพบในกิจกรรมกีฬาสายแฉะคบเพลิงดวงใหม่ กิจกรรมประชุมเชียร์ พิธีไหว้ครู วันลอยกระทง Edu. Singing Contest ใต้ฟ้าที่น้องพี่ครุศาสตร์ กีฬาน้องใหม่ ค่ายกลางปี ค่ายปลายปี ค่ายน้องใหม่ใส่ใจสังคม และกิจกรรมแบ่งฝันปันรัก ส่วนคุณธรรมด้านความรับผิดชอบต่อ พบในกิจกรรมเปลี่ยนไท พับถุงเท้า กีฬาสายแฉะคบเพลิงดวงใหม่ พิธีไหว้ครู วันลอยกระทง Edu. Singing Contest ละครรับน้องใหม่ ติวน้อง ค่ายกลางปี ค่ายปลายปี ค่ายน้องใหม่ใส่ใจสังคม และกิจกรรมแบ่งฝันปันรัก นอกจากนี้คุณธรรมที่นิสิตผู้เข้าร่วมได้รับมากที่สุด คือ การมีวินัย ซึ่งพบใน 8 โครงการอันได้แก่ กิจกรรมเปลี่ยนไท พับถุงเท้า กิจกรรมประชุมเชียร์ พิธีไหว้ครู กีฬาน้องใหม่ ค่ายกลางปี ค่ายปลายปี ค่ายน้องใหม่ใส่ใจสังคม และกิจกรรมแบ่งฝันปันรัก

และจากการสัมภาษณ์ นิสิตรับรู้ถึงคุณธรรมที่ได้จากกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

คุณธรรมด้านความกตัญญู

“วันไหว้ครู ฟังเพลงพระคุณที่สามครั้งแรก ชอบ ดุสมกับเป็นคนละของครูได้ทำพิธี ดุขลัง กตัญญูต่อครู”

นิสิตก.

11/03/47

คุณธรรมด้านความอดทน

“อดทน ได้... แต่ละกิจกรรมกว่าจะได้มันไม่ใช่เตรียมกันวันเดียว วันนี้ พรุ่งนี้เสร็จ ไม่ใช่ มัน เตรียมกันเป็นเดือน ๆ ต้องเจอปัญหา ไม่มีคนช่วยก็ต้องทำ ”

นิสิตข.

13/03/47

“ความอดทน...ส่วนใหญ่ระยะเวลาเข้าร่วมกิจกรรมมันต้องมีปฏิสัมพันธ์กับคนหลาย ๆ คน มันได้ฝึก”

นิสิตก.

11/03/47

คุณธรรมด้านความไม่เห็นแก่ตัว

“ความไม่เห็นแก่ตัว ทุกกิจกรรม..อย่างน้อยเข้าร่วมทำให้กิจกรรมดำเนินไปได้ การที่เรา เสียเวลา เราทำเพื่อคนอื่น..เพื่อให้กิจกรรมดำเนินไปได้”

นิสิตค.

27/02/47

การมีฉันทะ (พอใจ ศรัทธาและอยากทำในสิ่งที่ดี)

“..เพราะเราทำอันนี้ให้มหาวิทยาลัย ทำงานนี้เพื่อสังคม”

นิสิตข.

13/03/47

ความขยันหมั่นเพียร

“ขยัน ได้ชั่ว ๆ จากการทำที่เราเป็นนิสิตแต่เราเข้าไปทำกิจกรรม มันได้ตรงนี้ เพราะบางคน จะมองว่าทำกิจกรรมแล้วเสียการเรียน มันต้องรู้สึกว่าเขาแบ่งเวลาให้กิจกรรมส่วนหนึ่ง ฉะนั้นเรา ต้องขยันเพื่อให้ฉันเรียนรอดด้วย”

นิสิตข.

13/03/47

ตารางที่ 4.14 คุณธรรมที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมโครงการที่คณะกรรมการนิสิตระดับปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์จัดตามการรับรู้ของนิสิตผู้ตอบแบบสอบถาม

ฝ่าย	โครงการ	คุณธรรม																													
		ความซื่อสัตย์		ความอดทน		ความสามารรถ		ความพึ่งตนเอง		การมีวินัย		มีอิสระ (พอใจ ครีฑธา และออกทำในสิ่งดี)		ตั้งใจ (ตั้งใจจริงและตั้งใจต่อการทำงาน)		ความรับผิดชอบ		ความสามารรถในหน้าที่		ความภาคภูมิใจ		ความมีสติและรอบคอบ		ความตั้งใจดี (การทำจิตใจให้สงบ หนักแน่น ไม่ขี้ขลาด)		ความเมตตา		ความไม่เห็นแก่ตัว		รวม	
		๕๖๔ จิต	๕๖๕ มา	๕๖๔ จิต	๕๖๕ มา	๕๖๔ จิต	๕๖๕ มา	๕๖๔ จิต	๕๖๕ มา	๕๖๔ จิต	๕๖๕ มา	๕๖๔ จิต	๕๖๕ มา	๕๖๔ จิต	๕๖๕ มา	๕๖๔ จิต	๕๖๕ มา	๕๖๔ จิต	๕๖๕ มา	๕๖๔ จิต	๕๖๕ มา	๕๖๔ จิต	๕๖๕ มา	๕๖๔ จิต	๕๖๕ มา	๕๖๔ จิต	๕๖๕ มา	๕๖๔ จิต	๕๖๕ มา		
นิสิตสัมพันธ์	1. แรกพบคณะครุศาสตร์					/							/			/													4	1	
	2. เปลี่ยนโท พับดูงเท้า								/			/				/													1	2	
	3. กีฬาเซนต์แคทเธอรีน							/					/			/													3	-	
	4. ประชุมเชียร์	/	/	/	/		/	/	/									/	/	/	/						/	5	6		
ศิลปและวัฒนธรรม	1. พิธีไหว้ครู	/						/	/	/		/			/	/	/	/										6	3		
	2. วันลอยกระทง	/		/	/			/				/			/	/	/	/								/	8	2			
	3. Edu. singing Contest	/		/				/							/													4	-		
ชุมนุม	1. ฉายภาพยนตร์เพื่อคนรักหนัง					/																				/	2	-			
	2. ละครรับน้องใหม่					/									/												2	-			
วิชาการ	1. ดิฉัน้อง	/	/									/			/													3	1		
	2. ใ้หาที่น้องพี ครุศาสตร์							/				/															2	-			
กีฬา	1. บาสเกตบอลครุศาสตร์- อักษร			/																						/	2	-			
	2. ไม้เรียวเกมส์				/																					/	/	2	1		
	3. กีฬาน้องใหม่			/	/			/	/																	/	2	3			
พัฒนาสังคมฯ	1. ค่ายกลางปี	/	/	/	/			/	/					/	/											/	/	5	5		
	2. ค่ายปลายปี	/	/	/	/			/	/					/	/											/	/	5	5		
	3. ค่ายน้องใหม่ใส่ใจสังคม							/	/					/	/										/	/	/	4	2		
	4. แบ่งปันปันรัก							/	/					/	/										/	/	/	4	2		
	รวม 18 กิจกรรม	7	4	7	5	4	1	11	8	1	1	6	0	11	5	2	1	2	1	2	0	2	1	9	6	รวม					

หมายเหตุ สัญลักษณ์ / แทนคุณธรรมที่นิสิตมากกว่าร้อยละ 50 หรือ 10 คนขึ้นไป จากทั้งหมด 18 คน คิดว่าได้รับการเข้าร่วมกิจกรรม

3.2 คุณธรรมที่นิสิตได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมโดยวิเคราะห์จากวัตถุประสงค์ของแต่ละโครงการ

ตารางที่ 4.15 แสดงการสรุปกำหนดการ จำนวนนิสิตที่เข้าร่วมและคุณธรรมที่ได้จากโครงการโดยการวิเคราะห์วัตถุประสงค์จากเอกสารโครงการทั้ง 18 โครงการ จากตารางจะเห็นว่าในช่วงระยะเวลาหนึ่งปีการศึกษานั้น มีกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์สอดคล้องคุณธรรม จริยธรรม ครอบคลุมทั้ง 12 คุณธรรม

นอกจากนี้ ตารางที่ 4.15 ได้นำเสนอรายละเอียดจำนวนนิสิตรวมถึงชั้นปีของนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรม จะสังเกตได้ว่าคุณธรรมที่นิสิตปี 1 ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมคือ การมีฉันทะ คือเป็นกิจกรรมที่ปลูกฝังความพอใจ ความภาคภูมิใจในคณะครูศาสตร์สถาบันที่ศึกษา การรับผิดชอบ การมีวินัย ความกตัญญูและความไม่เห็นแก่ตัว ในส่วนของคุณธรรมที่รุ่นพี่ ปี 2 – 4 ได้รับก็เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีคุณธรรมความสามารถในการพึ่งตนเอง ความอดทนและคุณธรรมอื่น ๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.15 สรุปกำหนดการ จำนวนนิสิตที่เข้าร่วมและคุณธรรมที่ได้จากโครงการที่คณะกรรมการนิสิตระดับปริญญาบัณฑิตจัดขึ้น

เดือน	กิจกรรม/โครงการ	ฝ่าย	จำนวนนิสิตที่เข้าร่วม				คุณธรรม													
			ปี1	ปี2	ปี3	ปี4	ซื่อสัตย์	ซื่อตรง	ซื่อสัตย์	ซื่อสัตย์	ซื่อสัตย์	ซื่อสัตย์	ซื่อสัตย์	ซื่อสัตย์	ซื่อสัตย์	ซื่อสัตย์	ซื่อสัตย์	ซื่อสัตย์		
พ.ค.	แรกรพบคณะกรรมการ	นิสิตสัมพันธ์	ปฏิบัติ 304 ร่วม 138								✓							✓	✓	
มิ.ย.	วันไหว้ครู	ศิลปวัฒนธรรม	280	20										✓					✓	
	ประชุมเชียร์	นิสิตสัมพันธ์	365	160	80	40				✓			✓	✓				✓	✓	
	กีฬาห้องใหม่	กีฬาฯ	ปฏิบัติ 50 ร่วม 200					✓		✓									✓	
	กีฬาบาสเกตบอลครูฯ-อักษรฯ	กีฬาฯ	ปฏิบัติ 20 ร่วม 170					✓											✓	✓
ก.ค.	กีฬาฮานเซแต่คบเพลิงดวงใหม่	นิสิตสัมพันธ์	365	115						✓	✓		✓						✓	✓
	ละครรับน้องใหม่	ศิลปวัฒนธรรม	300	สมาชิก 30					✓		✓		✓							✓
ส.ค.	ฉายภาพยนตร์เพื่อคนรักหนัง	ศิลปวัฒนธรรม	ปฏิบัติ 10 ร่วม 30						✓										✓	✓
	ค่ายน้องใหม่ใส่ใจสังคม	พัฒนาสังคมฯ	ปฏิบัติ 45 ร่วม 111						✓	✓			✓		✓				✓	✓
	คิวน้อง	วิชาการ	60	3	3	-	✓		✓			✓								
ต.ค.	ค่ายกลางปี	พัฒนาสังคมฯ	60				✓	✓	✓	✓			✓							✓
พ.ย.	วันลอยกระทง	ศิลปวัฒนธรรม	ปฏิบัติ 20 ร่วม 100											✓						✓
	ได้วาทีน้องพี่ครูศาสตร์	วิชาการ	60				✓		✓											✓
	ไม้เรียวเกมส์	กีฬาฯ	ปฏิบัติ 50 ร่วม 130						✓						✓	✓				✓
ธ.ค.	ค่ายแบ่งฝืนปันรัก	พัฒนาสังคมฯ	60					✓	✓	✓				✓						✓
ม.ค.	Edu. Singing Contest	ศิลปวัฒนธรรม	ปฏิบัติ 10 ร่วม 150					✓												✓
	เปลี่ยนโทรศัพท์น้องเก่า	นิสิตสัมพันธ์	340	40														✓	✓	
มี.ค.	ค่ายปลายปี	พัฒนาสังคมฯ	60				✓	✓		✓			✓							✓

หมายเหตุ สัญลักษณ์ ✓ แทนคุณธรรมที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม โดยการวิเคราะห์จากวัตถุประสงค์ของโครงการต่าง ๆ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ผลกระทบไว้และแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรม นิสิตคณะครุศาสตร์

4.1 กิจกรรมที่ได้รับการตอบรับตามความคิดเห็นของผู้จัดกิจกรรม (กนค.)

จากการประชุมกลุ่มย่อย และการสัมภาษณ์นิสิต เจ้าหน้าที่คณะกรรมการบริหารฝ่าย
กิจการนิสิต กิจกรรมที่ได้รับการตอบรับ ตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูล มี 5
กิจกรรม ได้แก่

1) กิจกรรมแรกพบคณะครุศาสตร์

“เป็นจุดแรกที่ทำให้คนรู้จักกัน เป็นจุดเริ่ม ซึ่งถ้าเราจัดดี เราสามารถดึงเขาให้มา
เข้าร่วมได้”

นิสิตจ./04/03/47

2) กิจกรรมประชุมเชียร์

“เป็นกิจกรรมที่ได้เห็น พี่ ๆ น้อง ๆ ทุกชั้นปีมาร่วมกิจกรรม”

นิสิตค./04/03/47

3) กีฬาประเพณี (ไม่เรียวกเกมส์)

“นิสิตสนใจ เข้าร่วมอย่างเต็มที่ ไม่ได้บังคับ”

นิสิตช./04/03/47

“จัดนอกสถานที่ 100 กว่าคน 2 ปีที่แล้ว 20 คน มันได้กระแสใหม่”

นิสิตช./04/03/47

4) กิจกรรมค่ายของฝ่ายพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์

“เป็นฝ่ายที่สร้างชื่อเสียง เชิดหน้าชูตาคณะเรา เพราะค่าย เราออกทุกปี ทุกเทอม
เราไปสร้างชุมชน พัฒนาชนบท”

คณะกรรมการฝ่ายบริหารฯ/08/03/47

5) กิจกรรมชุมนุมศิลปการแสดง

“ตอนนี้กำลังเด่น ก็ไปแสดงตามสถานที่ใหญ่ ๆ ได้ทุนจากมูลนิธิสวดศรี น่าจะ
work”

คณะกรรมการฝ่ายบริหารฯ/08/03/47

4.2 ปัญหาในการจัดกิจกรรม

ปัญหาในการจัดกิจกรรม จากการสัมภาษณ์ การจัดประชุมกลุ่มย่อย สรุปปัญหาได้ดังนี้

- 1) การไม่เข้าร่วมทำกิจกรรมของนิสิต นิสิตไม่ให้ความสนใจในตัวกิจกรรม
- 2) ความซ้ำซ้อนกันระหว่างตัวกิจกรรมเอง เช่น กิจกรรมเปลี่ยนไท – ถอดถุงเท้า กับกิจกรรมประชุมเชียร์
- 3) ลักษณะกิจกรรมที่คงเดิมหลายปี
- 4) ช่วงเวลา ในการดำเนินการจัดกิจกรรมที่มีจำกัดผนวกกับการใช้เวลาในการเรียนที่เพิ่มมากขึ้น (เรียน 150 หน่วย)
- 5) งบประมาณในการทำกิจกรรม ไม่เพียงพอ
- 6) อาจารย์เข้ามามีบทบาทมากเกินไปในบางกิจกรรม
- 7) ขาดความต่อเนื่องของกลุ่มคนที่เข้ามาทำงาน
- 8) คนดำเนินการจัดกิจกรรมมีน้อย หรือขาดการเตรียมพร้อมที่ดีในบางกิจกรรม

จากปัญหาดังกล่าว รวมถึงข้อคิดเห็นต่าง ๆ ส่วนสำคัญในการพัฒนาคุณธรรมนิสิตโดยใช้กิจกรรมเป็นสื่อ นั้น นิสิตจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมเป็นระยะเวลาที่ต่อเนื่อง ยาวนาน อาศัยกระบวนการการเรียนรู้ เสริมสร้างและพัฒนากระบวนการคิด จิตใจ ดังจะเห็นได้จากนิสิตผู้จัดกิจกรรมมีความคิดเห็นว่าเขาได้รับการพัฒนาคุณธรรมและคุณลักษณะอื่น ๆ มากกว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรม ดังนั้นการปลูกฝัง พัฒนาคุณธรรมที่จะได้ผลดีนั้น นิสิตจะต้องเข้าร่วม และมีบทบาทในกิจกรรมต่าง ๆ

4.3 แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิต

สำหรับแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์นั้น ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลมาจากการศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการนิสิตปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ปี 2545 - 2546 อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย งานวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการจัดกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ได้แนวทางต่าง ๆ จำแนกตามเหตุปัจจัย 4 ด้าน คือ

- 1) ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม
- 2) บุคคลผู้ใกล้ชิด
- 3) สื่อการเรียนรู้ ภายนอก และ
- 4) ตัวนิสิตเอง

ทั้งนี้แนวทางการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ขอนำเสนอ ดังนี้

4.3.1 แนวทางการจัดกิจกรรมด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

- 1) กนค.จัดกิจกรรมในรูปแบบ series ต่อเนื่องตั้งแต่ปี 1 –ปี 4
- 2) กนค. ส่งเสริมกิจกรรมที่มุ่งบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวมและช่วยเหลือผู้อื่น
- 3) กนค. จัดกิจกรรมนันทนาการที่มีการสอดแทรกสาระ
- 4) กนค. จัดกิจกรรมศึกษาบุคคลต้นแบบที่ดั่งงามอย่างน้อยภาคการศึกษา
ละครั้ง
- 5) กนค.จัดกิจกรรมพัฒนาทัศนคติการใช้ชีวิตวัยรุ่นอย่างน้อยปีละครั้ง
- 6) กนค.จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดี
ให้แก่น้อง ๆ อย่างน้อยปีละครั้ง

4.3.2 แนวทางการจัดกิจกรรมด้านบุคคลผู้ใกล้ชิด

- 1) อาจารย์ใส่ใจ ใจเย็นและให้โอกาสนิสิตในการพัฒนา
- 2) คณะสร้างความตระหนักในด้านคุณธรรมให้อาจารย์ทราบและร่วมมือ
กันแก้ไข
- 3) คณะจัดให้อาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจกรรมและอาจารย์ด้านวิชาการ
หรือผู้สอนประสานงานกันในกิจกรรมที่เสริมกันได้
- 4) คณะจัดกิจกรรมให้อาจารย์กับนิสิตมีการดำเนินงานร่วมกันเพื่อลด
ช่องว่างและนิสิตเรียนรู้แบบอย่างที่ดีจากอาจารย์อย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้ง
- 5) อาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นิสิต
- 6) การพิจารณาปรับอาจารย์ควรพิจารณาทั้งความสามารถด้านวิชาการ
และประสบการณ์ในการทำกิจกรรม
- 7) กนค.จัดกิจกรรมประสานความร่วมมือทั้งมหาวิทยาลัย ผู้ปกครอง
และอาจารย์ พัฒนาอย่างต่อเนื่องจากมหาวิทยาลัยและบ้านอย่างน้อยปีละครั้ง

4.3.3 แนวทางการจัดกิจกรรมด้านสื่อการเรียนรู้ภายนอก

- 1) คณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความเป็นจริงในสังคมอย่าง
น้อยปีละครั้ง

ครั้ง

2) กนค. จัดกิจกรรมให้นิสิตลงพื้นที่ปฏิบัติงานวิชาชีพครูอย่างน้อยปีละ

ข่าวสาร

3) กนค. สร้างความตระหนักให้นิสิตรู้จักคิดวิเคราะห์ ในการบริโภค

4) อาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิต

คุณธรรมที่ดีให้แก่้อง ๆ อย่างน้อยปีละครั้ง

5) กนค. จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นเพื่อถ่ายทอด

4.3.4 แนวทางการจัดกิจกรรมด้านตัวนิสิตเอง

1) คณะจัดกิจกรรมให้หลากหลาย

2) การจัดให้ข้อมูลด้านกิจกรรมนิสิตในวันประชุมนิเทศนิสิตใหม่

ภาคการศึกษาละครั้ง

3) กนค. จัดเวทีนิสิตเปิดโอกาสให้นิสิตแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างน้อย

ทุกปี

4) กนค. จัดอบรมหรือจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติธรรมอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ

5) กนค. มีการจัดกิจกรรมฝึกวินัยอย่างเคร่งครัด

ครั้ง

6) กนค. จัดกิจกรรมให้นิสิตลงพื้นที่ปฏิบัติงานวิชาชีพครูอย่างน้อยปีละ

4.4 ผลการวิเคราะห์แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ โดย
การใช้เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้

ในการนำเสนอผลการวิจัยส่วนนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอโดยแบ่งแยกแนวทางการจัดกิจกรรม
เพื่อพัฒนาคุณธรรมออกเป็น 4 กลุ่ม จำแนกตามเหตุปัจจัยต่าง ๆ อันได้แก่ 1) ด้านสภาพแวดล้อม
ทางสังคม 2) บุคคลผู้ใกล้ชิด 3) สื่อการเรียนรู้ ภายนอก และ 4) ตัวนิสิตเอง

4.4.1 แนวทางการจัดกิจกรรมตามเหตุด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

ในส่วนนี้ มีการนำเสนอทั้งหมด 5 ตอน คือ 1) ค่าร้อยละของความเป็นไปได้ใน
การเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ 2) ค่าความน่าจะเป็นใน
การเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ 3) ค่าความน่าจะเป็นที่
ปรับเปลี่ยนของเหตุการณ์ผลกระทบการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะ

ครุศาสตร์ 4) ค่าอัตราส่วนแอดัมต่อ (odds) ของการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรม นิสิตคณะครุศาสตร์ และ 5) ค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบผลกระทบบระหว่างแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์

ตารางที่ 4.16 ค่าร้อยละของความเป็นไปได้ในการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา

คุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ตามเหตุด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

แนวทางการจัดกิจกรรม (เหตุการณ์เริ่มต้น)	ค่าร้อยละ	ความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์ด้านแถวจะทำให้ เกิดเหตุการณ์ด้านสดมภ์					
		1	2	3	4	5	6
1 กนค.จัดกิจกรรมในรูปแบบ series ต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 1 –ปี 4	59.4		58.0	63.0	75.2	71.2	70.2
2 กนค. ส่งเสริมกิจกรรมที่มุ่งบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อส่วนรวมและช่วยเหลือผู้อื่น	74.6	46.0		55.0	68.0	48.0	53.0
3 กนค. จัดกิจกรรมนันทนาการที่มีการสอดแทรก สาระ	79.6	43.0	47.0		54.0	54.0	54.0
4 กนค. จัดกิจกรรมศึกษาบุคคลต้นแบบที่ดิงงาม อย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้ง	83.4	43.0	50.0	64.0		72.0	64.0
5 กนค.จัดกิจกรรมพัฒนาทัศนคติการใช้ชีวิต วัยรุ่นอย่างน้อยปีละครั้ง	84.0	43.0	45.0	72.0	69.0		70.0
6 กนค.จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อ ถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่น้อง ๆ อย่างน้อยปี ละครั้ง	88.0	51.0	60.0	53.0	69.0	71.2	

ตารางที่ 4.16 นำเสนอผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิตของค่าร้อยละความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ และร้อยละความเป็นไปได้ของการที่เหตุการณ์หนึ่งทำให้เกิดเหตุการณ์อื่นตามความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ซึ่งจากตารางจะเห็นว่า แนวทางการจัดกิจกรรมที่กนค.จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่น้อง ๆ อย่างน้อยปีละครั้ง มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดสูงสุดถึงร้อยละ 88.0 ส่วนแนวทางการจัดกิจกรรมที่กนค.จัดกิจกรรมในรูปแบบ series ต่อเนื่องตั้งแต่ปี 1 –ปี 4 มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดน้อยที่สุดคือร้อยละ 59.4สำหรับเหตุการณ์ผลกระทบนั้น เหตุการณ์ที่ กนค.จัดกิจกรรมในรูปแบบ series ต่อเนื่องตั้งแต่ปี 1 –ปี 4 จะกระทบทำให้เกิดแนวทางที่ 4 คือ กนค. จัด

กิจกรรมศึกษาบุคคลต้นแบบที่ดิงามอย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้งโดยมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดมากที่สุดถึงร้อยละ 75.2 ส่วนเหตุการณ์ที่กนค. จัดกิจกรรมนันทนาการที่มีการสอดแทรกสาระกนค. จัดกิจกรรมศึกษาบุคคลต้นแบบที่ดิงามอย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้งและกนค.จัดกิจกรรมพัฒนาทัศนคติการใช้ชีวิตวัยรุ่นอย่างน้อยปีละครั้ง จะกระทบทำให้เกิดแนวทางที่ 1 กนค.จัดกิจกรรมในรูปแบบ series ต่อเนื่องตั้งแต่ปี 1 –ปี 4 น้อยที่สุดคือร้อยละ 43.0

ตารางที่ 4.17 ค่าความน่าจะเป็นในการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา

คุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ตามเหตุด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

แนวทางการจัดกิจกรรม (เหตุการณ์เริ่มต้น)	ค่า ความ น่าจะ เป็น	ความน่าจะเป็นที่เหตุการณ์ด้านแถวจะทำให้ เกิดเหตุการณ์ด้านสมรรถ					
		1	2	3	4	5	6
1 กนค.จัดกิจกรรมในรูปแบบ series ต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 1 –ปี 4	.594		.580	.630	.752	.712	.702
2 กนค. ส่งเสริมกิจกรรมที่มุ่งบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อส่วนรวมและช่วยเหลือผู้อื่น	.746	.460		.550	.680	.480	.530
3 กนค. จัดกิจกรรมนันทนาการที่มีการสอดแทรก สาระ	.796	.430	.470		.540	.540	.540
4 กนค. จัดกิจกรรมศึกษาบุคคลต้นแบบที่ดิงาม อย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้ง	.834	.430	.500	.640		.720	.640
5 กนค.จัดกิจกรรมพัฒนาทัศนคติการใช้ชีวิต วัยรุ่นอย่างน้อยปีละครั้ง	.840	.430	.450	.720	.690		.700
6 กนค.จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อ ถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่น้อง ๆ อย่างน้อยปี ละครั้ง	.880	.510	.600	.530	.690	.712	

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ คำนวณจากการหาอัตราส่วนระหว่างค่ามัธยฐานเลขคณิตร้อยละความเป็นไปได้ที่จะเกิดเหตุการณ์กับหนึ่งร้อย ค่าความน่าจะเป็นนี้ จะบอกถึงความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ที่จะเกิดสูงสุด คือ กนค.จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่น้อง ๆ อย่างน้อยปีละครั้ง ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็น .880 ส่วนแนวทางการจัดกิจกรรมที่กนค.

จัดกิจกรรมในรูปแบบ series ต่อเนื่องตั้งแต่ปี 1 -ปี 4 มีค่าความน่าจะเป็นน้อยที่สุดคือ .594 สำหรับเหตุการณ์ผลกระทบนั้น เหตุการณ์ที่ กนค.จัดกิจกรรมในรูปแบบ series ต่อเนื่องตั้งแต่ปี 1 -ปี 4 จะกระทบทำให้เกิดแนวทางที่ 4 คือ กนค. จัดกิจกรรมศึกษาบุคคลต้นแบบที่ดิงามอย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้งโดยมีค่าความน่าจะเป็นมากที่สุดถึง .752 ส่วนเหตุการณ์ที่กนค. จัดกิจกรรมนันทนาการที่มีการสอดแทรกสาระ กนค. จัดกิจกรรมศึกษาบุคคลต้นแบบที่ดิงามอย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้งและกนค.จัดกิจกรรมพัฒนาทัศนคติการใช้ชีวิตวัยรุ่นอย่างน้อยปีละครั้ง จะกระทบทำให้เกิดแนวทางที่ 1 กนค.จัดกิจกรรมในรูปแบบ series ต่อเนื่องตั้งแต่ปี 1 -ปี 4 น้อยที่สุดคือ .43

ตารางที่ 4.18 ค่าความน่าจะเป็นที่ปรับเปลี่ยนของเหตุการณ์ผลกระทบการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ ตามเหตุด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

แนวทางการจัดกิจกรรม (เหตุการณ์เริ่มต้น)	ค่า ความ น่า จะ เป็น	ความน่าจะเป็นที่เหตุการณ์ด้านแถวจะทำให้เกิดเหตุการณ์ด้านสดมภ์					
		1	2	3	4	5	6
1 กนค.จัดกิจกรรมในรูปแบบ series ต่อเนื่องตั้งแต่ปี 1 -ปี 4	0.594		0.580	<u>0.656</u>	0.752	<u>0.730</u>	<u>0.702</u>
2 กนค. ส่งเสริมกิจกรรมที่มุ่งบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวมและช่วยเหลือผู้อื่น	0.746	0.460		<u>0.726</u>	<u>0.774</u>	<u>0.785</u>	<u>0.839</u>
3 กนค. จัดกิจกรรมนันทนาการที่มีการสอดแทรกสาระ	0.796	<u>0.489</u>	<u>0.681</u>		<u>0.791</u>	<u>0.799</u>	<u>0.849</u>
4 กนค. จัดกิจกรรมศึกษาบุคคลต้นแบบที่ดิงามอย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้ง	0.834	<u>0.513</u>	<u>0.695</u>	<u>0.755</u>		<u>0.808</u>	<u>0.856</u>
5 กนค.จัดกิจกรรมพัฒนาทัศนคติการใช้ชีวิตวัยรุ่นอย่างน้อยปีละครั้ง	0.840	<u>0.516</u>	<u>0.697</u>	<u>0.752</u>	<u>0.802</u>		<u>0.857</u>
6 กนค.จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่น้อง ๆ อย่างน้อยปีละครั้ง	0.880	<u>0.538</u>	<u>0.711</u>	<u>0.768</u>	<u>0.811</u>	<u>0.818</u>	

ตารางที่ 4.18 ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้ แสดงค่าความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ ผลกระทบ (ความน่าจะเป็นที่เหตุการณ์ด้านแถวจะทำให้เกิดเหตุการณ์ด้านสดมภ์) ที่มีการปรับค่าให้อยู่ในขอบเขตที่ควรจะเป็น เช่น เดิม ความน่าจะเป็นที่ถ้าเหตุการณ์ที่ 1 (จัดกิจกรรมในรูปแบบ series) เกิดแล้วจะทำให้เกิดเหตุการณ์ 3 เกิด (มีการสอดแทรกสาระในกิจกรรมบันเทิง) $\{P(3/1)\}$ มีค่า 0.63 ซึ่งไม่อยู่ในขอบข่ายที่ควรจะเป็นจึงทำการปรับค่าใหม่ ให้เป็น 0.656

ตารางที่ 4.19 ค่าอัตราส่วนแถมต่อ (odds) ของการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนา

คุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามเหตุด้าน

สภาพแวดล้อมทางสังคม

แนวทางการจัดกิจกรรม (เหตุการณ์เริ่มต้น)	odds	อัตราส่วนแถมต่อที่เหตุการณ์ด้านแถวจะทำให้เกิดเหตุการณ์ด้านสดมภ์					
		1	2	3	4	5	6
1 กนค.จัดกิจกรรมในรูปแบบ series ต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 1 –ปี 4	1.46		1.38	1.94	3.03	2.70	3.76
2 กนค. ส่งเสริมกิจกรรมที่มุ่งบำเพ็ญประโยชน์ เพื่อส่วนรวมและช่วยเหลือผู้อื่น	2.94	0.851		2.70	3.34	3.65	5.25
3 กนค. จัดกิจกรรมนันทนาการที่มีการสอดแทรก สาระ	3.90	0.96	2.12		4.00	3.76	5.25
4 กนค. จัดกิจกรรมศึกษาบุคคลต้นแบบที่ดีงาม อย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้ง	5.02	1.04	2.33	3.16		4.00	6.14
5 กนค.จัดกิจกรรมพัฒนาทัศนคติการใช้ชีวิต วิทยุรุ่นอย่างน้อยปีละครั้ง	5.25	1.08	2.33	3.16	4.00		6.14
6 กนค.จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อ ถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่น้อง ๆ อย่างน้อยปี ละครั้ง	7.33	1.17	2.44	3.34	4.26	4.50	

ตารางที่ 4.19 แสดงค่า อัตราส่วนแถมต่อของการเกิดเหตุการณ์ (odds) ซึ่งคำนวณจาก อัตราส่วนระหว่างความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์กับค่าความน่าจะเป็นของการไม่เกิด เหตุการณ์ ค่าอัตราส่วนแถมต่อของการเกิดเหตุการณ์เริ่มต้นสูงสุด มีค่า 7.33 คือ กนค.จัดกิจกรรม ให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่น้อง ๆ อย่างน้อยปีละครั้ง ส่วนค่าอัตราส่วน แถมต่อของเหตุการณ์เริ่มต้นที่มีค่าน้อยที่สุดมีค่า 1.46 คือ กนค.จัดกิจกรรมในรูปแบบ series

ต่อเนื่องตั้งแต่ปี 1 –ปี 4 สำหรับอัตราส่วนเต็มต่อของเหตุการณ์ผลกระทบเหตุการณ์ที่ถ้ากนค.จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่น้อง ๆ อย่างน้อยปีละครั้งเกิดแล้วกระทบทำให้กนค.จัดกิจกรรมพัฒนาทัศนคติการใช้ชีวิตวัยรุ่นอย่างน้อยปีละครั้งมีค่ามากที่สุด คือ 4.50 ส่วนเหตุการณ์ที่กนค. ส่งเสริมกิจกรรมที่มุ่งบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวมและช่วยเหลือผู้อื่นเกิดแล้วจะทำให้กนค.จัดกิจกรรมในรูปแบบ series ต่อเนื่องตั้งแต่ปี 1 –ปี 4 มีค่าอัตราส่วนเต็มต่อน้อยที่สุดคือ 0.851

ตารางที่ 4.20 ค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบผลกระทบระหว่างแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา

คุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ ตามเหตุด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

แนวทางการจัดกิจกรรม (เหตุการณ์เริ่มต้น)	ค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบต่อแนวทางการจัด กิจกรรมพัฒนาคุณธรรม					
	1	2	3	4	5	6
1 กนค.จัดกิจกรรมในรูปแบบ series ต่อเนื่องตั้งแต่ปี 1 –ปี 4		0.47	0.49	0.60	0.51	0.51
2 กนค. ส่งเสริมกิจกรรมที่มุ่งบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวมและช่วยเหลือผู้อื่น	0.58		0.69	0.66	0.70	0.72
3 กนค. จัดกิจกรรมนันทนาการที่มีการสอดแทรกสาระ	0.65	0.72		0.79	0.72	0.72
4 กนค. จัดกิจกรรมศึกษาบุคคลต้นแบบที่ดีงามอย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้ง	0.71	0.79	0.81		0.76	0.84
5 กนค.จัดกิจกรรมพัฒนาทัศนคติการใช้ชีวิตวัยรุ่นอย่างน้อยปีละครั้ง	0.74	0.79	0.81	0.79		0.84
6 กนค.จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่น้อง ๆ อย่างน้อยปีละครั้ง	0.80	0.83	0.86	0.85	0.87	

จากตารางที่ 4.20 พบว่าทุกแนวทางไม่มีผลกระทบทำให้เกิดแนวทางอื่น (ค่าผลกระทบน้อยกว่า 1) แต่ แนวทางที่ 6 การจัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นเพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่น้อง ๆ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง จะส่งผลกระทบมากที่สุดต่อแนวทางที่ 1 ด้วยขนาด 0.80 และยังส่งผลกระทบต่อ แนวทางที่ 2 ด้วยขนาด 0.83 นอกจากนี้ยังส่งผลต่อแนวทางที่ 3 การส่งเสริมกิจกรรมที่มุ่งบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวมและช่วยเหลือผู้อื่น ด้วยขนาด 0.86 แนวทางที่ 4

มีการสอดแทรกสาระในกิจกรรมนันทนาการที่มุ่งความบันเทิง ด้วยขนาด 0.85 และแนวทางที่ 5 จัดกิจกรรมพัฒนาทัศนคติการใช้ชีวิตด้วยรุ่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ด้วยขนาด 0.87

3.5.2 แนวทางการจัดกิจกรรมตามเหตุด้านบุคคลผู้ใกล้ชิด

ในส่วนนี้นำเสนอ 5 ตอนเช่นเดียวกัน คือ ค่าร้อยละความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์ ค่าความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ ค่าความน่าจะเป็นที่ปรับใหม่ ค่าอัตราส่วนแต้มต่อ และค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบของการเกิดเหตุการณ์

ตารางที่ 4.21 ค่าร้อยละของความเป็นไปได้ในการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา

คุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ตามเหตุด้านบุคคลผู้ใกล้ชิด

แนวทางการจัดกิจกรรม (เหตุการณ์เริ่มต้น)	ค่าร้อยละ	ความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์ด้านแถวจะทำให้เกิด เหตุการณ์ด้านสดมภ์						
		1	2	3	4	5	6	7
1 อาจารย์ใส่ใจ ใจเย็นและให้โอกาสนิสิตในการพัฒนา	77.6		70.0	68.0	68.0	80.0	54.0	76.0
2 คณะสร้างความตระหนักในด้านคุณธรรมให้ครูอาจารย์ทราบและร่วมมือกันแก้ไข	72.0	67.0		69.0	75.0	78.0	54.0	75.0
3 คณะจัดให้อาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจกรรมและอาจารย์ด้านวิชาการหรือผู้สอนประสานงานกันในกิจกรรมที่เสริมกันได้	62.0	71.0	69.0		62.0	71.0	57.0	74.0
4 คณะจัดกิจกรรมให้อาจารย์กับนิสิตมีการดำเนินงานร่วมกันเพื่อลดช่องว่างและนิสิตเรียนรู้แบบอย่างที่ดีจากอาจารย์อย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้ง	63.0	72.0	67.0	61.0		74.0	64.0	74.0
5 อาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นิสิต	78.0	70.0	73.0	68.0	63.0		60.0	68.0
6 การพิจารณารับอาจารย์ควรพิจารณาทั้งความสามารถด้านวิชาการและประสบการณ์ในการทำกิจกรรม	67.2	66.0	63.0	68.6	69.6	76.0		71.6
7 กนค.จัดกิจกรรมประสานความร่วมมือทั้งมหาวิทยาลัย ผู้ปกครอง และอาจารย์ พัฒนาอย่างต่อเนื่องจากโรงเรียนและบ้านอย่างน้อยปีละครั้ง	81.0	66.0	66.0	65.6	69.6	68.0	63.0	

ตารางที่ 4.21 นำเสนอผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิตของค่าร้อยละความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ และร้อยละความเป็นไปได้ของการที่เหตุการณ์หนึ่งทำให้เกิดเหตุการณ์อื่นตามความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ซึ่งจากตารางจะเห็นว่าแนวทางการจัดกิจกรรมที่กนค.จัดกิจกรรมประสานความร่วมมือทั้งมหาวิทยาลัย ผู้ปกครอง และอาจารย์ พัฒนาอย่างต่อเนื่องจากโรงเรียนและบ้านอย่างน้อยปีละครั้ง มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดสูงสุดถึงร้อยละ 81.0 ส่วนแนวทางการจัดกิจกรรมที่คณะจัดให้อาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจกรรมและอาจารย์ด้านวิชาการหรือผู้สอนประสานงานกันในกิจกรรมที่เสริมกันได้มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดน้อยที่สุดคือร้อยละ 62.0 สำหรับเหตุการณ์ผลกระทบนั้น เหตุการณ์ที่ครูอาจารย์ใส่ใจ ใจเย็นและให้โอกาสเด็กในการพัฒนา จะกระทบทำให้เกิดแนวทางที่ 5 คือ อาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ นิสิต โดยมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดมากที่สุดถึงร้อยละ 80.0 ส่วนเหตุการณ์ที่ครูอาจารย์ใส่ใจ ใจเย็นและให้โอกาส นิสิตในการพัฒนา จะกระทบทำให้เกิดแนวทางที่ 6 การพิจารณาปรับอาจารย์ควรพิจารณาทั้งความสามารถด้านวิชาการและประสบการณ์ในการทำกิจกรรม น้อยที่สุดคือร้อยละ 54.0 เช่นเดียวกับการที่ คณะสร้างความตระหนักในด้านคุณธรรมให้ครูอาจารย์ทราบและร่วมมือกันแก้ไข จะกระทบทำให้เกิดเหตุการณ์ที่กนค.จัดกิจกรรมประสานความร่วมมือทั้งมหาวิทยาลัย ผู้ปกครอง และอาจารย์ พัฒนาอย่างต่อเนื่องจากโรงเรียนและบ้านอย่างน้อยปีละครั้ง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.22 ค่าความน่าจะเป็นในการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะ
ครุศาสตร์ตามเหตุด้านบุคคลผู้ใกล้ชิด

แนวทางการจัดกิจกรรม (เหตุการณ์เริ่มต้น)	ค่าความ น่าจะเป็น	ความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์ด้านแถวจะทำให้เกิด เหตุการณ์ด้านสดมภ์						
		1	2	3	4	5	6	7
1 อาจารย์ใส่ใจ ใจเย็นและให้โอกาสนิสิตในการพัฒนา	.776		.700	.680	.680	.800	.540	.760
2 คณะสร้างความตระหนักในด้านคุณธรรมให้ครูอาจารย์ทราบและร่วมมือกันแก้ไข	.720	.670		.690	.750	.780	.540	.750
3 คณะจัดให้อาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจกรรมและอาจารย์ด้านวิชาการหรือผู้สอนประสานงานกันในกิจกรรมที่เสริมกันได้	.620	.710	.690		.620	.710	.570	.740
4 คณะจัดกิจกรรมให้อาจารย์กับนิสิตมีการดำเนินงานร่วมกันเพื่อลดช่องว่างและนิสิตเรียนรู้แบบอย่างที่ดีจากอาจารย์อย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้ง	.630	.720	.670	.610		.740	.640	.740
5 อาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ นิสิต	.780	.700	.730	.680	.630		.600	.680
6 การพิจารณารับอาจารย์ควรพิจารณาทั้งความสามารถด้านวิชาการและประสบการณ์ในการทำกิจกรรม	.672	.660	.630	.686	.696	.760		.716
7 กนค.จัดกิจกรรมประสานความร่วมมือทั้งมหาวิทยาลัย ผู้ปกครอง และอาจารย์ พัฒนาอย่างต่อเนื่องจากโรงเรียนและบ้านอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	.810	.660	.660	.656	.696	.680	.630	

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ คำนวณจากการหาอัตราส่วนระหว่างค่ามัธยฐานเลขคณิตร้อยละความเป็นไปได้ที่จะเกิดเหตุการณ์กับหนึ่งร้อย ค่าความน่าจะเป็นนี้ จะบอกถึงความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ที่จะเกิดสูงสุด คือ กนค.จัดกิจกรรมประสานความร่วมมือทั้งมหาวิทยาลัย ผู้ปกครอง และอาจารย์ พัฒนาอย่างต่อเนื่องจากโรงเรียนและบ้านอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งซึ่งมีค่าความน่าจะเป็น .810 ส่วนแนวทางการจัดกิจกรรมที่คณะจัดให้อาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจกรรมและอาจารย์

ด้านวิชาการหรือผู้สอนประสานงานกันในกิจกรรมที่เสริมกันได้มีค่าความน่าจะเป็นน้อยที่สุดคือ .620 สำหรับเหตุการณ์ผลกระทบนั้น เหตุการณ์ที่ ครู อาจารย์ใส่ใจ ใจเย็นและให้โอกาสเด็กในการพัฒนาจะกระทบทำให้เกิดแนวทางที่ 5 คือ ครู อาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กโดยมีความน่าจะเป็นมากที่สุดถึง .800 ส่วนเหตุการณ์ที่คณะจัดกิจกรรมให้อาจารย์กับนิสิตมีการดำเนินงานร่วมกันเพื่อลดช่องว่างและนิสิตเรียนรู้แบบอย่างที่ดีจากอาจารย์อย่างน้อยภาค การศึกษาละครั้งจะกระทบทำให้เกิดแนวทางที่ 3 คณะจัดให้อาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจกรรมและ อาจารย์ด้านวิชาการหรือผู้สอนประสานงานกันในกิจกรรมที่เสริมกันได้มีค่าความน่าจะเป็นน้อยที่สุดคือ .610

ตารางที่ 4.23 ค่าความน่าจะเป็นที่ปรับเปลี่ยนของการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อ

พัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ ตามเหตุด้านบุคคลผู้ใกล้ชิด

แนวทางการจัดกิจกรรม (เหตุการณ์เริ่มต้น)	ค่า ความ น่า จะ เป็น	ความน่าจะเป็นที่เหตุการณ์ด้านแถวจะทำให้เกิด เหตุการณ์ด้านสมมติ						
		1	2	3	4	5	6	7
1 อาจารย์ใส่ใจ ใจเย็นและให้โอกาสนิสิตในการพัฒนา	.776		.700	.680	.680	.800	.577	.760
2 คณะสร้างความตระหนักในด้านคุณธรรมให้ครู อาจารย์ทราบและร่วมมือกันแก้ไข	.720	.688		.690	.750	.780	.544	.750
3 คณะจัดให้อาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจกรรมและ อาจารย์ด้านวิชาการหรือผู้สอนประสานงานกันในกิจกรรมที่เสริมกันได้	.620	.710	.690		.620	.710	.570	.740
4 คณะจัดกิจกรรมให้อาจารย์กับนิสิตมีการดำเนินงานร่วมกันเพื่อลดช่องว่างและนิสิตเรียนรู้แบบอย่างที่ดีจากอาจารย์อย่างน้อยภาค การศึกษาละครั้ง	.630	.720	.670	.610		.740	.640	.740
5 อาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก	.780	.712	.730	.680	.630		.600	.756
6 การพิจารณารับอาจารย์ควรพิจารณาทั้ง ความสามารถด้านวิชาการและประสบการณ์ใน การทำกิจกรรม	.672	.660	.630	.686	.696	.760		.716
7 กนค.จัดกิจกรรมประสานความร่วมมือทั้ง มหาวิทยาลัย ผู้ปกครอง และอาจารย์ พัฒนา อย่างต่อเนื่องจากโรงเรียนและบ้านอย่างน้อยปี ละหนึ่งครั้ง	.810	.660	.660	.656	.696	.728	.630	

ตารางที่ 4.23 ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้ แสดงค่าความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ ผลกระทบ (ความน่าจะเป็นที่เหตุการณ์ด้านแถวจะทำให้เกิดเหตุการณ์ด้านสดมภ์) ที่มีการปรับค่าให้อยู่ในขอบเขตที่ควรจะเป็น เช่น เดิม ความน่าจะเป็นที่ถ้าเหตุการณ์ที่ 2 (คณะสร้างความตระหนักในด้านคุณธรรมให้ครู อาจารย์ทราบและร่วมมือกันแก้ไข) $\{P(1/2)\}$ มีค่า 0.670 ซึ่งไม่อยู่ในขอบข่ายที่ควรจะเป็นจึงทำการปรับค่าใหม่ ให้เป็น 0.688

ตารางที่ 4.24 ค่าอัตราส่วนเต็มต่อของการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรม

นิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามเหตุด้านบุคคลผู้ใกล้ชิด

แนวทางการจัดกิจกรรม (เหตุการณ์เริ่มต้น)	odds	อัตราส่วนเต็มต่อที่เหตุการณ์ด้านแถวจะทำให้ เกิดเหตุการณ์ด้านสดมภ์						
		1	2	3	4	5	6	7
1 อาจารย์ใส่ใจ ใจเย็นและให้โอกาสนิสิตเด็กในการพัฒนา	3.46		2.33	2.13	2.13	4.00	1.38	3.17
2 คณะสร้างความตระหนักในด้านคุณธรรมให้ครู อาจารย์ทราบและร่วมมือกันแก้ไข	2.57	2.23		2.23	3.00	3.54	1.17	3.00
3 คณะจัดให้อาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจกรรมและอาจารย์ด้านวิชาการหรือผู้สอนประสานงานกันในกิจกรรมที่เสริมกันได้	1.63	2.45	2.22		1.63	2.44	1.32	2.85
4 คณะจัดกิจกรรมให้อาจารย์กับนิสิตมีการดำเนินงานร่วมกันเพื่อลดช่องว่างและนิสิตเรียนรู้แบบอย่างที่ดีจากอาจารย์อย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้ง	1.70	2.57	2.03	1.56		2.84	1.77	2.85
5 ครู อาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นิสิต	3.55	2.45	2.70	2.13	1.70		1.50	3.17
6 การพิจารณารับอาจารย์ควรพิจารณาทั้งความสามารถด้านวิชาการและประสบการณ์ในการทำกิจกรรม	2.05	1.94	1.70	2.18	2.29	3.17		2.52
7 กนค.จัดกิจกรรมประสานความร่วมมือทั้งมหาวิทยาลัย ผู้ปกครอง และอาจารย์ พัฒนาอย่างต่อเนื่องจากโรงเรียนและบ้านอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	4.26	1.94	1.94	1.90	2.29	2.70	1.70	

ตารางที่ 4.24 แสดงค่า อัตราส่วนแถมต่อของการเกิดเหตุการณ์ (odds) ซึ่งคำนวณจาก อัตราส่วนระหว่างความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์กับค่าความน่าจะเป็นของการไม่เกิด เหตุการณ์ ค่าอัตราส่วนแถมต่อของการเกิดเหตุการณ์เริ่มต้นสูงสุด มีค่า 4.26 คือ กนค.จัดกิจกรรม ประสานความร่วมมือทั้งมหาวิทยาลัย ผู้ปกครอง และอาจารย์ พัฒนาอย่างต่อเนื่องจากโรงเรียน และบ้านอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนค่าอัตราส่วนแถมต่อของเหตุการณ์เริ่มต้นที่มีค่าน้อยที่สุดมี ค่า 1.70 คือ คณะจัดกิจกรรมให้อาจารย์กับนิสิตมีการดำเนินงานร่วมกันเพื่อลดช่องว่างและนิสิต เรียนรู้แบบอย่างที่ดีจากอาจารย์อย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้ง สำหรับอัตราส่วนแถมต่อของ เหตุการณ์ผลกระทบเหตุการณ์ที่ถ้าครูอาจารย์ใส่ใจ ใจเย็นและให้โอกาสเด็กในการพัฒนาเกิดแล้ว กระทบทำให้ครูอาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ นิสิตมีค่ามากที่สุด คือ 4.00 ส่วนเหตุการณ์ที่ คณะจัดให้อาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจกรรมและอาจารย์ด้านวิชาการหรือผู้สอนประสานงานกันใน กิจกรรมที่เสริมกันได้จะกระทบทำให้เกิดเหตุการณ์ที่คณะจัดให้อาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจกรรมและ อาจารย์ด้านวิชาการหรือผู้สอนประสานงานกันในกิจกรรมที่เสริมกันได้มีค่าอัตราส่วนแถมต่อ น้อย ที่สุดคือ 1.32

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.25 ค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบระหว่างแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรม
นิสิตคณะครุศาสตร์ ตามเหตุด้านบุคคลผู้ใกล้ชิด

แนวทางการจัดกิจกรรม (เหตุการณ์เริ่มต้น)	ค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบต่อนำทางการจัดกิจกรรม พัฒนาคุณธรรม						
	1	2	3	4	5	6	7
1 อาจารย์ใส่ใจ ใจเย็นและให้โอกาสนิสิตในการพัฒนา		.90	1.30	1.25	1.12	.67	.74
2 สร้างความตระหนักในด้านคุณธรรมให้ครู อาจารย์ ทราบและร่วมมือกันแก้ไข	.64		1.36	1.76	.99	.57	.70
3 คณะจัดให้อาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจกรรมและอาจารย์ ด้านวิชาการหรือผู้สอนประสานงานกันในกิจกรรมที่ เสริมกันได้	.70	.86		.95	.69	.64	.67
4 คณะจัดกิจกรรมให้อาจารย์กับนิสิตมีการดำเนินงาน ร่วมกันเพื่อลดช่องว่างและนิสิตเรียนรู้แบบอย่างที่ดี จากอาจารย์อย่างน้อยภาคการศึกษาละหนึ่งครั้ง	.74	.79	0.95		.80	.86	.67
5 ครู อาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นิสิต	.70	1.05	1.30	1.00		.73	.74
6 การพิจารณารับอาจารย์ควรพิจารณาทั้งความสามารถ ด้านวิชาการและประสบการณ์ในการทำกิจกรรม	.56	.66	1.34	1.35	.89		.59
7 กนค. จัดกิจกรรมประสานความร่วมมือทั้ง มหาวิทยาลัย ผู้ปกครอง และอาจารย์ พัฒนาอย่าง ต่อเนื่องจากโรงเรียนและบ้านอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	.56	.75	1.17	1.35	.76	.83	

จากตารางที่ 4.25 พบว่า แนวทางที่มีผลกระทบต่อแนวทางอื่นมี 5 แนวทางคือ แนวทางที่ 1 ครู อาจารย์ใส่ใจ ใจเย็นและให้โอกาสนิสิตในการพัฒนา แนวทางที่ 2 คณะสร้างความตระหนักในด้านคุณธรรมให้ครู อาจารย์ทราบและร่วมมือกันแก้ไข แนวทางที่ 5 ครู อาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นิสิต แนวทางที่ 6 การพิจารณารับอาจารย์ควรพิจารณาทั้งความสามารถด้านวิชาการและประสบการณ์ในการทำกิจกรรม และ แนวทางที่ 7 จัดกิจกรรมประสานความร่วมมือทั้งมหาวิทยาลัย ผู้ปกครอง และอาจารย์ พัฒนาอย่างต่อเนื่องจากโรงเรียนและบ้านอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ทั้งนี้ ทั้ง 5 แนวทางมีผลกระทบต่อแนวทางที่ 3 การจัดให้อาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจกรรมและอาจารย์ด้านวิชาการหรือผู้สอนประสานงานกันในกิจกรรมที่เสริมกันได้ และ แนวทางที่ 4 จัดกิจกรรมให้อาจารย์กับนิสิตมีการดำเนินงานร่วมกันเพื่อลดช่องว่างและนิสิตเรียนรู้แบบอย่างที่ดีจากอาจารย์อย่างน้อยภาคการศึกษาละหนึ่งครั้ง แต่แนวทางที่มีผลกระทบต่อแนวทางอื่นมากที่สุดถึง 3

แนวทางคือ แนวทางที่ 1 ครูอาจารย์ใส่ใจ ใจเย็นและให้โอกาสเด็กในการพัฒนาซึ่งกระทบต่อการเกิด แนวทางที่ 3 แนวทางที่ 4 และแนวทางที่ 5 ด้วยขนาด 1.30 ขนาด 1.25 และ 1.12 ตามลำดับ

3.5.3 แนวทางการจัดกิจกรรมตามเหตุด้านสื่อการเรียนรู้ภายนอก

ในส่วนนี้นำเสนอ 5 ตอนเช่นเดียวกัน คือ ค่าร้อยละความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์ ค่าความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ ค่าความน่าจะเป็นที่ปรับเปลี่ยน ค่าอัตราส่วนแต้มต่อ และค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบของการเกิดเหตุการณ์

ตารางที่ 4.26 ค่าร้อยละของความเป็นไปได้ในการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา

คุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ ตามเหตุด้านสื่อ การเรียนรู้ภายนอก

แนวทางการจัดกิจกรรม (เหตุการณ์เริ่มต้น)	ค่า ร้อยละ	ความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์ด้านแถว จะทำให้เกิดเหตุการณ์ด้านสมรรถ				
		1	2	3	4	5
1. คณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความเป็นจริงในสังคม อย่างน้อยปีละครั้ง	83.0		73.0	79.0	61.0	65.0
2. กนค.จัดกิจกรรมให้นิสิตลงพื้นที่ปฏิบัติงานวิชาชีพครูอย่างน้อย ปีละครั้ง	73.0	74.0		76.0	64.0	65.0
3. กนค.สร้างความตระหนักให้นิสิตรู้จักคิดวิเคราะห์ ในการบริโภค ข่าวสาร	76.8	74.0	74.0		59.0	61.0
4. ครู อาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ นิสิต	78.0	59.0	59.0	66.0		57.0
5. กนค. จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นเพื่อถ่ายทอด คุณธรรมที่ดีให้แก่น้อง ๆ อย่างน้อยปีละครั้ง	88.0	62.0	61.0	65.0	61.0	

ตารางที่ 4.26 นำเสนอผลการวิเคราะห์ค่ามัธยผลคณิตของค่าร้อยละความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์และร้อยละความเป็นไปได้ของการที่เหตุการณ์หนึ่งทำให้เกิดเหตุการณ์อื่นตามความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ซึ่งจากตารางจะเห็นว่า แนวทางการจัดกิจกรรมที่กนค. จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นเพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่ น้อง ๆ อย่างน้อยปีละครั้งหนึ่งครั้งมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดสูงสุดถึงร้อยละ 88.0 ส่วนแนวทางการจัดกิจกรรมที่กนค.จัดกิจกรรมให้นิสิตลงพื้นที่ปฏิบัติงานวิชาชีพครูอย่างน้อยปีละครั้งมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดน้อยที่สุดคือร้อยละ 73.0 สำหรับเหตุการณ์ผลกระทบนั้น เหตุการณ์ที่ คณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความเป็นจริงในสังคมอย่างน้อยปีละครั้ง จะกระทบทำให้เกิดแนวทางที่ 3 คือ กนค.สร้างความตระหนักให้นิสิตรู้จักคิดวิเคราะห์ ในการบริโภคข่าวสาร โดย

มีความเป็นไปได้ที่จะเกิดมากที่สุดถึงร้อยละ 79.0 ส่วนเหตุการณ์ที่ครู อาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ศิษย์ จะกระทบทำให้เกิดแนวทางที่ 5 กนค. จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น เพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่น้อง ๆ อย่างน้อยปีละครั้ง น้อยที่สุดคือร้อยละ 57.0

ตารางที่ 4.27 ค่าความน่าจะเป็นในการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา

คุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ตามเหตุด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

แนวทางการจัดกิจกรรม (เหตุการณ์เริ่มต้น)	ความ น่า จะ เป็น	ความน่าจะเป็นที่เหตุการณ์ด้านแถว จะทำให้เกิดเหตุการณ์ด้านสดมภ์				
		1	2	3	4	5
1. คณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความเป็นจริงในสังคมอย่างน้อยปีละครั้ง	.830		.730	.790	.610	.650
2. กนค.จัดกิจกรรมให้นิสิตลงพื้นที่ปฏิบัติงานวิชาชีพครูอย่างน้อยปีละครั้ง	.730	.740		.760	.640	.650
3. กนค.สร้างความตระหนักให้นิสิตรู้จักคิดวิเคราะห์ ในการบริโภคข่าวสาร	.768	.740	.740		.590	.610
4 ครู อาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ศิษย์	.780	.590	.590	.660		.570
5 กนค. จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นเพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่น้อง ๆ อย่างน้อยปีละครั้ง	.880	.620	.610	.650	.610	

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ คำนวณจากการหาอัตราส่วนระหว่างค่ามัธยเลขคณิตร้อยละความเป็นไปได้ที่จะเกิดเหตุการณ์กับหนึ่งร้อย ค่าความน่าจะเป็นนี้ จะบอกถึงความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ที่จะเกิดสูงสุด คือ กนค.จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่น้อง ๆ อย่างน้อยปีละครั้ง ซึ่งมีค่าความน่าจะเป็น .880 ส่วนแนวทางการจัดกิจกรรมที่กนค.จัดกิจกรรมให้นิสิตลงพื้นที่ปฏิบัติงานวิชาชีพครูอย่างน้อยปีละครั้ง มีค่าความน่าจะเป็นน้อยที่สุดคือ .730 สำหรับเหตุการณ์ผลกระทบนั้น เหตุการณ์ที่ คณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความเป็นจริงในสังคมอย่างน้อยปีละครั้ง จะกระทบทำให้เกิดแนวทางที่ 3 คือ กนค.สร้างความตระหนักให้นิสิตรู้จักคิดวิเคราะห์ ในการบริโภคข่าวสารโดยมีค่าความน่าจะเป็นมากที่สุดถึง .790 ส่วนเหตุการณ์ที่ครูอาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ศิษย์จะกระทบทำให้เกิดแนวทางที่ กนค.

จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นเพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่น้อง ๆ อย่างน้อยปีละครั้ง 4 น้อยที่สุดคือ .570

ตารางที่ 4.28 ค่าความน่าจะเป็นที่ปรับใหม่ของการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ ตามเหตุด้านสื่อ การเรียนรู้ภายนอก

แนวทางการจัดกิจกรรม (เหตุการณ์เริ่มต้น)	ความ น่าจะ เป็น	ความน่าจะเป็นที่เหตุการณ์ด้านแถว จะทำให้เกิดเหตุการณ์ด้านสดมภ์				
		1	2	3	4	5
1. คณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความเป็นจริงในสังคมอย่างน้อยปีละครั้ง	.830		.730	.790	.720	.734
2. กนค.จัดกิจกรรมให้นิสิตลงพื้นที่ปฏิบัติงานวิชาชีพครูอย่างน้อยปีละครั้ง	.730	.767		.760	.698	.835
3. กนค.สร้างความตระหนักให้นิสิตรู้จักคิดวิเคราะห์ในการบริโภคข่าวสาร	.768	.778	.740		.713	.834
4 ครู อาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นิสิต	.780	.782	.653	.702		.846
5 กนค. จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นเพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่น้อง ๆ อย่างน้อยปีละครั้ง	.880	.806	.693	.736	.750	

ตารางที่ 4.28 ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้ แสดงค่าความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ ผลกระทบ (ความน่าจะเป็นที่เหตุการณ์ด้านแถวจะทำให้เกิดเหตุการณ์ด้านสดมภ์) ที่มีการปรับค่าให้อยู่ในขอบเขตที่ควรจะเป็น เช่น เดิม ความน่าจะเป็นที่ถ้าเหตุการณ์ที่ 1 (คณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความเป็นจริงในสังคมอย่างน้อยปีละครั้ง) เกิดแล้วจะทำให้เกิดเหตุการณ์ 4 เกิด (ครู อาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นิสิต) $\{P(4/1)\}$ มีค่า 0.610 ซึ่งไม่อยู่ในขอบข่ายที่ควรจะเป็น จึงทำการปรับค่าใหม่ ให้เป็น 0.720

ตารางที่ 4.29 ค่าอัตราส่วนแถมต่อของการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรม
 นิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามเหตุด้านสื่อ การเรียนรู้ภายนอก

แนวทางการจัดกิจกรรม (เหตุการณ์เริ่มต้น)	odds	ค่าอัตราส่วนแถมต่อของเหตุการณ์ ด้านแถมจะทำให้เกิดเหตุการณ์ด้าน สดมภ์				
		1	2	3	4	5
1. คณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความเป็นจริงในสังคมอย่างน้อยปีละครั้ง	4.88		2.70	3.76	2.57	2.70
2. กนค.จัดกิจกรรมให้นิสิตลงพื้นที่ปฏิบัติงานวิชาชีพครูอย่างน้อยปีละครั้ง	2.70	3.35		3.17	2.33	5.25
3. กนค.สร้างความตระหนักให้นิสิตรู้จักคิดวิเคราะห์ ในการบริโภคข่าวสาร	3.31	3.55	2.85		2.45	5.25
4 ครู อาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ นิสิต	3.55	3.55	1.86	2.33		5.67
5 กนค. จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นเพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่รุ่นน้อง ๆ อย่างน้อยปีละครั้ง	7.33	4.26	2.23	2.85	3.00	

ตารางที่ 4.29 แสดงค่า อัตราส่วนแถมต่อของการเกิดเหตุการณ์ (odds) ซึ่งคำนวณจากอัตราส่วนระหว่างความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์กับค่าความน่าจะเป็นของการไม่เกิดเหตุการณ์ ค่าอัตราส่วนแถมต่อของการเกิดเหตุการณ์เริ่มต้นสูงสุด มีค่า 7.33 คือ กนค.จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่รุ่นน้อง ๆ อย่างน้อยปีละครั้ง ส่วนค่าอัตราส่วนแถมต่อของเหตุการณ์เริ่มต้นที่มีค่าน้อยที่สุดมีค่า 2.70 คือ กนค.จัดกิจกรรมให้นิสิตลงพื้นที่ปฏิบัติงานวิชาชีพครูอย่างน้อยปีละครั้ง สำหรับอัตราส่วนแถมต่อของเหตุการณ์ผลกระทบเหตุการณ์ที่ถ้าครู อาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ นิสิตเกิดแล้วกระทบทำให้กนค. จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นเพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่รุ่นน้อง ๆ อย่างน้อยปีละครั้งมีค่ามากที่สุด คือ 5.67 ส่วนเหตุการณ์ที่ครู อาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ นิสิตเกิดแล้วจะทำให้กนค. จัดกิจกรรมให้นิสิตลงพื้นที่ปฏิบัติงานวิชาชีพครูอย่างน้อยปีละครั้งมีค่าอัตราส่วนแถมต่อที่น้อยที่สุดคือ 1.86

ตารางที่ 4.30 ค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบระหว่างแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรม
นิสิตคณะครุศาสตร์ตามเหตุด้านสื่อ การเรียนรู้ภายนอก

แนวทางการจัดกิจกรรม (เหตุการณ์เริ่มต้น)	ค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบต่อแนว ทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรม				
	1	2	3	4	5
1. คณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความเป็นจริงในสังคม อย่างน้อยปีละครั้ง		1.00	1.13	.72	.36
2. กนค.จัดกิจกรรมให้นิสิตลงพื้นที่ปฏิบัติงานวิชาชีพครูอย่างน้อยปี ละครั้ง	.68		.95	.66	.71
3. กนค.สร้างความตระหนักให้นิสิตรู้จักคิดวิเคราะห์ ในการบริโภค ข่าวสาร	.72	1.05		.69	.71
4. ครู อาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ นิสิต	.72	.68	.70		.77
5. กนค. จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นเพื่อถ่ายทอด คุณธรรมที่ดีให้แก่ น้อง ๆ อย่างน้อยปีละครั้ง	.87	.82	.86	.84	

จากตารางที่ 4.30 พบว่า แนวทางที่มีผลกระทบต่อแนวทางอื่น ๆ ได้แก่ แนวทางที่ 1 คณะ
จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความเป็นจริงในสังคมอย่างน้อยปีละครั้ง แนวทาง 3 กนค.สร้าง
ความตระหนักให้นิสิตรู้จักคิดวิเคราะห์ ในการบริโภคข่าวสาร โดยแนวทางที่ 1 คือการที่คณะจัด
กิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความเป็นจริงในสังคมอย่างน้อยปีละครั้งมีผลกระทบต่อ แนวทางที่
3 กนค.สร้างความตระหนักให้นิสิตรู้จักคิดวิเคราะห์ ในการบริโภคข่าวสารด้วยขนาด 1.13 ส่วน
แนวทางที่ 3 กนค.สร้างความตระหนักให้นิสิตรู้จักคิดวิเคราะห์ ในการบริโภคข่าวสาร กระทบทำให้
เกิดแนวทางที่ 2 กนค.จัดกิจกรรมให้นิสิตลงพื้นที่ปฏิบัติงานวิชาชีพครูอย่างน้อยปีละครั้ง ด้วย
ขนาด 1.05

3.5.4 แนวทางการจัดกิจกรรมตามเหตุด้านตัวนิสิตเอง

ในส่วนนี้นำเสนอ 5 ตอนเช่นเดียวกัน คือ ค่าร้อยละความเป็นไปได้ของการเกิด
เหตุการณ์ ค่าความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ ค่าความน่าจะเป็นที่ปรับเปลี่ยน ค่าอัตราส่วน
แต่มีต่อ และค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบของการเกิดเหตุการณ์

ตารางที่ 4.31 ค่าร้อยละของความเป็นไปได้ในการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา

คุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ตามเหตุด้านตัวนิสิตเอง

แนวทางการจัดกิจกรรม (เหตุการณ์เริ่มต้น)	ค่าร้อยละ	ความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์ด้านแถวจะทำให้เกิดเหตุการณ์ด้านสดมภ์					
		1	2	3	4	5	6
1 คณะจัดกิจกรรมให้หลากหลาย	81.0		71.0	71.6	69.0	51.0	72.6
2 การจัดให้ข้อมูลด้านกิจกรรมนิสิตในวันปฐมนิเทศ นิสิตใหม่	84.0	74.0		73.0	67.0	64.0	64.6
3 กนค.จัดเวทีนิสิตเปิดกาลให้นิสิตแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้ง	85.8	79.0	78.0		68.0	60.0	66.0
4 กนค.จัดอบรมหรือจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติธรรมอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอทุกปี	84.0	62.0	64.0	60.0		78.0	56.0
5 กนค.มีการจัดกิจกรรมฝึกวินัยอย่างเคร่งครัด	77.0	44.0	56.0	54.0	73.0		52.0
6 กนค. จัดกิจกรรมให้นิสิตลงพื้นที่ปฏิบัติงานวิชาชีพครูอย่างน้อยปีละครั้ง	73.0	68.0	61.0	67.0	56.0	60.0	

ตารางที่ 4.31 นำเสนอผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิตของค่าร้อยละความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ และร้อยละความเป็นไปได้ของการที่เหตุการณ์หนึ่งทำให้เกิดเหตุการณ์อื่นตามความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ซึ่งจากตารางจะเห็นว่า แนวทางการจัดกิจกรรมที่กนค.จัดเวทีนิสิตเปิดกาลให้นิสิตแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้งมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดสูงสุดถึงร้อยละ 85.8 ส่วนแนวทางการจัดกิจกรรมที่กนค. จัดกิจกรรมให้นิสิตลงพื้นที่ปฏิบัติงานวิชาชีพครูอย่างน้อยปีละครั้งมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดน้อยที่สุดคือร้อยละ 73.0 สำหรับเหตุการณ์ผลกระทบนั้น เหตุการณ์ที่ กนค.จัดเวทีนิสิตเปิดกาลให้นิสิตแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้งจะกระทบทำให้เกิดแนวทางที่ 1 คือ คณะจัดกิจกรรมให้หลากหลายโดยมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดมากที่สุดถึงร้อยละ 79.0 ส่วนเหตุการณ์ที่กนค.มีการจัดกิจกรรมฝึกวินัยอย่างเคร่งครัดจะกระทบทำให้เกิดแนวทางที่ 1 คณะจัดกิจกรรมให้หลากหลายน้อยที่สุดคือร้อยละ 44.0

ตารางที่ 4.32 ค่าความน่าจะเป็นในการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา

คุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ตามเหตุด้านตัวนิสิตเอง

แนวทางการจัดกิจกรรม (เหตุการณ์เริ่มต้น)	ความ น่า จะ เป็น	ความน่าจะเป็นที่เหตุการณ์ด้านแถวจะ ทำให้เกิดเหตุการณ์ด้านสดมภ์					
		1	2	3	4	5	6
1 คณะจัดกิจกรรมให้หลากหลาย	.810		.710	.716	.690	.510	.726
2 การจัดให้ข้อมูลด้านกิจกรรมนิสิตในวันประชุมนิเทศ นิสิตใหม่	.840	.740		.730	.670	.640	.646
3 กนค.จัดเวทีนิสิตเปิดโอกาสให้นิสิตแลกเปลี่ยนความ ความคิดเห็นอย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้ง	.858	.790	.780		.680	.600	.660
4 กนค.จัดอบรมหรือจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติธรรมอย่าง ต่อเนื่อง สม่ำเสมอทุกปี	.840	.620	.640	.600		.780	.560
5 กนค.มีการจัดกิจกรรมฝึกวินัยอย่างเคร่งครัด	.770	.440	.560	.540	.730		.520
6 กนค. จัดกิจกรรมให้นิสิตลงพื้นที่ปฏิบัติงานวิชาชีพครู อย่างน้อยปีละครั้ง	.730	.680	.610	.670	.560	.600	

ตารางที่ 4.32 แสดงค่าความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์ คำนวณจากการหาอัตราส่วนระหว่างค่ามัธยฐานเลขคณิตร้อยละความเป็นไปได้ที่จะเกิดเหตุการณ์กับหนึ่งร้อย ค่าความน่าจะเป็นนี้ จะบอกถึงความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ที่จะเกิดสูงสุด คือ กนค.จัดเวทีนิสิตเปิดโอกาสให้นิสิตแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้งซึ่งมีค่าความน่าจะเป็น .858 ส่วนแนวทางการจัดกิจกรรมที่กนค. จัดกิจกรรมให้นิสิตลงพื้นที่ปฏิบัติงานวิชาชีพครูอย่างน้อยปีละครั้งมีค่าความน่าจะเป็นน้อยที่สุดคือ .730 สำหรับเหตุการณ์ผลกระทบนั้น เหตุการณ์ที่ กนค.จัดเวทีนิสิตเปิดโอกาสให้นิสิตแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้งจะกระทบทำให้เกิดแนวทางที่1 คือ คณะจัดกิจกรรมให้หลากหลายโดยมีค่าความน่าจะเป็นมากที่สุดถึง .790 ส่วนเหตุการณ์ที่กนค.มีการจัดกิจกรรมฝึกวินัยอย่างเคร่งครัดจะกระทบทำให้เกิดแนวทางที่ กนค.จัดเวทีนิสิตเปิดโอกาสให้นิสิตแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้ง น้อยที่สุดคือ .440

ตารางที่ 4.33 ค่าความน่าจะเป็นที่ปรับเปลี่ยนของการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อ
พัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ ตามเหตุด้านตัวนิสิตเอง

แนวทางการจัดกิจกรรม (เหตุการณ์เริ่มต้น)	ค่า ความ น่าจะเป็น	ความน่าจะเป็นที่เหตุการณ์ด้านแถวจะทำให้เกิดเหตุการณ์ด้านสดมภ์					
		1	2	3	4	5	6
1 คณะจัดกิจกรรมให้หลากหลาย	.810		.802	.824	.802	.716	.726
2 การจัดให้ข้อมูลด้านกิจกรรมนิสิตในวันปฐมนิเทศ นิสิตใหม่	.840	.773		.830	.809	.726	.678
3 กนค.จัดเวทีนิสิตเปิดโอกาสให้นิสิตแลกเปลี่ยนความ คิดเห็นอย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้ง	.858	.790	.813		.813	.731	.685
4 กนค.จัดอบรมหรือจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติธรรมอย่าง ต่อเนื่อง สม่ำเสมอทุกปี	.840	.773	.809	.830		.780	.678
5 กนค.มีการจัดกิจกรรมฝึกวินัยอย่างเคร่งครัด	.770	.753	.792	.815	.792		.649
6 กนค. จัดกิจกรรมให้นิสิตลงพื้นที่ปฏิบัติงานวิชาชีพครู อย่างน้อยปีละครั้ง	.730	.739	.780	.805	.780	.684	

ตารางที่ 4.33 ตัวเลขที่ขีดเส้นใต้ แสดงค่าความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์
ผลกระทบ (ความน่าจะเป็นที่เหตุการณ์ด้านแถวจะทำให้เกิดเหตุการณ์ด้านสดมภ์) ที่มีการปรับค่า
ให้อยู่ในขอบเขตที่ควรจะเป็น เช่น เดิม ความน่าจะเป็นที่ถ้าเหตุการณ์ที่ 1 (คณะจัดกิจกรรมให้
หลากหลาย) $\{P(2/1)\}$ มีค่า 0.710 ซึ่งไม่อยู่ในขอบข่ายที่ควรจะเป็นจึงทำการปรับค่าใหม่ ให้เป็น
0.802

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.34 ค่าอัตราส่วนแถมต่อของการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรม
นิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามเหตุด้านตัวนิสิตเอง

แนวทางการจัดกิจกรรม (เหตุการณ์เริ่มต้น)	odds	ค่าอัตราส่วนแถมต่อของเหตุการณ์ด้าน แถวจะทำให้เกิดเหตุการณ์ด้านสมมติ					
		1	2	3	4	5	6
		1 คณะจัดกิจกรรมให้หลากหลาย	4.26		4.00	4.55	4.00
2 การจัดให้ข้อมูลด้านกิจกรรมนิสิตในวันปฐมนิเทศ นิสิตใหม่	5.25	3.35		4.88	4.26	2.70	2.13
3 กนค.จัดเวทีนิสิตเปิดโอกาสให้นิสิตแลกเปลี่ยนความ ความคิดเห็นอย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้ง	6.04	3.76	4.26		4.26	2.70	2.23
4 กนค.จัดอบรมหรือจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติธรรมอย่าง ต่อเนื่อง สม่ำเสมอทุกปี	5.25	3.35	4.26	4.88		3.55	2.13
5 กนค.มีการจัดกิจกรรมฝึกวินัยอย่างเคร่งครัด	3.35	3.00	4.00	4.55	4.00		1.78
6 กนค. จัดกิจกรรมให้นิสิตลงพื้นที่ปฏิบัติงานวิชาชีพครู อย่างน้อยปีละครั้ง	2.70	2.85	3.54	4.26	3.54	2.13	

ตารางที่ 4.34 แสดงค่า อัตราส่วนแถมต่อของการเกิดเหตุการณ์ (odds) ซึ่งคำนวณจาก อัตราส่วนระหว่างความน่าจะเป็นของการเกิดเหตุการณ์กับค่าความน่าจะเป็นของการไม่เกิด เหตุการณ์ ค่าอัตราส่วนแถมต่อของการเกิดเหตุการณ์เริ่มต้นสูงสุด มีค่า 6.04 คือ กนค.จัดเวทีนิสิต เปิดโอกาสให้นิสิตแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้ง ส่วนค่าอัตราส่วนแถม ต่อของเหตุการณ์เริ่มต้นที่มีค่าน้อยที่สุดมีค่า 2.70 คือ กนค.จัดกิจกรรมให้นิสิตลงพื้นที่ปฏิบัติงาน วิชาชีพครูอย่างน้อยปีละครั้ง สำหรับอัตราส่วนแถมต่อของเหตุการณ์ผลกระทบเหตุการณ์ที่ถ้าการ จัดให้ข้อมูลด้านกิจกรรมนิสิตในวันปฐมนิเทศนิสิตใหม่และกนค.จัดอบรมหรือจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติ ธรรมอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอทุกปีแล้วกระทบทำให้กนค.จัดเวทีนิสิตเปิดโอกาสให้นิสิตแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นอย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้งมากที่สุด คือ 4.88 ส่วนเหตุการณ์ที่กนค.มีการจัด กิจกรรมฝึกวินัยอย่างเคร่งครัดเกิดแล้วจะทำให้กนค.จัดกิจกรรมให้นิสิตลงพื้นที่ปฏิบัติงานวิชาชีพ ครูอย่างน้อยปีละครั้งมีค่าอัตราส่วนแถมต่อน้อยที่สุดคือ 1.78

ตารางที่ 4.35 ค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบระหว่างแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรม
 นิสิตคณะครุศาสตร์ ตามเหตุด้านตัวนิสิตเอง

แนวทางการจัดกิจกรรม (เหตุการณ์เริ่มต้น)	ค่าดัชนีบ่งชี้ผลกระทบต่อแนวทางการจัด กิจกรรมพัฒนาคุณธรรม					
	1	2	3	4	5	6
1 คณะจัดกิจกรรมให้หลากหลาย		.76	.75	.76	.73	.98
2 การจัดให้ข้อมูลด้านกิจกรรมนิสิตในวันประชุมนิเทศ นิสิตใหม่	.78		.80	.81	.80	.78
3 กนค.จัดเวทีนิสิตเปิดโอกาสให้นิสิตแลกเปลี่ยนความ คิดเห็นอย่างน้อยภาคการศึกษาละครั้ง	.88	.81		.81	.80	.82
4 กนค.จัดอบรมหรือจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติธรรมอย่าง ต่อเนื่อง สม่ำเสมอทุกปี	.78	.81	.80		1.05	.78
5 กนค.มีการจัดกิจกรรมฝึกวินัยอย่างเคร่งครัด	.70	.76	.75	.76		.65
6 กนค. จัดกิจกรรมให้นิสิตลงพื้นที่ปฏิบัติงานวิชาชีพครู อย่างน้อยปีละครั้ง	.66	.67	.70	.67	.63	

ตารางที่ 4.35 แนวทางที่กระทบต่อแนวทางอื่น มี แนวทางเดียวคือการที่กนค.จัดอบรมหรือ
จัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติธรรมอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอทุกปีซึ่งจะกระทบทำให้เกิดแนวทางที่ 5 กนค.มี
การจัดกิจกรรมฝึกวินัยอย่างเคร่งครัด ตามมาด้วยขนาด .66

จากการศึกษาผลกระทบของแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมนิสิตหนึ่งที่มีผลต่อ
แนวทางพัฒนาอื่นในด้านต่าง ๆ พบแนวทางพัฒนาที่มีผลกระทบต่อแนวทางพัฒนาอื่น โดยทำให้
เกิดแนวทางอื่นตามาจำนวนมากที่สุดในแต่ละด้าน ดังตารางที่ 4.37

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.36 แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมนิสิตที่มีผลกระทบสูงสุดโดยทำให้เกิดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมอื่นตามมาจำนวนมากแนวทางที่สูงสุดในแต่ละเหตุที่ทำการศึกษา

เหตุปัจจัย	แนวทางที่มีผลกระทบทำให้เกิดแนวทางพัฒนาอื่นตามมาจำนวนมากแนวทางที่สูงสุด	จำนวนแนวทางที่จะเกิดตามมา
ด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม	-	-
ด้านบุคคลผู้ใกล้ชิด	ครู อาจารย์ ใส่ใจ ใจเย็นและให้โอกาสเด็กในการพัฒนา	3
	ครู อาจารย์ ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นิสิต	2
	คณะสร้างความตระหนักในด้านคุณธรรมให้ครู อาจารย์ ทราบและร่วมมือกันแก้ไข	2
	การพิจารณารับอาจารย์ควรพิจารณาทั้งความสามารถด้านวิชาการและประสบการณ์ในการทำกิจกรรม	2
	กนค.จัดกิจกรรมประสานความร่วมมือทั้งมหาวิทยาลัย ผู้ปกครอง และอาจารย์	2
ด้านสื่อการเรียนรู้	คณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความเป็นจริงในสังคมอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	1
ภายนอก	สร้างความตระหนักให้นิสิตรู้จักคิดวิเคราะห์ ในการบริโภคข่าวสาร	1
ด้านตัวนิสิตเอง	กนค.มีการจัดกิจกรรมฝึกวินัยอย่างเคร่งครัด	1

จากตารางที่ 4.36 พบว่า แนวทางพัฒนาที่มีผลกระทบสูงสุดโดยทำให้เกิดแนวทางอื่นตามมาจำนวนมากแนวทางที่สูงสุดได้แก่ ครู อาจารย์ ใส่ใจ ใจเย็นและให้โอกาสเด็กในการพัฒนา และครู อาจารย์ ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นิสิต โดยกระทบทำให้เกิดแนวทางอื่นตามมาถึง 3 เหตุการณ์

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 4 ประการคือ 1) เพื่อสำรวจคุณธรรมที่นิสิตคณะครุศาสตร์ควรได้รับการพัฒนา 2) เพื่อศึกษาเหตุปัจจัยของคุณธรรมนิสิต ตามการรับรู้ของคณาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ 3) เพื่อศึกษาความสอดคล้องระหว่างคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนา กับคุณธรรมที่นิสิตได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการที่คณะกรรมการนิสิตปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์จัดขึ้น 4) เพื่อศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้

วิธีการวิจัยประกอบด้วยการวิเคราะห์เอกสาร การสำรวจด้วยแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ การดำเนินการวิจัยมี 4 ขั้นตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นการสำรวจคุณธรรมที่นิสิตคณะครุศาสตร์ควรได้รับการพัฒนา ตามการรับรู้ของคณาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ ตอนที่ 2 การสำรวจเหตุปัจจัยของคุณธรรมนิสิต ตามการรับรู้ของคณาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ ตอนที่ 3 เป็นการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างคุณธรรมที่นิสิตคณะครุศาสตร์ควรได้รับการพัฒนา กับคุณธรรมที่นิสิตได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการที่คณะกรรมการนิสิตปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์จัดขึ้น ตอนที่ 4 เป็นการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้เพื่อกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรม

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย มี 3 กลุ่มคือ 1) อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ที่สอนในระดับปริญญาบัณฑิตจำนวน 39 คน 2) คณะกรรมการบริหารฝ่ายกิจการนิสิตจำนวน 6 คนและ 3) นิสิตระดับปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์จำนวน 18 คนประกอบด้วยคณะกรรมการนิสิตปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์จำนวน 10 คนและนิสิตที่ไม่มีบทบาทในคณะกรรมการนิสิตปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์จำนวน 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นอาจารย์เกี่ยวกับคุณธรรมนิสิต แบบสอบถามร้อยละความเป็นไปได้ของการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมนิสิต แนวทางการสัมภาษณ์นิสิต การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติแบบบรรยายคือ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนา การวิจัยครั้งนี้ใช้กรอบคุณธรรมตามแนวพระราชดำริด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจากการศึกษาของไกรยุทธ ธีรตยาคินันท์ (2531) เป็นคุณธรรมระดับบุคคลที่มุ่งความสำเร็จของส่วนรวม แบ่งเป็น 4 ด้าน คือคุณธรรมที่เป็นปัจจัยแรงผลักดัน คุณธรรมที่เป็นปัจจัยหล่อเลี้ยง คุณธรรมที่เป็นปัจจัยเหนี่ยวรั้ง และคุณธรรมที่เป็นปัจจัยสนับสนุน จากคุณธรรมทั้ง 4 ด้าน ทำให้ได้คุณธรรมทั้งหมด 12 ประการ อันได้แก่ 1) ความขยันหมั่นเพียร 2) ความอดทน 3) ความสามารถในการพึ่งตนเอง 4) การมีวินัย 5) ฉันทะ 6) สัจจะ 7) ความรับผิดชอบ 8) ความกตัญญู 9) ความมีสติและรอบคอบ 10) ความตั้งใจให้ดี 11) ความเมตตา และ 12) ความไม่เห็นแก่ตัว ผลจากการสำรวจความคิดเห็นของคณาจารย์คณะครุศาสตร์ที่สอนในระดับปริญญาบัณฑิต สรุปได้ว่า

1.1 คุณธรรมที่นิสิตคณะครุศาสตร์มีอยู่มากแล้วคือ

- 1) ความเมตตา ปรารถนาดีต่อกัน
- 2) มีฉันทะ (พอใจ ศรัทธาและอยากทำในสิ่งที่ดี)
- 3) ความสามารถในการพึ่งตนเอง
- 4) สัจจะ

1.2 คุณธรรมที่นิสิตมีอยู่ในระดับปานกลางและควรได้รับการพัฒนามี 8 ประการ คือ

- 1) ความตั้งใจให้ดี
- 2) ความไม่เห็นแก่ตัว
- 3) ความกตัญญู
- 4) ความรับผิดชอบต่อ ความสำนึกในหน้าที่
- 5) ความขยันหมั่นเพียร
- 6) ความมีสติและรอบคอบ
- 7) ความอดทน
- 8) การมีวินัย

และผลจากการจัดเรียงลำดับคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการปรับปรุงและพัฒนาอย่างเร่งด่วน 3 อันดับแรก ตามความคิดของอาจารย์มีดังนี้ อันดับแรก คือ การมีวินัย อันดับสองคือ ความรับผิดชอบต่อ ความสำนึกในหน้าที่ และอันดับสามคือ ความขยันหมั่นเพียร

1.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคุณธรรม 12 ประการ พบว่ามีความสัมพันธ์กัน ถึง 34 คู่ตัวแปร จากทั้งหมด 66 คู่ นอกจากนี้ยังพบว่าความสัมพันธ์ดังกล่าวข้างต้นนั้นปรากฏทั้งภายในในกลุ่มและระหว่างกลุ่มคุณธรรม

2. ผลการศึกษาเหตุปัจจัยของคุณธรรมนิสิต ตามการรับรู้ของอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ พบว่าอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์รับรู้สาเหตุปัจจัยที่สำคัญของคุณธรรมนิสิตมาจาก (1) การขาดแบบอย่างที่ดีทั้งจากครอบครัว อาจารย์ เพื่อน รวมถึงสื่อต่าง ๆ (2) การละเลยไม่ดูแลเอาใจใส่ของครอบครัว (3) การไม่ตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตัวนิสิตเอง และ (4) การเปลี่ยนแปลงทางสภาพแวดล้อม กระแสสังคม

3. ผลการศึกษาความสอดคล้องระหว่างคุณธรรมที่นิสิตคณะครุศาสตร์ควรได้รับการพัฒนา กับคุณธรรมที่นิสิตได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการที่คณะกรรมการนิสิตปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์จัด พบว่า มีความสอดคล้องกัน กล่าวคือ เมื่อนำกิจกรรม 18 กิจกรรมที่คณะกรรมการนิสิตปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์จัดประจำทุกปีมาวิเคราะห์ว่าคุณธรรมที่ปรากฏหรือแฝงอยู่ในจุดประสงค์ของโครงการพบว่า มีความสอดคล้องกับคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนา โดยเฉพาะ คุณธรรม 3 ประการที่นิสิตควรได้รับการปรับปรุงและพัฒนาอย่างเร่งด่วน ซึ่งปรากฏในกิจกรรมค่ายกลางปี ค่ายปลายปีของฝ่ายพัฒนาสังคมฯ นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์การรับรู้ของนิสิตระดับปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์ พบว่า ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในแต่ละปี ทำให้นิสิตได้รับการพัฒนาคุณธรรมครอบคลุมคุณธรรมทั้ง 8 ประการที่เป็นปัญหา นอกจากนี้ผลการรับรู้ของนิสิตเกี่ยวกับคุณธรรมที่ตนได้รับการพัฒนาจากการเข้าร่วมกิจกรรมพบว่า คุณธรรมที่นิสิตรับรู้ได้รับการพัฒนานั้นมีจำนวนมากกว่าคุณธรรมที่ปรากฏในจุดประสงค์ของโครงการ ในกรณีนี้จะเห็นว่า นิสิตที่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมได้รับการพัฒนาคุณธรรมมากกว่านิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรม

4. ผลการศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ พบว่า 1) แนวทางการจัดกิจกรรมที่มีผลกระทบสูงสุดคือการที่อาจารย์ใส่ใจ ใจเย็น ให้โอกาสนิสิตในพัฒนาอีกทั้งทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ซึ่งถ้าจัดตามแนวทางนี้แล้วจะทำให้เกิดแนวทางอื่นจำนวนมากเกิดตามมาคือแนวทางที่คณะจัดให้อาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจกรรมและอาจารย์ด้านวิชาการหรือผู้สอน ประสานงานกัน ในกิจกรรมที่เสริมกันได้ คณะจัดกิจกรรมให้อาจารย์กับนิสิตมีการดำเนินงานร่วมกัน และอาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิต และ 2) แนวทางที่อาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นิสิต อันจะกระทบให้เกิดการสร้างความตระหนักในด้านคุณธรรมและอาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจกรรมกับอาจารย์วิชาการประสานงานกัน 3) แนวทางที่คณะสร้างความตระหนักในด้านคุณธรรมให้กับอาจารย์ จะกระทบให้เกิด กิจกรรมระหว่างอาจารย์กับนิสิตรวมถึงการประสานงานกันระหว่างอาจารย์วิชาการกับอาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจกรรม 4) แนวทางที่การพิจารณาปรับอาจารย์ ควรพิจารณาความสามารถด้านวิชาการ คุณธรรมและกิจกรรมจะกระทบให้เกิดการประสานงานกันระหว่างอาจารย์ และการดำเนินงานร่วมกันระหว่างนิสิตกับอาจารย์และ 5) การจัดกิจกรรมประสาน

ความร่วมมือทั้งมหาวิทยาลัย ผู้ปกครอง และอาจารย์ พัฒนาอย่างต่อเนื่องจากมหาวิทยาลัยและบ้านอย่างน้อยปีละครั้ง โดยกระทบทำให้เกิดแนวทางอื่นตามมาถึง 2 เหตุการณ์คือการประสานงานกันระหว่างอาจารย์วิชาการกับอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมอีกทั้งกระทบให้เกิดการดำเนินงานร่วมกันระหว่างอาจารย์กับนิสิต นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชื่อมโยงกับความเป็นจริงในสังคม การสร้างความตระหนักให้นิสิตรู้จักคิดวิเคราะห์ในการบริโภคข่าวสาร ตลอดจนกนค.มีการจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติธรรมอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอถือเป็นแนวทางที่กระทบต่อแนวทางอื่น ๆ เช่นกัน ทั้งนี้กระทบทำให้เกิดแนวทางการจัดกิจกรรมฝึกวินัยตามมา

อภิปรายผลการวิจัย

1. การมีวินัย ความรับผิดชอบ ความสำนึกในหน้าที่ และความขยันหมั่นเพียรคือคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนา จากผลการวิจัยที่พบว่าในการรับรู้ของอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์แล้วคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนาและมีอยู่ไม่มากนักมี 8 ประการ คือ 1) ความตั้งใจให้ดี 2) ความไม่เห็นแก่ตัว 3) ความกตัญญู 4) ความรับผิดชอบ 5) ความขยันหมั่นเพียร 6) ความมีสติและรอบคอบ 7) ความอดทน และ 8) การมีวินัย และผลจากการจัดเรียงอันดับคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนาปรับปรุงอย่างเร่งด่วน 3 อันดับแรก อันดับที่ 1 ได้แก่ การมีวินัย อันดับ 2 ได้แก่ ความรับผิดชอบ และอันดับที่ 3 ได้แก่ความขยันหมั่นเพียร ข้อค้นพบบดังกล่าว สอดคล้องกับข้อค้นพบในงานวิจัยของสุวิมล ว่องวาณิช และนางลักษณ์ วิรัชชัย (2543) ที่ได้ทำการศึกษาในระดับคุณธรรมระดับบุคคลเพื่อมุ่งความสำเร็จของส่วนรวมของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย โดยกลุ่มอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าโดยเฉลี่ยคุณธรรมที่นิสิตนักศึกษาควรได้รับการพัฒนาเร่งด่วนที่สุดคือคุณธรรมด้านการมีวินัย ความรับผิดชอบ ความสามารถในการพึ่งตนเองและสัจจะ (ความตั้งใจและจริงใจต่อการทำงาน) ซึ่งคุณธรรมสองด้านหลัง นิสิตคณะครุศาสตร์ มีอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมากอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน เช่นเดียวกับ งานวิจัยของสถาบันข้าราชการ พลเรือน สำนัก ก.พ. ได้ทำการศึกษารูปแบบและวิธีการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมพบว่าคุณธรรมที่สำคัญและได้มุ่งพัฒนาามากที่สุด คือ ความรับผิดชอบ เป็นความสำคัญของคุณธรรมที่สอดคล้องกับแนวคิดของ Mackenzie (อ้างถึงในสถาบันข้าราชการพลเรือน, 2542) ที่กล่าวว่า คุณธรรมหมายความว่า คนที่มีความรู้ในหน้าที่ที่แสดงออกในรูปการหรือในสถานการณ์จริงอันมองเห็นได้ ซึ่งความรับผิดชอบนี้ตรงกับปรัชญาแนวพุทธ ที่ให้ความสำคัญต่อความรับผิดชอบในหน้าที่เพราะถือว่า การรับผิดชอบต่อส่วนตัว และส่วนรวมเป็นหน้าที่ที่สำคัญที่สุด

นอกจากนี้ ในส่วนของการศึกษาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พบว่ามีความเชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกันระหว่างคุณธรรมทั้ง 12 คุณธรรม โดยคุณธรรมที่ควรได้รับการพัฒนาเร่งด่วน 3 ประการ ได้แก่ การมีวินัย ความรับผิดชอบ และความขยันหมั่นเพียร มีความสัมพันธ์กับคุณธรรมอื่น ๆ ดังนี้ คุณธรรมด้านการมีวินัยสัมพันธ์กับคุณธรรมด้านความขยันหมั่นเพียร ความอดทน การมีสัจจะ และการรับผิดชอบต่อ คุณธรรมด้านความรับผิดชอบมีความสัมพันธ์กับคุณธรรมด้านความกตัญญู ความมีสติรอบคอบ ความเมตตา และความไม่เห็นแก่ตัว คุณธรรมด้านความขยันหมั่นเพียรมีความสัมพันธ์กับคุณธรรมด้านความกตัญญู ความมีสติรอบคอบ ดังนั้นในการวางแผนพัฒนาคุณธรรม แม้ว่าแผนพัฒนาอาจเน้นการพัฒนาเฉพาะบางคุณธรรมที่จำเป็นเร่งด่วนก็อาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาคุณธรรมด้านอื่น ๆ ได้ด้วย

2. ผลการศึกษาเหตุปัจจัยของคุณธรรมนิสิตตามการรับรู้ของอาจารย์ พบว่า สาเหตุที่สำคัญคือ การที่กระแสสังคมและทิศทางการพัฒนาประเทศมุ่งเน้นไปทางบริโภคนิยม จากรายงานการศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมของคณะอนุกรรมการการศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม คณะกรรมการการพัฒนาศึกษาอบรมและเลี้ยงดูเด็ก (2535) ได้ระบุถึงสาเหตุหรือปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาจริยธรรมในเด็กมีเหตุที่สำคัญข้อหนึ่ง คือ การที่สังคมไม่เห็นคุณค่า ไม่ยกย่องสนับสนุนและปกป้องผู้มีคุณธรรมความดีงาม ในทางตรงกันข้ามกลับมีแนวโน้มของการยอมรับในฐานะความมั่งมี ความมีอำนาจ ความมีบารมีที่ให้คุณให้โทษ ให้ประโยชน์แก่ผู้คนได้มากกว่าความนิยมในคุณธรรมความดี อีกสาเหตุหนึ่งที่ตามกันมาคือกระแสค่านิยมการลอกเลียนแบบพฤติกรรมที่ผิดๆ จากสื่อต่างๆ ตามสมัยนิยม ซึ่งจากหนังสือเล่มเดียวกันได้ระบุว่า สาเหตุสำคัญอีกประการหนึ่งคือ รายการที่เสริมสร้างเยาวชนที่เผยแพร่ทางสื่อมวลชนมีน้อย สื่อโทรทัศน์ ยังมีรายการที่มีคุณค่าแก่ เยาวชนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รายการที่จะเสริมสร้างเยาวชนและครอบครัวให้มีคุณธรรมและจริยธรรมที่ดีงาม ทั้งนี้ ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดขึ้นย่อมส่งผลกระทบต่อจริยธรรมไทยด้วย (นิธิ เอียวศรีวงศ์, 2536) สาเหตุสำคัญในส่วน of ครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน ไม่ว่าจะเป็นการดูแลเอาใจใส่ที่ทันทูถนอมมากเกินไป การไม่ดูแลเอาใจใส่ การขาดความรักความอบอุ่น หรือในส่วนของครูบาอาจารย์ เพื่อน หรือตัวนิสิตที่ไม่ตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเองก็ตานั้น จากการศึกษาองค์ประกอบของการปลูกฝังจริยธรรม มีองค์ประกอบสำคัญ 2 ประการ คือ 1) ปรโตโมหะ สิ่งแวดล้อมภายนอก หมายถึง สิ่งแวดล้อมทางสังคมทั่วไปที่ดี ที่เกื้อกูล แก่การปลูกฝัง จริยธรรม ในที่นี้ เน้นไปที่ “กัลยาณมิตร” คือผู้คอยให้คำแนะนำที่ดี เช่น บิดามารดา ครูอาจารย์ เด็กที่มีปรโตโมหะ ที่ดีพร้อม จะก้าวหน้าทางจริยธรรมมากกว่าเด็กที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวย 2) โยนิโสมนสิการ การรู้จักใช้ปัญญาพิจารณา

หาเหตุผล ใช้ความคิดถูกวิธี คือคิดแยกแยะตามหลักความสัมพันธ์แห่งเหตุ ปัจจัย (เสฐียรพงษ์
วรรณปก, 2533)

3. การศึกษาความสอดคล้องระหว่างคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนา กับคุณธรรมที่ได้
จากการเข้าร่วมกิจกรรม จากผลการศึกษาพบว่าทุกกิจกรรมที่คณะกรรมการระดับปริญญาบัณฑิต
คณะครุศาสตร์จัดขึ้นนั้น มีบทบาทในการส่งเสริมคุณธรรมเกือบทุกด้าน โดยเฉพาะคุณธรรมด้านที่
ควรพัฒนาอย่างเร่งด่วน กิจกรรมเหล่านั้น ได้แก่ กิจกรรมการประชุมเชียร์ของฝ่ายนิสิตสัมพันธ์ วัน
ลอยกระทงของฝ่ายศิลปวัฒนธรรม โครงการติวน้องของฝ่ายวิชาการ ค่ายกกลางปี ค่าปลายปีของ
ฝ่ายพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของริ้วทอง ล้อทอง (2535) ซึ่ง
ทำการศึกษากาการวิเคราะห์กิจกรรมนิสิตนักศึกษาพยาบาลที่ส่งเสริมจริยธรรมของวิทยาลัยพยาบาล
สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข พบว่า โครงการด้าน
กีฬา ปรากฏคุณลักษณะทางจริยธรรมด้านความสามัคคี รองลงมาปรากฏด้านการมีพฤติกรรม
สุภาพ และการมีระเบียบวินัย โครงการด้านวิชาการปรากฏคุณลักษณะทางจริยธรรมด้านการใฝ่รู้
รองลงมาปรากฏด้านความสามัคคี และ การมีพฤติกรรมสุภาพ โครงการด้านศิลปวัฒนธรรม
ปรากฏคุณลักษณะทางจริยธรรมด้านความสามัคคี และ ความสุภาพอ่อนโยน รองลงมาปรากฏด้าน
การมีพฤติกรรมสุภาพและความศรัทธาในศาสนา และโครงการด้านบำเพ็ญประโยชน์ ปรากฏ
คุณลักษณะ จริยธรรมด้านการเสียสละ รองลงมาปรากฏด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และความสามัคคี
เช่นเดียวกันกับที่ อภิญา มานะโรจน์ (2539) ทำการศึกษากระบวนการปลูกฝังคุณธรรมแก่นิสิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่ากิจกรรมนิสิตช่วยส่งเสริมคุณธรรม ให้แก่นิสิตโดยคุณลักษณะทาง
คุณธรรมที่ปรากฏคือ ความรับผิดชอบ การเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ทั้งนี้กิจกรรมในฝ่ายนิสิต
สัมพันธ์ช่วยส่งเสริมคุณธรรมด้านความรับผิดชอบ การรู้จักตนเอง กิจกรรมฝ่ายวิชาการช่วย
ส่งเสริมคุณธรรมความรับผิดชอบ และคุณธรรมไตร่ตรองเหตุผล กิจกรรมฝ่ายศิลปวัฒนธรรม
ส่งเสริมคุณธรรมด้านความรับผิดชอบ และคุณธรรมด้านการรู้จักตนเอง กิจกรรมฝ่ายกีฬาส่งเสริม
คุณธรรมความรับผิดชอบ และศีลธรรม กิจกรรมฝ่ายพัฒนาสังคมและบำเพ็ญประโยชน์ สามารถ
ส่งเสริมคุณธรรมความรับผิดชอบ เช่นเดียวกันกับงานวิจัยของอดุลย์ สารบาล (2534) ซึ่งทำการ
วิเคราะห์กิจกรรมนักเรียนที่ส่งเสริมจริยธรรมในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติ จากเอกสารคู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียน ปรากฏคุณลักษณะทาง
จริยธรรมส่วนใหญ่ ได้แก่ ความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้มีวัฒนธรรมและความเสียสละ โดย
กิจกรรมเสริมหลักสูตร ก่อให้เกิดความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย และการรู้จักสามัคคี

อย่างไรก็ตามวิธีศึกษาความสอดคล้องระหว่างคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนา กับ
คุณธรรมที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรม ถึงแม้จะวิเคราะห์ทั้ง 2 ลักษณะคือคุณธรรมที่ปรากฏหรือ

แฝงในวัตถุประสงค์โครงการและการวิเคราะห์ความสอดคล้องตามการรับรู้ของนิสิตแต่เนื่องจากปริมาณกลุ่มตัวอย่างนิสิตที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวนน้อยคือ 18 คน จึงทำให้มีข้อจำกัดในการอนุมานผลการศึกษาไปสู่ประชากรนิสิตคณะครุศาสตร์ได้ ดังนั้นถ้าคณะครุศาสตร์ต้องการประเมินความสอดคล้องระหว่างคุณธรรมที่ต้องการพัฒนากับคุณธรรมที่นิสิตได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมมีความจำเป็นที่จะต้องมีการวิจัยสำรวจเพื่อตรวจสอบข้อค้นพบในระดับมหภาคอีกครั้ง เพื่อให้ได้สารสนเทศที่มีความตรงและเชื่อถือได้มากยิ่งขึ้นในการวางแผนปรับปรุงพัฒนากิจกรรมของนิสิต

4. แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ จากการวิเคราะห์แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนั้น พบว่าแนวทางที่บุคคลใกล้ชิดคืออาจารย์เข้ามามีส่วนร่วม เอาใจใส่ ดูแล ใจเย็นและให้โอกาสนิสิตในการพัฒนานั้น ถือเป็นแนวทางที่ดีที่สุดที่อาจทำให้เกิดแนวทางอื่น ๆ ตามมา ทั้งนี้เมื่อพิจารณาให้ลึกถึงความเกี่ยวข้องจะพบว่า การที่ครูใส่ใจ และเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นิสิตโดยเฉพาะแบบอย่างในด้านความมีวินัย ความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์นั้นเพียงอันเป็นคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนา จากการเอาใจใส่ สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิตจะมีมากขึ้น เกิดกิจกรรมร่วมมือกันทั้งจากอาจารย์ที่ปรึกษาด้านวิชาการ อาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจกรรม เพราะต่างก็มีเป้าหมายเดียวกันในการที่จะช่วยกันปลูกฝังพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้แก่นิสิต เกิดกิจกรรมที่อาจารย์กับนิสิตมีการดำเนินงานร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อลดช่องว่างและเป็นการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างครูกับศิษย์ เด็กเกิดการเรียนรู้ ซึมซับแบบอย่างที่ดีจากอาจารย์ ในขณะที่เดียวกันครูก็เกิดความเข้าใจในตัวเด็ก เข้าใจปัญหา สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อช่วยเหลือศิษย์ได้ทันเวลา เพราะบทบาทของครูมิได้ทำหน้าที่เชิงวิชาการเท่านั้น หากแต่ต้องสอนจริยธรรมด้วย (สุมน อมรวิวัฒน์, 2544)

เช่นเดียวกันกับการจัดกิจกรรมประสานความร่วมมือทั้งมหาวิทยาลัย ผู้ปกครอง และอาจารย์ก็เป็นอีกหนึ่งกิจกรรมที่เชื่อมโยงถึงการเหตุการณ์อื่น ๆ การประสานกันของทุกฝ่ายจะเป็นพลังผลักดัน พัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของเด็กได้ ดังเช่นที่ เสถียรพงษ์ วรรณปก (2533) ได้กล่าวว่า บิดามารดา ครูบาอาจารย์ ถือเป็นกัลยาณมิตรที่ดีของเด็ก เป็นหนึ่งองค์ประกอบสำคัญในการปลูกฝังคุณธรรม เช่นเดียวกับการใช้ปัญญาพิจารณาด้วยตัวของเขาเอง

นอกจากนี้การที่คณะจัดการเรียนรู้ให้เชื่อมโยงกับความเป็นจริงในสังคมนั้นจะทำให้เด็กก้าวทัน เข้าไปเห็นถึงปัญหาสภาพสังคมจริง ๆ ที่เขาต้องประสบ มีลักษณะเป็นผู้รุกมากกว่าคอยตั้งรับ (ไพฑูริย์ สิลลารัตน์, 2544) ในทำนองเดียวกันการรับรู้ถึงปัญหาจะทำให้เขาตระหนักในบทบาทหน้าที่ มีความสำนึก รักในวิชาชีพ ตลอดจนไม่หลงเชื่ออะไรง่าย ๆ มีความรอบรู้ มีความสามารถในการบริโภคสื่อต่าง ๆ

ในส่วนของการคัดเลือกอาจารย์ใหม่ของคณะครุศาสตร์ควรมีการพิจารณาความสามารถทางวิชาการควบคู่กับคุณธรรมด้านความรับผิดชอบ การมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริตและประสบการณ์ในการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิต เพราะจะมีความเข้าใจและรับทราบปัญหาในด้านวิชาการและคุณธรรมนิสิต ทำให้ต้องร่วมมือประสานกันกับอาจารย์ฝ่ายวิชาการและอาจารย์ที่ปรึกษา เกิดความร่วมมือร่วมใจกันพัฒนานิสิตต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 คณะควรมีการจัดกิจกรรมนิสิตที่หลากหลายและส่งเสริมการประสานความร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่ ครอบครัวยุติธรรม อาจารย์ รุ่นพี่และนิสิตต่างสาขา โดยเชิญเข้ามามีบทบาทร่วมกันกับนิสิตเพื่อกระชับความสัมพันธ์และเป็นแบบอย่างที่ดีงามในคุณธรรมด้านความมีวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริตซึ่งเป็นคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนา

1.2 การกำหนดนโยบายและการวางแผนงานกิจกรรมนิสิตคณะครุศาสตร์อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ควรเน้นเรื่องการพัฒนาคุณธรรมนิสิตด้านการมีวินัย ความรับผิดชอบ การซื่อสัตย์สุจริต โดยให้มีการดำเนินการร่วมกันในทุก ๆ ฝ่าย

1.3 ในการดำเนินการจัดกิจกรรมต่าง ๆ คณะกรรมการนิสิตระดับปริญญาบัณฑิตคณะครุศาสตร์ ควรมีการวางแผนให้คุณธรรม 3 ประการที่ควรได้รับการพัฒนาแฝงอยู่ในกิจกรรมหรือวัตถุประสงค์โครงการ

1.4 ฝ่ายกิจการนิสิตควรส่งเสริมให้นิสิตเข้ามามีส่วนในการจัดกิจกรรมเพราะเป็นโอกาสที่ทำให้นิสิตได้พัฒนาคุณธรรมของตนเองมากกว่าการร่วมกิจกรรม

1.5 ควรจัดให้มีเวทีนิสิต เปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดงความคิดเห็น ร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนมุมมองระหว่างกัน อีกทั้งเป็นเวทีให้นิสิตกับอาจารย์ได้มาทำความเข้าใจร่วมกันถึงสิ่งต่าง ๆ ในมุมมองความเห็นที่แตกต่าง

1.6 จากข้อมูลการสัมภาษณ์ พบว่า ระบบการเรียนการสอนในปัจจุบันไม่เอื้อต่อการทำกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตซึ่งต้องอาศัยช่วงเวลาที่ต่อเนื่อง ยาวนาน เช่นเมื่อนิสิตขึ้นปี 4 นิสิตต้องออกไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ทำให้ขาดช่วงของการทำกิจกรรม นอกจากนี้ยังพบปัญหาการคาบเกี่ยวของเวลาเรียนกับเวลาทำกิจกรรม ดังนั้นฝ่ายกิจการนิสิตต้องประสานความร่วมมือกับฝ่ายวิชาการเพื่อจัดระบบการเรียนการสอนโดยเฉพาะเวลาสอนและกิจกรรมนิสิตให้มีส่วนเสริมและเอื้อต่อกันได้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเชิงประเมินเพื่อสำรวจความสอดคล้องระหว่างคุณธรรมที่นิสิตคณะครุศาสตร์ควรได้รับการพัฒนา กับคุณธรรมที่นิสิตได้จากการเข้าร่วมกิจกรรม เนื่องจาก การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพตามการรับรู้ของนิสิตเพียง 18 คน ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาสำรวจจากประชากรทั้งหมดถึงคุณธรรม หรือสิ่งที่ได้จากกิจกรรมเพื่อให้ได้สารสนเทศที่มีความน่าเชื่อถือในการวางแผนพัฒนางานด้านกิจการนิสิตต่อไป

2.2 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตในบทบาทต่าง ๆ กับคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรรข อัดตวิริยະนุภาพ. (2540). **ความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมนิสิต**

นักศึกษากับการพัฒนาตนเองของนิสิตนักศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กองวิจัยการศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). **การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพ**

ของเด็กไทย ด้านความขยัน อุตุน ประหยัดและอดออม. กรุงเทพมหานคร:

โกเมท เทือกสุบรรณ. (2538). **การศึกษาการพัฒนาคุณธรรมนักศึกษาครูในวิทยาลัยครู.**

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไกรยทุธ วีรตยาศินันท์. (2531). **พระราชดำริด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของ**

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. สถาบันไทยศึกษาและฝ่ายวิจัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ**

พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพมหานคร.

คณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมและเลี้ยงดูเด็ก. (2535). **รายงานการศึกษา**

แนวทางการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม. กรุงเทพมหานคร:คณะอนุกรรมการ
การศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม.

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.(มปพ.). **หลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต 5 ปี (ร่าง).**

กรุงเทพมหานคร.

คณะครุศาสตร์. (2546). **คู่มือผู้ปกครองและนิสิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ปีการศึกษา 2546. กรุงเทพมหานคร.

คมศร วงษ์รักษา. (2540). **การเปรียบเทียบคุณภาพและความสอดคล้องของเทคนิคการจัด**

เรียงลำดับความสำคัญที่อิงโมเดลความแตกต่างในการประเมินความต้องการ

จำเป็น. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จุฑาทิพย์ สรวิงสุวรรณ. (2541). **การใช้เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบไขว้เพื่อกำหนดแนว**

ทางการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา : กรณีศึกษา

โรงเรียนบ้านดอนข่อย“คงสมโษษฐราชฎร์บำรุง”. วิทยานิพนธ์ปริญญา

ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชัยพร วิชชาวุธ และธีระพร อุวรรณโณ. (2544). **แนวคิดและพัฒนาการใหม่ในการปลูกฝัง จริยธรรมในแนวทางการพัฒนา.** ในแนวทางการพัฒนาค่านิยมและคุณธรรมของเยาวชนในปัจจุบัน (หน้า 120-124). กรุงเทพมหานคร: พี. เอ. ลิฟวิ่ง จำกัด.
- ดิลก บุญเรืองรอด. (2535). **การวางแผนการศึกษาในระดับสถาบันการศึกษา.** ภาควิชา พื้นฐานการศึกษา คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนสุนันทา. กรุงเทพมหานคร.
- ธิดารัตน์ บุญนุช. (2543). **การพัฒนากิจกรรมนิสิตนักศึกษา.** ทบวงมหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- นักรบ ระวีการณ์. (2530). **การศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย เอกชน.** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา ปิ่นชาญชัยยุทธ. (2529). **การวิเคราะห์คุณธรรมตัวเอกในวรรณคดีที่ปรากฏใน หนังสือเรียนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.** วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2536). **สภาพเศรษฐกิจสังคมไทยยุคใหม่: จริยธรรมในการศึกษาสำหรับอนาคต.** สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร.
- บรพทา กิตติศักดิ์. (2533). **ปริทัศน์เรื่องจะพัฒนาบุคคลให้มีคุณธรรมและจริยธรรมได้อย่างไร.** ในแนวทางการพัฒนาค่านิยมและคุณธรรมของเยาวชน ในปัจจุบัน (36-41). กรุงเทพมหานคร.
- ปฏิรูปการศึกษา, สำนักงาน. (2545). **ปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542.** กรุงเทพมหานคร:สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.
- ประวิต เอราวรรณ์. (2539). **การเสริมสร้างพลังอำนาจครู : การวิจัยแบบสนทนากลุ่ม.** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปานจันทร์ ไททอง. (2542). **การเปรียบเทียบผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการ จัดการเรียนแบบเรียนร่วมระหว่างเทคนิคสตอรี่บอร์ดดั้งเดิมและแบบ ปรับปรุง.** วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยมาภรณ์ ไชคอวยชัย. (2540). **การเปรียบเทียบผลการประเมินความต้องการจำเป็น ระหว่างวิธีการจัดเรียงลำดับความสำคัญที่ต่างกันโดยใช้เครื่องมือการประเมิน ความต้องการจำเป็นที่มีการตอบสนองเดียว.** วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549).

แหล่งที่มา: [http:// www.nesdb.go.th](http://www.nesdb.go.th).

พรพนทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2544). **การพัฒนาจริยธรรมตามแนวคิดของโคลเบิร์ต**. ใน
แนวทางการพัฒนาค่านิยมและคุณธรรมของเยาวชนในปัจจุบัน (หน้า 120-124).

กรุงเทพมหานคร: พี. เอ. ลีฟวิง จำกัด.

พรตณน เพชรวิวรรณ. (2545). **การศึกษาการปลูกฝังคุณธรรมให้แก่นักเรียนประถมศึกษาใน**
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พระมหาทองสุรีย์ สุริยโชโต. (2533). **แนวคิดเรื่องพัฒนาค่านิยมและจริยธรรมของเยาวชน**
ไทย. ในแนวทางการพัฒนาค่านิยมและคุณธรรมของเยาวชนในปัจจุบัน (หน้า 8-17).

กรุงเทพมหานคร: พี.เอ. ลีฟวิง จำกัด.

พระเมธีธรรมาภรณ์. (2544). **ความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรม จริยศาสตร์ และจริยศึกษา**.
ในความรู้คู่คุณธรรม (หน้า 88). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิกุล บุญประเสริฐ. (2533). **พัฒนาการของกิจกรรมนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์**.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. (2544). **การเปลี่ยนแปลงทางสังคม: ผลกระทบต่อค่านิยมและ**
การศึกษาไทย. ในความรู้คู่คุณธรรม (หน้า 33). กรุงเทพมหานคร. สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. (2546). **กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย**.
เอกสารประกอบรายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). **พจนานุกรม**. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.

วีรทอง ล้อทอง. (2534). **การวิเคราะห์กิจกรรมนิสิตนักศึกษาพยาบาลที่ส่งเสริมจริยธรรม**
ของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล สำนักงานปลัดกระทรวง
กระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหาร
การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รุ่งทิพย์ ช้องหลิม. (2540). **การประยุกต์เทคนิคกลุ่มสมมติแบบปรับปรุงในการศึกษา**
ปัญหาและความต้องการในการพัฒนาครูประจำการ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วันทนีย์ อนุพันธ์. (2543). **การวิเคราะห์การบริหารงบประมาณในการจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2543). **การพัฒนาจริยธรรมนิสิตนักศึกษา**. ทบวงมหาวิทยาลัย, กรุงเทพมหานคร.
- วิไล ตั้งจิตสมคิด. (2544). **การศึกษาและความเป็นครูไทย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ ไอเดียเนสต์โร.
- วิชญ์ ทรัพย์สมบัติ. (2541). **ผลการประเมินความต้องการจำเป็นด้านสภาพแวดล้อมโรงเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษา: การเปรียบเทียบระหว่างการใช้เทคนิคเสียงจากภาพและเทคนิคการสนทนากลุ่ม**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันข้าราชการพลเรือน. (2542). **การศึกษารูปแบบและวิธีการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม**. สำนักข้าราชการพลเรือน. กรุงเทพมหานคร.
- สายรุ้ง แสงแจ้ง. (2540). **การพัฒนาโมเดลปัญหาการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตโดยการวิเคราะห์แลคฟอล์ทรีและลิสเรล**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา ศรีเมืองธน. (2533). **บทบาทของอาจารย์สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ในการพัฒนาคุณธรรมนักศึกษาครูตามการรับรู้ของผู้บริหารและอาจารย์**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวาณิช และนางลักษณะ วิรัชชัย. (2543). **ปัจจัยและกระบวนการที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณธรรมระดับบุคคลเพื่อมุ่งความสำเร็จของส่วนรวมของนักศึกษามหาวิทยาลัย: การศึกษาเชิงปริมาณและคุณภาพ**. ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2542). **การสังเคราะห์เทคนิคที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นในวิทยานิพนธ์ของนิสิตคณะครุศาสตร์จุฬาฯ**. ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2545). **การประเมินความต้องการจำเป็น มโนทัศน์ เทคนิคและการประยุกต์ใช้**. (เอกสารประกอบวิชาเรียนการประเมินความต้องการจำเป็น). คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสฐียรพงษ์ วรรณปก. (2533). **การปลูกฝังคุณธรรม**. ในแนวทางการพัฒนาค่านิยมและคุณธรรมของเยาวชนในปัจจุบัน (หน้า 18-23). กรุงเทพมหานคร :พี.เอ.ลีฟวิ่ง จำกัด.

หรรษา สุขกาล.(2543). การพัฒนารูปแบบโปรแกรมการทำงานระหว่างเรียน เพื่อส่งเสริม
จริยธรรมในการทำงานของนิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิตใน
สถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย.

อดุลย์ สาระบาล. (2534). การวิเคราะห์กิจกรรมนักเรียนที่ส่งเสริมจริยธรรมในโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อนุชา กอนพวง. (2539). การใช้เทคนิคการสร้างแผนที่มโนทัศน์ในการประเมินความ
ต้องการจำเป็นเพื่อการวางแผนงานกิจกรรมนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อภิญา มานะโรจน์. (2539). การศึกษากระบวนการปลูกฝังคุณธรรมแก่นิสิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
 ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อมรรัตน์ คำแดง. (2539). การประยุกต์ใช้การวิเคราะห์แบบฟอลท์ทรีสำหรับการวิเคราะห์
เหตุในการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพการใช้ครู.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อำนาจ วงษ์สมิง. (2531). กิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
 วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุไรพรรณ เจนวาณิชยานนท์. (2537). การพัฒนาดัชนีสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการของคณะ
พยาบาลศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต
 ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Alorcon-Cardenas and Luis Fernando. (1992). Project performance modeling: A
 methodology for project execution strategies(construction, productivity). Abstract
 from: ProQuest File: Dissertation Abstract: 9304848.

Beasley, J.E. (1984). Forecasting Environmental Protection Legislation. Abstract
 from: ProQuest File: ABI/Inform Full text.

- Cross-Impact-Analysis Setup** [online]. Retrieved from: [http://www.Setup Cross- Impact-Analysis.htm](http://www.Setup%20Cross-Impact-Analysis.htm) [2003/07/2]
- Cross impact matrix method of forecasting** [online]. Retrieved from: <http://www.iit.edu/~it/cross.html> [2003/06/22]
- Futures system – Integrating Cross impact analysis and GIS.** [online]. Retrieved from: http://www.systems.org/HTML/fsj_vo5/mni-body.htm [2003/07/2]
- Good, Carter V. (1973). **Dictionary of education**. New York: Mc Graw Hill Book Co.,Inc.
- Gordon, T. J. (1994). **Cross-Impact Method** [online]. Retrieved from : <http://www.acunu.org/millennium/applic-appb.htm> [2003/07/2]
- Gunaydin, Husnu Murat. (1999). **Impact of information technologies on project management functions**. Abstract from: ProQuest File: Dissertation Abstract item: 9943153.
- Kaufman, R., and English, F. W. (1979). **Needs Assessment : Concept and Application**. NJ : Educational Technology Publications.
- Patthamawadee Nithikasem. **What is Cross Impact Analysis** [online]. Retrieved from: <http://www.cis.njit.edu/~tick/crossimpact5/howtouse.html> [2003/07/2]
- Sarin, Rakesh K. (1978). **A Sequential Approach to Cross-Impact Analysis**. Abstract from: ProQuest File: ABI/Inform Full text.
- Selwyn, E. (1983). New direction in future methodology. Morrison, J. L. and others(ed), **Applying Method and Techniques of Futures Research**. 69-83. CA: Jossey-Bass.
- Stover, J. G. and Gordon, T. J. (1978). **Cross-impact analysis**. In Fowles, B. R. (ed.) **Handbook of future Research**, London: Greenwood Press, pp.301-328.
- Suhuler, Albert; Thompson, William A.; Vertinsky, Ilan; Ziv, Yishi. (1991). **Cross Impact Analysis of Technological Innovation and Development in the Solfwood**. Abstract from: ProQuest File: ABI/Inform Full.
- Vickers, Brent. (1992). **Using GDSS to Examine the Future European Automobile Industry**. Abstract from: ProQuest File: ABI/Inform Full text.
- Weing,Darlene E.Pastine, Maureen. (2000). **Future – driven library marketing** (Book Review). Abstract from: ProQuest File:Education Abstracts Full Text.

White, Philip David. (1992). Policy alternatives for meeting new school facilities need K-12 in California for the 1990S: A delphi study (kindergarten, twelfth-grade).
Abstract from: ProQuest File: Dissertation Abstract item: 9219077.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ (บัณฑิตศึกษา) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82680

ที่ ศธ.0512.6(2770.0603)/3252

วันที่ 30 ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญความตรงเชิงเนื้อหา

เรียน ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย

ด้วย นางสาวธิดาพร ไตสดี นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา สาขาวิชา
 วิจัยการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิทยานิพนธ์เรื่อง “การประยุกต์ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ผล
 กระทบไขว้เพื่อกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒนา สุวรรณเขตนิคม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณี
 จึงขอเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทาง
 วิชาการต่อไป และขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นงลักษณ์ วิรัชชัย)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สถาบันวิทยมนิเทศ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ (บัณฑิตศึกษา) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.82680

ที่ ศธ.0512.6(2770.0603)/3242

วันที่ 29 ธันวาคม 2546

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัย

เรียน หัวหน้าภาควิชามัธยมศึกษา

ด้วย นางสาวธิดาพร ไตสดี นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา สาขาวิชา
วิจัยการศึกษา อยู่ระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การประยุกต์ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ผล
กระทบไขว้เพื่อกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ สุวรรณเขตนิคม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้
นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม กับคณาจารย์ประจำภาควิชา ทั้งนี้ นิสิตผู้วิจัยจะได้
ประสานงานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวธิดาพร ไตสดี ได้ทำการ
เก็บข้อมูลวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอบคุณมาในโอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

เรียนคณาจารย์ทุกท่าน

ขอความร่วมมือในการ
เก็บข้อมูลวิจัย

ธิดาพร
27/12/47

ภาคผนวก ข
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ก. ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อวัดคุณธรรมนิสิต

1. ศาสตราจารย์ กิตติคุณ ดร. นงลักษณ์ วิรัชชัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อมรา รอดดารา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ
4. อาจารย์ ดร. วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา
5. อาจารย์ ดร. ณีฐกรรณ์ หลาวทอง

ข. ตรวจสอบความสอดคล้องของคุณธรรมที่รับการพัฒนากับคุณธรรมนิสิตที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการที่คณะกรรมการปริญญานิเทศศาสตรบัณฑิต

1. ผศ. เพียงใจ สุขโรจน์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค
รายนามกลุ่มตัวอย่าง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

คณะกรรมการบริหารฝ่ายกิจการนิสิตคณะครุศาสตร์ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละของ
ความเป็นไปได้ของการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะ
ครุศาสตร์

1. อ. อัจฉรา ไชยปถัมภ์
2. อ. ดร. วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา
3. อ. หทัยรัตน์ ทับพร
4. นายสมพร สืบสาย
5. นางวิศรุตตา ชันทธรรม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อวัดคุณธรรมของนิสิตระดับปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เรียน อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ที่เคารพ

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้น เพื่อวัดคุณธรรมของนิสิตระดับปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โปรดให้ข้อมูลตามความรู้สึกหรือประสบการณ์ของอาจารย์ ข้อมูลที่ได้จากอาจารย์จะนำไปสู่การวางแผนพัฒนาคุณธรรมของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่อไป

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

ด้วยความเคารพอย่างสูง

นางสาวธิดาพร ไตสดี

นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิจัยการศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ 1. ชาย 2. หญิง
2. อายุ 1. ต่ำกว่า 31 ปี 2. 31-40 ปี 3. 41-50 ปี 4. มากกว่า 50 ปี
3. ประสบการณ์ด้านการสอนทำงานที่คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 1. ต่ำกว่า 1 ปี 2. 1-5 ปี 3. 6-10 ปี 4. 11-15 ปี 5. 16-20 ปี 6. มากกว่า 20 ปี
4. ตำแหน่งทางวิชาการ 1. ศาสตราจารย์ 2. รองศาสตราจารย์ 3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 4. อาจารย์
5. สังกัดภาควิชา
 1. การศึกษานอกโรงเรียน 2. ดนตรีศึกษา 3. บริหารการศึกษา
 4. ประถมศึกษา 5. มัธยมศึกษา 6. วิจัยการศึกษา
 7. ศิลปศึกษา 8. สारตตศึกษา 9. โสภทศนศึกษา
 10. อุดมศึกษา 11. โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายประถม
 12. โรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ฝ่ายมัธยม
6. ปัจจุบัน ท่านเป็นอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตคณะครุศาสตร์ระดับปริญญาบัณฑิต หรือไม่
 1. ไม่เป็น (ข้ามไปตอบ ข้อ 7)
 2. เป็น โดยเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาให้กับนิสิตสาขา.....(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 1) การศึกษาปฐมวัย ชั้นปี.....
 2) ประถมศึกษา ชั้นปี.....
 3) มัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์) ชั้นปี.....
 4) มัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) ชั้นปี.....
 5) ศิลปศึกษา ชั้นปี.....
 6) ดนตรีศึกษา ชั้นปี.....
 7) อรรถกศึกษา ชั้นปี.....
 8) การศึกษานอกระบบโรงเรียน ชั้นปี.....

ตอนที่ 2 จากประสบการณ์ของท่าน นิสิตระดับปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ท่านทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา หรือที่ท่านสอน ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมต่อไปนี้ในระดับใด โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด โดยแต่ละสภาพจะแบ่งคะแนนเป็น 5 ระดับดังนี้ คือ 5 = นิสิตมีการปฏิบัติมากที่สุด 4 = นิสิตมีการปฏิบัติมาก 3 = นิสิตมีการปฏิบัติปานกลาง 2 = นิสิตมีการปฏิบัติน้อย และ 1 = นิสิตมีการปฏิบัติน้อยที่สุด

พฤติกรรม	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
ความขยันหมั่นเพียร					
1. นิสิตตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ผัดวันประกันพรุ่ง					
2. นิสิตมักบ่น หรือแสดงอาการท้อแท้ขณะเรียน					
3. นิสิตขาดความเอาใจใส่ในงานที่ได้รับมอบหมาย					
4. นิสิตชวนชายห่มกันแสวงหาความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียน					
ความอดทน					
5. นิสิตแสดงอาการไม่พอใจเมื่อถูกครูด่าทักในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง					
6. นิสิตแสดงอาการท้อแท้เมื่อประสบปัญหาต่าง ๆ					
7. นิสิตมีจิตใจเข้มแข็ง ไม่ท้อท้อ ไม่ท้อจะตกอยู่ในสภาพการณ์หรือเหตุการณ์ใด ๆ					
8. นิสิตสามารถควบคุมอารมณ์ได้ เมื่อถูกเย้ยหยัน ดูหมิ่นจากผู้อื่น					
ความสามารถพึ่งตนเอง					
9. นิสิตหารายได้พิเศษระหว่างเรียนโดยไม่กระทบกระเทือนต่อการเรียน					
10. นิสิตสามารถศึกษาค้นคว้า ทาความรู้ใหม่ด้วยตนเองได้เป็นอย่างดี					
11. นิสิตไม่ออกปากขอความช่วยเหลือจากใครในสิ่งที่ตนสามารถทำได้ แม้จะได้รับความเหนื่อยยากก็ตาม					
12. นิสิตรู้จักฝึกฝน ใช้ความรู้ ประสบการณ์ ช่วยเหลือตนเองในการดำเนินชีวิตโดยไม่พึ่งพาผู้อื่น					
การมีวินัย					
13. นิสิตเข้าห้องเรียนตรงเวลา					
14. นิสิตเชื่อฟังคำสั่งสอนหรือคำแนะนำตักเตือนของอาจารย์					
15. นิสิตทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันเวลาที่กำหนด โดยมีผลงานเป็นที่น่าพอใจ					
16. นิสิตปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ของหมู่คณะอย่างเคร่งครัด โดยสม่ำเสมอทั้งต่อหน้า และลับหลังผู้อื่น					
มีฉันทะ (พอใจ สรรพทานและอยากทำในสิ่งดี)					
17. นิสิตพอใจในสภาพและความเป็นอยู่ของตนเอง และพร้อมที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นเสมอ					
18. ถ้านิสิตได้รับงานที่ไม่ชอบ นิสิตจะไม่สนใจหรือไม่พอใจที่จะทำ					
19. นิสิตภูมิใจในคณะครุศาสตร์และบุคคลที่ใกล้ชิด เช่น บิดามารดา พี่น้อง ครูบาอาจารย์					
20. นิสิตประพฤติตนเหมาะสมตามสภาพของตนเอง					
สังขะ (ตั้งใจจริงและจริงจังต่อการทำงาน)					
21. นิสิตมักลอกการบ้านมาส่ง มิได้ทำด้วยตนเอง					
22. นิสิตตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถด้วยตนเอง					
23. นิสิตปฏิบัติตามคำพูดหรือสัญญาที่ให้ไว้แม้จะต้องทำด้วยความยากลำบาก					
24. นิสิตกล้าตักเตือนเมื่อเพื่อนหรือผู้อื่นกระทำผิดโดยไม่กลัวว่าบุคคลนั้นจะโกรธ					

พฤติกรรม	ระดับพฤติกรรม				
	5	4	3	2	1
ความรับผิดชอบ ความสำนึกในหน้าที่					
25. นิสิตเอาใจใส่ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจไม่เห็นแก่อามิสสินจ้างใด ๆ					
26. นิสิตปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ					
27. นิสิตไม่กล้ายอมรับผิดเมื่อปฏิบัติหน้าที่ของตนบกพร่อง					
28. นิสิตปรับปรุงแก้ไขงานตามคำแนะนำของอาจารย์ด้วยความเอาใจใส่อย่างเคร่งครัด					
ความกตัญญู (กระทำการเพื่อทดแทนบุญคุณ)					
29. นิสิตช่วยกิจการงานของครอบครัวและดำรงตนเป็นบุตรที่ดีของพ่อ แม่ ตลอดจนผู้มีพระคุณ					
30. นิสิตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งสอน คำแนะนำของอาจารย์					
31. นิสิตประพฤติตนอยู่ในกรอบแห่งคุณงามความดีที่ครูชี้แนะ					
32. นิสิตตั้งใจศึกษาเล่าเรียนด้วยความเคารพอย่างเอาใจจริงเอาใจ					
ความมีสติและรอบคอบ					
33. นิสิตแสดงออกถึงการรู้จักยับยั้งชั่งใจและระวังตัวเสมอ					
34. นิสิตควบคุมอารมณ์ต่าง ๆ ได้ไม่ดี เช่น แสดงความโกรธและไม่พอใจ เมื่อถูกตำหนิ					
35. นิสิตระมัดระวังคำพูด สำรวมกิริยาวาจา ทั้งต่อหน้า และลับหลัง					
36. นิสิตแสดงออกถึงความไม่ประมาทและสุ่มรอบคอบโดยคิดก่อนทำเสมอ					
ความตั้งใจให้ดี (มีใจเป็นกลาง ความเที่ยงตรงในการวินิจฉัย)					
37. นิสิตมีใจเป็นธรรมไม่ลำเอียงในเรื่องต่าง ๆ					
38. นิสิตพิจารณา ไตร่ตรองแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างละเอียด รอบคอบ					
39. นิสิตสร้างสรรค์ ปรับปรุง และเพิ่มพูนประโยชน์ให้แก่สังคมอย่างมีเหตุผล ด้วยหลักการและวิธีการที่ถูกต้อง					
40. นิสิตมีการพัฒนาปัญญา จากการตั้งใจพิจารณาแก้ปัญหาด้วยความรอบคอบ					
ความเมตตา ปรารถนาดีต่อกัน					
41. นิสิตช่วยเหลือ แบ่งเบาภาระงานวิชาการของอาจารย์เท่าที่ทำได้					
42. นิสิตแสดงความเอื้อเฟื้อแก่ผู้ด้อยโอกาส เช่น เด็กและคนชราทุกครั้งที่มีโอกาส					
43. นิสิตแนะนำ ตักเตือนเพื่อนด้วยความหวังดีเมื่อเพื่อนกระทำผิด					
44. นิสิตกล่าววาจาสุภาพ แสดงความเคารพนับถือกัน					
ความไม่เห็นแก่ตัว ไม่เอาเปรียบใคร					
45. นิสิตประพฤติตนเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ไม่เห็นแก่ตัว					
46. นิสิตเต็มใจเสียสละเวลาและทุนทรัพย์เพื่อช่วยเหลือผู้ยากไร้ในสังคมให้เกิดความเสมอภาค					
47. เพื่อน ๆ ของนิสิตอยากทำงานร่วมกับนิสิตเพราะนิสิตทำงานเต็มที่เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม					
48. นิสิตรักษาสัมบัติของคุณะ โดยช่วยดูแลสาธารณสมบัติสม่ำเสมอ					

ตอนที่ 3 ท่านคิดว่านิสิตระดับปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ ส่วนใหญ่มีคุณลักษณะต่อไปนี้ในระดับใด โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของท่านมากที่สุด และโปรดเรียงลำดับคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนาปรับปรุงอย่างเร่งด่วน 3 อันดับแรก ในช่องลำดับความสำคัญ

คุณลักษณะ	ระดับคุณธรรมเฉลี่ยของนิสิตคณะครุศาสตร์					ลำดับความสำคัญ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1. ความขยันหมั่นเพียร						
2. ความอดทน						
3. ความสามารถพึ่งตนเอง						
4. การมีวินัย						
5. มีฉันทะ (พอใจ ศรัทธาและอยากทำในสิ่งดี)						
6. สัจจะ (ตั้งใจจริงและจริงจังต่อการทำงาน)						
7. ความรับผิดชอบ ความสำนึกในหน้าที่						
8. ความกตัญญู (กระทำการเพื่อทดแทนบุญคุณ)						
9. ความมีสติและรอบคอบ						
10. ความตั้งใจให้ดี (มีใจเป็นกลาง ความเที่ยงตรงในการวินิจฉัย)						
11. ความเมตตา ปรารถนาดีต่อกัน						
12. ความไม่เห็นแก่ตัว ไม่เอาเปรียบใคร						

ข้อมูลเพิ่มเติม

- ท่านคิดว่านิสิตระดับปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ ควรมีคุณธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากคุณธรรมดังกล่าวข้างต้นอีกหรือไม่ อย่างไร
 - 1. มี คุณธรรมนั้นคือ.....
 - 2. ไม่มี
- ท่านคิดว่าการที่นิสิตระดับปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์มีคุณธรรมอยู่ในระดับต่ำมีสาเหตุมาจากอะไรบ้าง และควรจะมีแนวทางในการพัฒนาคุณธรรมนั้นได้อย่างไร

สาเหตุ

-
-
-
-

แนวทางในการพัฒนาคุณธรรม

-
-
-
-

แบบตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างคุณธรรมที่นิสิตควรได้รับการพัฒนา กับคุณธรรมที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรม

ฝ่าย	โครงการ	คุณธรรม																							
		ความซื่อสัตย์สุจริต		ความซื่อสัตย์สุจริต		ความซื่อสัตย์สุจริต		ความซื่อสัตย์สุจริต		ความซื่อสัตย์สุจริต		ความซื่อสัตย์สุจริต		ความซื่อสัตย์สุจริต		ความซื่อสัตย์สุจริต		ความซื่อสัตย์สุจริต		ความซื่อสัตย์สุจริต		ความซื่อสัตย์สุจริต			
		ผู้จัด	ผู้มา	ผู้จัด	ผู้มา	ผู้จัด	ผู้มา	ผู้จัด	ผู้มา	ผู้จัด	ผู้มา	ผู้จัด	ผู้มา	ผู้จัด	ผู้มา	ผู้จัด	ผู้มา	ผู้จัด	ผู้มา	ผู้จัด	ผู้มา	ผู้จัด	ผู้มา		
นิสิตสัมพันธ์	1. แรกพบคณะครูศาสตร์																								
	2. เปลี่ยนไทด์ ถอดถุงเท้า																								
	3. กีฬาสี																								
	4. ประชุมเชียร์																								
ศิลปและวัฒนธรรม	1. พิธีไหว้ครู																								
	2. วันลอยกระทง																								
	3. ครูศาสตร์ singing Contest																								
ชุมนุม	1. ฉายภาพยนตร์เพื่อคนรักหนังสือ																								
	2. ละครรับน้องใหม่																								
วิชาการ	1. ทิวน้อง																								
	2. ได้วาที่น้องที่ ครูศาสตร์																								
กีฬา	1. บาสเกตบอลครูศาสตร์- อักษร																								
	2. กีฬาประเพณี 5 สถาบัน																								
	3. กีฬาน้องใหม่																								
พัฒนาสังคมฯ	1. ค่าขกลางปี																								
	2. ค่าขปลายปี																								
	3. ค่าขน้องใหม่ใส่ใจสังคม																								
	4. แบ่งปันปันรัก																								

**แบบสอบถามร้อยละของความเป็นไปได้ของการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรม
เพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์**

แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้น โดยอาศัยข้อมูลจากการศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการนิสิต
ปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ปี 2545 - 2546 อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย งานวิจัย
เกี่ยวกับ แนวทางการจัดกิจกรรมนิสิต นักศึกษา เพื่อใช้รวบรวมข้อมูลในการวิจัย “การประยุกต์ใช้เทคนิคการ
วิเคราะห์ผลกระทบ ไขว้เพื่อกำหนดแนวทางการ จัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย”

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์

ส่วนที่ 2 ความเป็นไปได้ในการเกิดผลกระทบของเหตุการณ์

ส่วนที่ 1 ความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์

คำชี้แจง เมื่อนิสิตมีคุณธรรมในระดับปานกลางหรือค่อนข้างต่ำ คณะจะมีแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา
คุณธรรมตามข้อต่างๆ ท่านคิดว่าโอกาส ความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์ในแต่ละข้อจะเกิดในอนาคตเป็นเท่าใด
โปรดกำหนด **ค่าร้อยละ**ของความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์

ตัวอย่าง

ข้อที่	แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิต	ร้อยละของความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์นี้จะเกิด
0	จัดกิจกรรมให้ได้พบปะพูดคุย ศึกษาบุคคลต้นแบบที่ดี งามอย่างน้อยภาคการศึกษาละหนึ่งครั้ง	89

ถ้าท่านใส่ตัวเลข 89 หมายความว่า ท่านเห็นว่าเหตุการณ์นี้มีโอกาสจะเกิดขึ้นร้อยละ 89

ส่วนที่ 2 ความเป็นไปได้ในการเกิดผลกระทบของเหตุการณ์

คำชี้แจง เมื่อคณะดำเนินการจัดกิจกรรมตามเหตุการณ์อันเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิต
แต่ละข้อ เหตุการณ์นั้นจะส่งผลทำให้เกิดเหตุการณ์อื่นๆ ได้เพียงใด โปรด**กำหนดร้อยละ**ของความเป็นไปได้ที่
เหตุการณ์หนึ่งจะส่งผลให้เกิดเหตุการณ์อื่นๆ ในเซลล์ ส่วน เป็น เซลล์ที่ไม่ต้องระบุค่าร้อยละของความ
เป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์

ค่าร้อยละของความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์หนึ่ง จะทำให้เกิดเหตุการณ์อื่นๆ ในแต่ละช่องเป็นความ
เป็นไปได้ที่เหตุการณ์ในแนวนอนด้านซ้ายมือทำให้เกิดเหตุการณ์อื่นในแนวตั้งด้านขวามือ

ตัวอย่างวิธีการระบุผลกระทบ

ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ที่จะเกิดตามมา

ถ้าเหตุการณ์นี้เกิด	เหตุการณ์ ที่	1	2	3
1. จัดกิจกรรมให้ได้พบปะพูดคุย ศึกษาบุคคลต้นแบบที่ดีงามอย่างน้อยภาคการศึกษาละหนึ่งครั้ง	1			
2. จัดกิจกรรมพัฒนาทัศนคติการใช้ชีวิตวัยรุ่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	2			
3. จัดกิจกรรมให้รุ่นที่เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่น้องๆ อย่างน้อย 1 กิจกรรมในแต่ละปีการศึกษา	3			

ในตัวอย่างมีแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิต 3 เหตุการณ์คือ

เหตุการณ์ที่ 1 จัดกิจกรรมให้ได้พบปะพูดคุย ศึกษาบุคคลต้นแบบที่ดีงามอย่างน้อยภาคการศึกษาละหนึ่งครั้ง

เหตุการณ์ที่ 2 จัดกิจกรรมพัฒนาทัศนคติการใช้ชีวิตวัยรุ่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

เหตุการณ์ที่ 3 จัดกิจกรรมให้รุ่นที่เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่น้องๆ อย่างน้อย 1 กิจกรรมในแต่ละปีการศึกษา

ถ้ากำหนดให้ตัวเลขแรกแทนเหตุการณ์ในแถวอนด้นซ้ายมือที่จะเกิดขึ้น และตัวเลขตัวหลังแทนเหตุการณ์ในแถวตั้งด้านขวามือที่จะเกิดขึ้นเนื่องจากเหตุการณ์แรก ตัวเลขบอกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละเซลล์จะเป็นดังรูป

ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ที่จะเกิดตามมา

ถ้าเหตุการณ์นี้เกิด	เหตุการณ์ ที่	1	2	3
1. จัดกิจกรรมให้ได้พบปะพูดคุย ศึกษาบุคคลต้นแบบที่ดีงามอย่างน้อยภาคการศึกษาละหนึ่งครั้ง	1		(1,2)	(1,3)
2. จัดกิจกรรมพัฒนาทัศนคติการใช้ชีวิตวัยรุ่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	2	(2,1)		(2,3)
3. จัดกิจกรรมให้รุ่นที่เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่ น้องๆ อย่างน้อย 1 กิจกรรมในแต่ละปีการศึกษา	3	(3,1)	(3,2)	

เซลล์ที่มีเลข (1,2) ให้ระบุค่าร้อยละของความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์ที่ 1 ทำให้เกิดเหตุการณ์ที่ 2
 เซลล์ที่มีเลข (1,3) ให้ระบุค่าร้อยละของความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์ที่ 1 ทำให้เกิดเหตุการณ์ที่ 3
 เซลล์ที่มีเลข (2,1) ให้ระบุค่าร้อยละของความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์ที่ 2 ทำให้เกิดเหตุการณ์ที่ 1
 เซลล์ที่มีเลข (2,3) ให้ระบุค่าร้อยละของความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์ที่ 2 ทำให้เกิดเหตุการณ์ที่ 3
 เซลล์ที่มีเลข (3,1) ให้ระบุค่าร้อยละของความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์ที่ 3 ทำให้เกิดเหตุการณ์ที่ 1
 เซลล์ที่มีเลข (3,2) ให้ระบุค่าร้อยละของความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์ที่ 3 ทำให้เกิดเหตุการณ์ที่ 2

ขอให้ท่านระบุความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์ในแต่ละเซลล์ เช่น ในเซลล์ (1,2) ถ้าท่านเห็นว่าความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์ 1 (การจัดกิจกรรมให้ได้พบปะพูดคุย ศึกษานุคคลต้นแบบที่ดิงามอย่างน้อยภาคการศึกษาละหนึ่งครั้ง) ทำให้เกิดเหตุการณ์ที่ 2 (การจัดกิจกรรมพัฒนาทัศนคติการใช้ชีวิตวัยรุ่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง) เป็นร้อยละ 45 ท่านจะใส่เลข 45% ลงในเซลล์นี้และในเซลล์ (1, 3) ถ้าท่านเห็นว่าความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์ 1 (การจัด กิจกรรมให้ได้พบปะพูดคุย ศึกษานุคคลต้นแบบที่ดิงามอย่างน้อยภาคการศึกษาละหนึ่งครั้ง) ทำให้เกิดเหตุการณ์ที่ 3 (การจัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่น้องๆ อย่างน้อย 1 กิจกรรมในแต่ละปีการศึกษา) เป็นร้อยละ 63 ท่านจะใส่เลข 63% ลงในเซลล์ ดังตัวอย่างข้างล่าง ดังต่อไปนี้

ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ที่จะเกิดตามมา

ถ้าเหตุการณ์นี้เกิด	เหตุการณ์ที่	1	2	3
1. จัดกิจกรรมให้ได้พบปะพูดคุย ศึกษานุคคลต้นแบบที่ดิงามอย่างน้อยภาคการศึกษาละหนึ่งครั้ง	1		45%	63%
2. จัดกิจกรรมพัฒนาทัศนคติการใช้ชีวิตวัยรุ่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	2	15%		72%
3. จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่น้องๆ อย่างน้อย 1 กิจกรรมในแต่ละปีการศึกษา	3	0%	10%	

แบบสอบถามความเป็นไปได้ของการเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิต

ส่วนที่ 1 ความเป็นไปได้ของการเกิดเหตุการณ์

เมื่อนิสิตมีคุณธรรมอยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างต่ำ ท่านคิดว่าความเป็นไปได้ที่จะเกิดแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมในอนาคตแต่ละเหตุการณ์เป็นเท่าใด

ตอนที่ 1 เหตุด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

ข้อที่	แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิต	ร้อยละของความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์นี้จะเกิด
1	จัดกิจกรรมฝึกเป็นคอร์ส ต่อเนื่องกันตั้งแต่ปี 1 - ปี 4 โดยจัดรูปแบบกิจกรรมเป็น series ในคุณธรรมที่เป็นปัญหาและมีการประเมินควบคู่ไปกับคอร์สความรู้ทั่วไป	
2	ส่งเสริมกิจกรรมที่มุ่งบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวมและช่วยเหลือผู้อื่น	
3	มีการสอดแทรกสาระในกิจกรรมนันทนาการที่มุ่งความบันเทิง	
4	จัดกิจกรรมให้ได้พบปะพูดคุย ศึกษานุคคลต้นแบบที่ดิงามอย่างน้อยภาคการศึกษาละหนึ่งครั้ง	
5	จัดกิจกรรมพัฒนาทัศนคติการใช้ชีวิตวัยรุ่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	
6	จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นเพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่น้อง ๆ อย่างน้อย 1 กิจกรรมในแต่ละปีการศึกษา	

ตอนที่ 2 เหตุการณ์บุคคลผู้ใกล้ชิด

ข้อ ที่	แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิต	ร้อยละของความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์นี้จะเกิด
1	ครู อาจารย์ใส่ใจ ใจเย็นและให้โอกาสเด็กในการพัฒนา	
2	สร้างความตระหนักในด้านคุณธรรมให้ครู อาจารย์ทราบและร่วมมือกันแก้ไข	
3	จัดให้อาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจกรรมและอาจารย์ด้านวิชาการหรือผู้สอนประสานงานกัน ในกิจกรรมที่เสริมกันได้	
4	จัดกิจกรรมให้อาจารย์กับนิสิตมีการดำเนินงานร่วมกันเพื่อลดช่องว่างและนิสิตเรียนรู้แบบอย่างที่ดีจากอาจารย์อย่างน้อยภาคการศึกษาละหนึ่งครั้ง	
5	ครู อาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่นิสิต	
6	การพิจารณาปรับอาจารย์ควรพิจารณาทั้งความสามารถด้านวิชาการและประสิทธิภาพในการทำกิจกรรม	
7	จัดกิจกรรมประสานความร่วมมือทั้งมหาวิทยาลัย ผู้ปกครอง และอาจารย์ พัฒนาอย่างต่อเนื่องจาก โรงเรียนและบ้านอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	

ตอนที่ 3 เหตุการณ์สื่อ การเรียนรู้ภายนอก

ข้อ ที่	แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิต	ร้อยละของความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์นี้จะเกิด
1.	ขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความเป็นจริง ในสังคมอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	
2.	จัดกิจกรรมลงพื้นที่ปฏิบัติจริงเพื่อให้เกิดความศรัทธาในวิชาชีพครู การเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคมอย่างน้อยปีหนึ่งครั้ง	
3.	สร้างความตระหนักให้นิสิตรู้จักคิดวิเคราะห์ ในการบริโภคข่าวสาร	

ตอนที่ 4 เหตุการณ์ตัวนิสิตเอง

ข้อ ที่	แนวทางการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณธรรมนิสิต	ร้อยละของความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์นี้จะเกิด
1	จัดกิจกรรมให้หลากหลายให้นิสิต ได้มีโอกาสเลือกทำตามความสนใจสอดคล้องกับความต้องการของตนเอง	
2	การจัดให้ข้อมูลด้านกิจกรรมนิสิตในวันประชุมนิเทศนิสิตใหม่	
3	จัดเวทีนิสิตเปิดโอกาสให้นิสิต ได้แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนมุมมองระหว่างนิสิตด้วยกันเอง หรือระหว่างนิสิตกับอาจารย์อย่างน้อยภาคการศึกษาละหนึ่งครั้ง	
4	จัดอบรมหรือจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติธรรมอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอทุกปี	
5	มีการฝึกวินัยอย่างเคร่งครัด	

ส่วนที่ 2 ความเป็นไปได้ในการเกิดผลกระทบของเหตุการณ์

เมื่อคณะดำเนินการเพื่อแก้ปัญหาท่านคิดว่าความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์หนึ่งส่งผลให้เกิดเหตุการณ์อื่นๆ มีประมาณร้อยละเท่าใด

ตอนที่ 1 เหตุด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม

ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ที่จะเกิดตามมา

ถ้าเหตุการณ์นี้เกิด	เหตุการณ์ ที่	ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ที่จะเกิดตามมา					
		1	2	3	4	5	6
1 จัดกิจกรรมฝึกเป็นคอร์ส ต่อเนื่องกันตั้งแต่ปี 1 - ปี 4 โดยจัดรูปแบบกิจกรรมเป็น series ในคุณธรรมที่เป็นปัญหาและมีการประเมินควบคู่ไปกับคอร์สความรู้ทั่วไป	1	■					
2 ส่งเสริมกิจกรรมที่มุ่งบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวมและช่วยเหลือผู้อื่น	2		■				
3 มีการสอดแทรกสาระในกิจกรรมนันทนาการที่มุ่งความบันเทิง	3			■			
4 จัดกิจกรรมให้ได้พบปะพูดคุย ศึกษาบุคคลต้นแบบที่ดีงามอย่างน้อยภาคการศึกษาละหนึ่งครั้ง	4				■		
5 จัดกิจกรรมพัฒนาทัศนคติการใช้ชีวิตวัยรุ่นอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	5					■	
6 จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นเพื่อถ่ายทอดคุณธรรมที่ดีให้แก่น้อง ๆ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	6						■

ตอนที่ 2 เหตุด้านบุคคลผู้ใกล้ชิด

ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ที่จะเกิดตามมา

ถ้าเหตุการณ์นี้เกิด	เหตุการณ์ ที่	ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ที่จะเกิดตามมา						
		1	2	3	4	5	6	7
1 ครู อาจารย์ใส่ใจ ใจเย็นและให้โอกาสเด็กในการพัฒนา	1	■						
2 สร้างความตระหนักในด้านคุณธรรมให้ครู อาจารย์ ทราบและร่วมมือกันแก้ไข	2		■					
3 จัดให้อาจารย์ที่ปรึกษาด้านกิจกรรมและอาจารย์ด้านวิชาการหรือผู้สอนประสานงานกันในกิจกรรมที่เสริมกันได้	3			■				
4 จัดกิจกรรมให้อาจารย์กับนิสิตมีการดำเนินงานร่วมกันเพื่อลดช่องว่างและนิสิตเรียนรู้แบบอย่างที่ดีจากอาจารย์อย่างน้อยภาคการศึกษาละหนึ่งครั้ง	4				■			
5 ครู อาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ นิสิต	5					■		
6 การพิจารณาปรับอาจารย์ควรพิจารณาทั้งความสามารถด้านวิชาการและประสิทธิภาพในการทำกิจกรรม	6						■	
7 จัดกิจกรรมประสานความร่วมมือทั้งมหาวิทยาลัย ผู้ปกครองและอาจารย์ พัฒนาอย่างต่อเนื่องจาก โรงเรียนและบ้านอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	7							■

ตอนที่ 3 เหตุด้านสื่อ การเรียนรู้ภายนอก

ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ที่จะเกิดตามมา

ถ้าเหตุการณ์นี้เกิด	เหตุการณ์ ที่	1	2	3	4	5
1. คณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความเป็นจริงในสังคม อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	1					
2. จัดกิจกรรมลงพื้นที่ปฏิบัติจริงเพื่อให้เกิดความศรัทธาในวิชาชีพ ครู การเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคมอย่างน้อยปีหนึ่งครั้ง	2					
3. สร้างความตระหนักให้นิสิตรู้จักคิดวิเคราะห์ ในการบริโภค ข่าวสาร	3					
4. ครู อาจารย์ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ นิสิต	4					
5. จัดกิจกรรมให้รุ่นพี่เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นเพื่อถ่ายทอดคุณธรรม ที่ดีให้แก่รุ่น ทุอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	5					

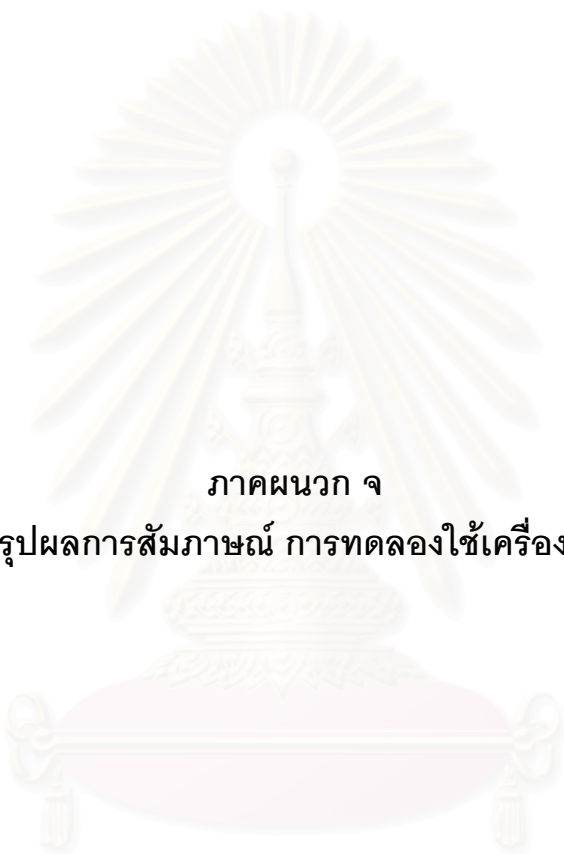
ตอนที่ 4 เหตุด้านตัวนิสิตเอง

ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ที่จะเกิดตามมา

ถ้าเหตุการณ์นี้เกิด	เหตุการณ์ ที่	1	2	3	4	5	6
1. จัดกิจกรรมให้หลากหลายให้นิสิตได้มีโอกาสเลือกทำตามความ สนใจสอดคล้องกับความต้องการของตนเอง	1						
2. การจัดให้ข้อมูลด้านกิจกรรมนิสิตในวันปฐมนิเทศนิสิตใหม่	2						
3. จัดเวทีนิสิตเปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยน มุมมองระหว่างนิสิตด้วยกันเอง หรือระหว่างนิสิตกับอาจารย์อย่าง น้อยภาคการศึกษาละหนึ่งครั้ง	3						
4. จัดอบรมหรือจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติธรรมอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ ทุกปี	4						
5. มีการฝึกวินัยอย่างเคร่งครัด	5						
6. จัดกิจกรรมลงพื้นที่ปฏิบัติจริงเพื่อให้เกิดความศรัทธาในวิชาชีพ ครู การเรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคมอย่างน้อยปีหนึ่งครั้ง	6						

ขอกราบขอบพระคุณ
อาจารย์เป็นอย่างสูงค่ะ

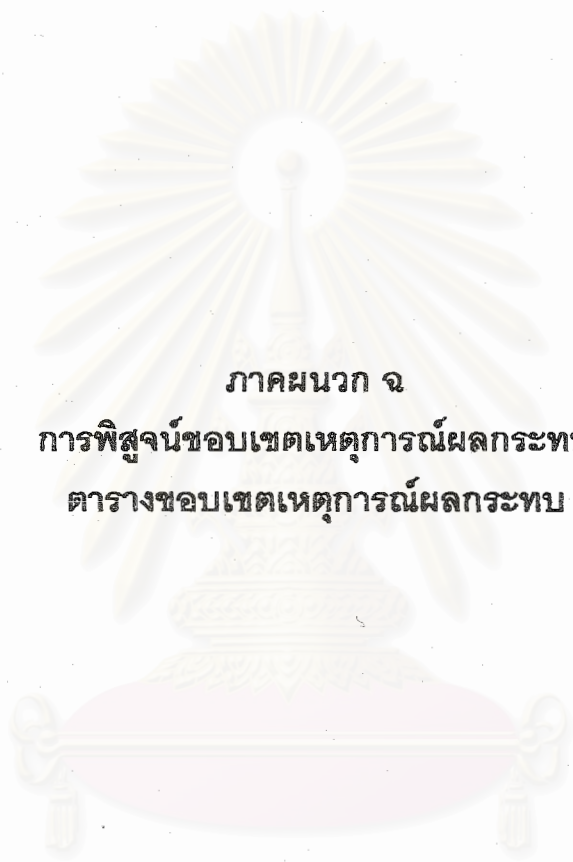
ภาคผนวก จ
สรุปผลการสัมภาษณ์ การทดลองใช้เครื่องมือ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปการสัมภาษณ์ การทดลองใช้เครื่องมือแบบสอบถามเพื่อวัดคุณธรรมนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาฯ (29 ธันวาคม 2548)

ข้อคำถาม	อ. A	อ. B	อ. C	อ. D	อ. E	อ. G	สรุปความคิดเห็น
1. เวลาที่ใช้ในการทำแบบสอบถาม - เวลาที่ทำ - เวลาที่เริ่มแจก-ได้รับ	- แล้วแต่ความสนิทสนมคุ้นเคย ถ้าคุ้นเคยไม่เกิน 1/2 ชั่วโมง - 4 วัน	- 1/2 ชั่วโมง - 3 วัน	- 1/2 ชั่วโมง - 2 วัน	- 1/2 ชั่วโมง - 1 วัน	- ประมาณ 20 นาที - 3 วัน	- นานเกิน 1/2 ชั่วโมง - 3 วัน	- มากกว่า 20 นาที ส่วนใหญ่ 1/2 ชั่วโมง - ประมาณ 2- 3 วัน
2. รูปแบบที่ใช้ในแบบสอบถาม (สะดวกชัดเจน)	ดี	- สะดวก - มีส่วนที่คาดหวัง	- เข้าใจง่ายแต่ละเอียงเกินไป - ต้องใช้เวลาในการอ่านให้ละเอียดจึงจะเข้าใจ (สภาพที่คาดหวังมีทั้ง+, -ทำให้ต้องคิดมากในการตอบ)	"ยาก" ตรงความสำคัญ / สภาพที่คาดหวัง	สะดวก	ไม่เข้าใจคำว่าสภาพที่คาดหวัง	- ความสำคัญ /สภาพที่คาดหวัง อาจต้องปรับ
3. จำนวนข้อ / ความยาวของแบบสอบถาม	ค่อนข้างเยอะไป	มากไป ค่อนข้างเยอะไป	ยาวเกินไป ละเอียดเกินไป	เยอะเกินไป มากเกินไป	มากเกินไป บางข้อบางพฤติกรรมซ้ำกัน	มากเกินไป เยอะเกินไป	มากเกินไปละเอียดเกินไป
4. ภาษาที่ใช้มีการสื่อความเป็นที่เข้าใจตรงกัน	คำสั่ง/ภาษาเข้าใจ แต่บางข้อไม่บ่งบอกพฤติกรรมที่สามารถตอบได้ คำถามค่อนข้างลึก	- คำสั่งการจัดอันดับตอนที่ 3 ไม่ชัดเจน - ข้อคำถามที่เชื่อมด้วย "และ"	โดยรวมเข้าใจ แต่ภาษาบางข้อไม่สามารถประเมินพฤติกรรมได้ เช่น ข้อ 7	- เข้าใจยาก เช่น "ตั้งใจให้ดี" - ประหยัด อดออม มีวินัย ตรงต่อเวลา ความเกรงใจ กาลเทศะ จะมองภาพกว้างกว่า	เข้าใจ แต่บางข้อไม่สามารถทราบพฤติกรรมนิสิตได้ เช่น 9,10, 12, 13-1 - ข้อคำถามที่เชื่อมด้วย "และ"	- ในกรณีที่สอนหลายกลุ่ม แยกประเมินไม่ได้ - ภาษาฟุ่มเฟือยเช่น ยับยั้ง /ซึ่งใจข้อ 41 - ข้อ 37 วันครู หมายถึงวันครูวันใด - ข้อ 21,23 เหมือนรวมกัน - ข้อคำถามที่เชื่อมด้วย "และ" - ตอนที่ 2 ไม่ได้บอกว่ามีลิตกลุ่มใด สอนเมื่อใด	- ปรับภาษาในการจัดอันดับตอนที่ 3 - พฤติกรรมบางข้อค่อนข้างลึกไม่สามารถประเมินได้ - ข้อคำถามที่เชื่อมด้วยคำว่า "และ" - ภาษาเข้าใจยาก เช่น "ตั้งใจให้ดี"

ข้อคำถาม	อ. A	อ. B	อ. C	อ. D	อ. E	อ. G	สรุปความคิดเห็น
5. ประโยชน์	มีประโยชน์ ถ้าได้ข้อมูลที่เป็นความจริง	มีประโยชน์	มีประโยชน์	มีประโยชน์	ไม่ค่อยได้ถ้าดูรายชื่ออีกทั้งบางพฤติกรรมไม่สามารถวัดได้	ดี (ถ้าตรง)	มีประโยชน์ ถ้าได้ข้อมูลที่เป็นจริง เพราะพฤติกรรมบางข้ออาจารย์ไม่สามารถทราบได้
6. ปัญหา / ข้อเสนอแนะอื่นๆ	-กรณีการสอนรวมนิสิตหลายกลุ่มรวมกัน แยกแยะนิสิตไม่ได้ว่า นิสิตอยู่สาขาใด -พฤติกรรมที่เห็นชัด เช่น กระบวนการทำงาน ความรับผิดชอบ -ควรแยกชุดอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ผู้สอน	- พฤติกรรมที่อาจารย์ไม่ทราบ อาจให้ข้ามไป - อาจารย์ประจำวิชาเอกจะทราบพฤติกรรม นิสิตดีที่สุด *(รายละเอียดจะทำให้ นิสิตเห็นภาพที่ชัด เจนกว่า)	ปรับจำนวนข้อให้ลดลง	- แยกพฤติกรรมเด็กไม่ได้เพราะเรียนรวมกันหลายสาขา - ไม่น่าถาม ความคาดหวัง ตอบยาก เพราะข้อความมีทั้งบวกและลบ - ข้อคำถามเยอะเกินไป - น่าจะระบุให้อาจารย์ตอบตามวิชาเอก	- น่าจะให้มีการประเมินหลายๆทาง เช่น นิสิตประเมินตนเอง เพื่อนประเมิน และครูประเมิน ควรดูหลายๆ มุมมอง	- บางข้อ ไม่สามารถประเมินพฤติกรรมได้	- ในกรณีที่เรียนรวมกันหลายกลุ่มไม่สามารถแยกประเมินเด็กได้ - ควรแยกเป็น 2 ส่วน คือ สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์ผู้สอน

ภาคผนวก จ
การพิสูจน์ขอบเขตเหตุการณ์ผลกระทบ
ตารางขอบเขตเหตุการณ์ผลกระทบ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถ้าต้องการหาค่าความน่าจะเป็นของการเกิด E1 เมื่อ E2 เกิดขึ้นแล้ว เราสามารถกำหนดขอบเขตค่าความน่าจะเป็นของการเกิดผลกระทบได้โดยขอบเขตความน่าจะเป็นของการเกิด E1 เมื่อ E2 เกิดขึ้นแล้ว หรือ $P(1/2)$ คือ

$$\frac{P(1) - 1 + P(2)}{p(2)} \leq P(1/2) \leq \frac{P(1)}{P(2)}$$

ทั้งนี้ที่มาของขอบเขตดังกล่าว สามารถอธิบายโดยอาศัยสูตรการคำนวณทางคณิตศาสตร์ดังต่อไปนี้ เนื่องจาก $P(1) = P(2) \times P(1/2) + P(\bar{2}) \times P(1/\bar{2})$ ----- ๑

โดยที่ $P(1)$ = ความน่าจะเป็นที่ E1 จะเกิดขึ้น

$P(2)$ = ความน่าจะเป็นที่ E2 จะเกิดขึ้น

$P(1/2)$ = ความน่าจะเป็นของ E1 ที่จะเกิดขึ้น เมื่อ E2 เกิดขึ้นแล้ว

$P(\bar{2})$ = ความน่าจะเป็นที่ E2 จะไม่เกิดขึ้น หรือมีค่า $1 - P(2)$

$P(1/\bar{2})$ = ความน่าจะเป็นของ E1 เมื่อ E2 ไม่เกิดขึ้น

จาก ๑ เราสามารถแปลงสูตรให้อยู่ในรูปการหาค่าความน่าจะเป็นของการเกิด E1 เมื่อ E2 เกิดขึ้นแล้ว หรือ $P(1/2)$ คือ

$$P(1/2) = \frac{P(1) - P(\bar{2}) \times P(1/\bar{2})}{p(2)} \text{-----} ๒$$

จาก ๒ จะเห็นว่าเราสามารถทราบค่า $P(1)$ และ $P(2)$ เพราะเป็นค่าความน่าจะเป็นเบื้องต้น เช่นเดียวกับ $P(\bar{2})$ เพราะสามารถหาได้จาก $1 - P(2)$ มีเพียงค่า $P(1/2)$ และ $P(1/\bar{2})$ ที่เราไม่ทราบค่า ดังนั้นถ้าแทน $P(1/\bar{2})$ ด้วยศูนย์ ซึ่งเป็นค่าต่ำสุดที่สามารถเป็นไปได้ใน ๒ จะได้ค่า $P(1/2)$ ที่สูงสุด คือ

$$P(1/2) \leq \frac{P(1)}{p(2)} \text{-----} ๓$$

ในทำนองเดียวกันถ้าแทน $P(1/\bar{2})$ ด้วย 1.0 ซึ่งเป็นค่าสูงสุดที่สามารถเป็นไปได้ ใน ๒ จะได้ค่าต่ำสุดของ $P(1/2)$ คือ

$$P(1/2) = \frac{P(1) - P(\bar{2})}{p(2)}$$

$$P(1/2) = \frac{P(1) - [1 - P(2)]}{p(2)}$$

$$P(1/2) \geq \frac{P(1) - 1 + P(2)}{p(2)} \text{-----} ๔$$

จาก ๓, ๔ ดังนั้นขอบเขตความน่าจะเป็นของการเกิด E1 เมื่อ E2 เกิดขึ้นแล้ว หรือ $P(1/2)$ คือ

$$\frac{P(1) - 1 + P(2)}{p(2)} \leq P(1/2) \leq \frac{P(1)}{P(2)}$$

ตารางขอบเขตเหตุการณ์ผลกระทบ

if each of these occurs what is the probability of these events

	E 1	E 2	E 3	E 4	E 5	E 6	E 7	E 8	E 9	E 10	E 11	E 12	E 13	E 14	E 15	E 16	E 17	E 18	E 19
E 1	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
E .05	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00
E 2	.50	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
E .10	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00
E 3	.33	.67	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
E .15	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00
E 4	.25	.50	.75	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
E .20	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00
E 5	.20	.40	.60	.80	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
E .25	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00
E 6	.17	.33	.50	.67	.83	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
E .30	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00
E 7	.14	.29	.43	.57	.71	.85	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
E .35	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00
E 8	.13	.25	.38	.50	.62	.75	.87	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
E .40	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00
E 9	.11	.22	.33	.44	.56	.67	.78	.89	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
E .45	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00
E 10	.10	.20	.30	.40	.50	.60	.70	.80	.90	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
E .50	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00
E 11	.05	.18	.27	.36	.45	.55	.64	.73	.82	.91	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
E .55	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00
E 12	.08	.17	.25	.33	.42	.50	.58	.67	.75	.83	.92	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
E .60	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00
E 13	.08	.15	.23	.31	.38	.46	.54	.62	.69	.77	.85	.92	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
E .65	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00
E 14	.07	.14	.21	.29	.36	.43	.50	.57	.64	.71	.79	.86	.93	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
E .70	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00
E 15	.07	.13	.20	.27	.33	.40	.47	.53	.60	.67	.73	.80	.87	.93	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00
E .75	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00
E 16	.06	.13	.19	.25	.31	.38	.44	.50	.56	.62	.69	.75	.81	.87	.94	1.00	1.00	1.00	1.00
E .80	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00
E 17	.00	.12	.18	.24	.29	.35	.41	.47	.53	.59	.65	.71	.78	.82	.88	.94	1.00	1.00	1.00
E .85	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00
E 18	.00	.11	.17	.22	.28	.33	.39	.44	.50	.56	.61	.67	.72	.78	.83	.89	.94	1.00	1.00
E .90	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00	.00
E 19	.00	.11	.16	.21	.26	.32	.37	.42	.47	.53	.58	.63	.68	.74	.79	.84	.89	.95	1.00
E .95	.00	.05	.11	.16	.21	.26	.32	.37	.42	.47	.53	.58	.63	.68	.74	.79	.84	.89	.94

Figure 2. Limits for Conditional Probabilities

ภาคผนวก ช
ตารางวิเคราะห์ค่า IOC

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปรายละเอียดเครื่องมือที่ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจ

ข้อ / รายละเอียดเดิม	๒.๑		๒.๒		๒.๓		๒.๔		๒.๕		IOC	แก้ไข - ปรับปรุง
	คะแนน	เสนอแนะ	คะแนน	เสนอแนะ	คะแนน	เสนอแนะ	คะแนน	เสนอแนะ	คะแนน	เสนอแนะ		
ความซื่อสัตย์สุจริต												
1. นิสิตตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมาย โดยไม่ผลัดวันประกันพรุ่ง	1		1		1		1		1		1	ความซื่อสัตย์สุจริต 1. นิสิตตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายโดย ไม่ผลัดวันประกันพรุ่ง
2. นิสิตมักบ่น หรือแสดงอาการท้อแท้ ขณะเรียน	0	ใกล้เคียงกับ ความอดทน	1		1		1		1		0.8	2. นิสิตมักบ่น หรือแสดงอาการท้อแท้ขณะ เรียน
3. นิสิตขาดความเอาใจใส่ในงานที่ได้รับ มอบหมาย	1		1		1		0		1		0.8	3. นิสิตขาดความเอาใจใส่ในงานที่ได้รับ มอบหมาย
4. นิสิตชวนชวายนหันแสวงหาความรู้ เพิ่มเติมนอกห้องเรียน	1		1		1		1		1		1	4. นิสิตชวนชวายนหันแสวงหาความรู้เพิ่ม เต็มนอกห้องเรียน
5. นิสิตมีความกระตือรือร้น และริเริ่ม กระทำสิ่งใหม่ๆที่ดั่งงามเสมอ	1		1		1		1		1		1	5. นิสิตมีความกระตือรือร้น และริเริ่ม กระทำสิ่งใหม่ๆที่ดั่งงามเสมอ
ความอดทน												
6. นิสิตแสดงอาการไม่พอใจเมื่อถูกครู ตำหนิในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง	1		1		1		1		1		1	ความอดทน 6. นิสิตแสดงอาการไม่พอใจเมื่อถูกครู ตำหนิในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
7. นิสิตไม่แสดงอาการเจ็บปวด หรือ ทูรนทุรายต่อความเจ็บป่วย-ความยาก ลำบากตรากตรำ	1		1		1		1		1		1	7. นิสิตไม่แสดงอาการเจ็บปวด หรือทูรนทุ รายต่อความเจ็บป่วย-ความยากลำบาก ตรากตรำ

ข้อ / รายละเอียดเดิม	อ.А		อ.В		อ.С		อ.Д		อ.Е		IOC	แก้ไข - ปรับปรุง
	คะแนน	เสนอแนะ	คะแนน	เสนอแนะ	คะแนน	เสนอแนะ	คะแนน	เสนอแนะ	คะแนน	เสนอแนะ		
8. นิสิตแสดงอาการท้อแท้เมื่อประสบปัญหาต่างๆ	1		1		1		1		1		1	8. นิสิตแสดงอาการท้อแท้เมื่อประสบปัญหาต่างๆ
9. นิสิตมีจิตใจเข้มแข็ง ไม่ว่าจะตกอยู่ในสภาพการณ์หรือเหตุการณ์ใดๆ	1		1		1		1	เพิ่ม "ไม่หวั่นไหว"	1		1	9. นิสิตมีจิตใจเข้มแข็ง ไม่หวั่นไหว ไม่ว่าจะตกอยู่ในสภาพการณ์หรือ เหตุการณ์ใดๆ
10. นิสิตไม่แสดงปฏิกิริยาโต้ตอบใดๆ เมื่อถูกเย้ยหยัน ดูหมิ่นจากผู้อื่น	1		1		1		0	"ไม่แสดงปฏิกิริยาโต้ตอบใดๆ" = "สามารถควบคุมอารมณ์ได้"	1		0.8	10. นิสิตสามารถควบคุมอารมณ์ได้ เมื่อถูกเย้ยหยัน ดูหมิ่นจากผู้อื่น
11. นิสิตหารายได้พิเศษระหว่างเรียนโดยไม่กระทบกระเทือนต่อการเรียน	1		1		1		1		1		1	ความสามารถพึ่งตนเอง 11. นิสิตหารายได้พิเศษระหว่างเรียนโดยไม่กระทบกระเทือนต่อการเรียน
12. นิสิตดูแล และป้องกันตนเองให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บหรือภัยพิบัติต่างๆ ได้	1		1		1		1		1		1	12. นิสิตดูแล และป้องกันตนเองให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บหรือภัยพิบัติต่างๆ ได้
13. นิสิตดูแลตนเองในด้านการเรียนได้เมื่อคร่อมอบหมายงานให้ขณะที่ไม่เข้าสอน	1		1		1		-1	"นิสิตสามารถศึกษาค้นคว้า หาความรู้ใหม่ด้วยตนเองได้เป็นอย่างดี"	1		0.6	13. นิสิตสามารถศึกษาค้นคว้า หาความรู้ใหม่ด้วยตนเองได้เป็นอย่างดี
14. นิสิตไม่ออกปากขอความช่วยเหลือจากใครในสิ่งที่ไม่เกินวิสัยของตนแม้จะได้รับความเหนื่อยยากก็ตาม	1	ปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ	1		1		1		1	ปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ	1	14. นิสิตไม่ออกปากขอความช่วยเหลือจากใครในสิ่งที่ตนสามารถทำได้ แม้จะได้รับความเหนื่อยยากก็ตาม

ข้อ / รายละเอียดเดิม	อ.А		อ.В		อ.С		อ.Д		อ.Е		IOC	แก้ไข - ปรับปรุง
	คะแนน	รายละเอียด	คะแนน	รายละเอียด	คะแนน	รายละเอียด	คะแนน	รายละเอียด	คะแนน	รายละเอียด		
15. นิสิตรู้จักฝึกฝน ใช้ความรู้ ประสบการณ์ ช่วยเหลือตนเองในการดำเนินชีวิตด้วยตนเองโดยไม่พึ่งพาผู้อื่น	1		1		1		1		1		1	15. นิสิตรู้จักฝึกฝน ใช้ความรู้ ประสบการณ์ ช่วยเหลือตนเองในการดำเนินชีวิตด้วยตนเองโดยไม่พึ่งพาผู้อื่น
การมีวินัย 16. นิสิตแต่งกายถูกต้อง เป็นระเบียบเรียบร้อย ตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด	1		1		0	คล้ายข้อ 19 น่าจะมีเรื่อง "การตรงต่อเวลา"	1		1		0.8	การมีวินัย 16. นิสิตเข้าห้องเรียนตรงเวลา
17. นิสิตเชื่อฟังคำสั่งสอนหรือคำแนะนำตักเตือนของอาจารย์	1		1		1		1		1		1	17. นิสิตเชื่อฟังคำสั่งสอนหรือคำแนะนำตักเตือนของอาจารย์
18. นิสิตทำงานที่ได้รับมอบหมาย เสร็จทันเวลาที่กำหนด โดยมีผลงานเป็นที่น่าพอใจ	1		1		1		1		1		1	18. นิสิตทำงานที่ได้รับมอบหมาย เสร็จทันเวลาที่กำหนด โดยมีผลงานเป็นที่น่าพอใจ
19. นิสิตปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆของหมู่คณะอย่างเคร่งครัด โดยสม่ำเสมอทั้งต่อหน้า และลับหลังผู้อื่น	1		1		1		1		1		1	19. นิสิตปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆของหมู่คณะอย่างเคร่งครัด โดยสม่ำเสมอทั้งต่อหน้า และลับหลังผู้อื่น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อ / รายละเอียดเพิ่มเติม	อ.А		อ.В		อ.С		อ.Д		อ.Е		IOC	แก้ไข - ปรับปรุง
	คะแนน	เสนอแนะ	คะแนน	เสนอแนะ	คะแนน	เสนอแนะ	คะแนน	เสนอแนะ	คะแนน	เสนอแนะ		
20. นิสิตปฏิบัติตามหลักศีลธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมอันดีของสังคม	1		1		1		1		1		1	20. นิสิตปฏิบัติตามหลักศีลธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมอันดีของสังคม
มีฉันทะ (พอใจ ศรัทธาและอยากทำในสิ่งดีให้สำเร็จ)				น่าจะเพิ่ม "พร้อมที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นเสมอ"								มีฉันทะ (พอใจ ศรัทธาและอยากทำในสิ่งดี)
21. นิสิตแสดงความพอใจในสภาพและความเป็นอยู่ของตนเอง	1		1		0		1	ตัดคำว่า "แสดงความ"	1		0.8	21. นิสิตพอใจในสภาพและความเป็นอยู่ของตนเอง และพร้อมที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นเสมอ
22. นิสิตแสดงความภาคภูมิใจในคณะครุศาสตร์	1		1		0		1	ตัดคำว่า "แสดงความ"	1		0.8	22. ถ้านิสิตได้รับงานที่ไม่ชอบ นิสิตจะไม่สนใจหรือไม่พอใจที่จะทำ
23. นิสิตแสดงความภูมิใจในตัวบุคคลที่ใกล้ชิด เช่น บิดามารดา พี่น้อง ครูบาอาจารย์	1		1		0	เป็นเรื่องสันโดษ ยังไม่ลงไปถึง ความอยากที่จะทำความดี	1	ตัดคำว่า "แสดงความ"	1		0.8	23. นิสิตภูมิใจในคณะครุศาสตร์และบุคคลที่ใกล้ชิด เช่น บิดามารดา พี่น้อง ครูบาอาจารย์
24. นิสิตประพฤติเหมาะสมตามสภาพของตนเอง	1		1		0		1		1		0.8	24. นิสิตประพฤติเหมาะสมตามสภาพของตนเอง
25. นิสิตแสดงการยอมรับถึงสภาพร่างกายหรือสติปัญญาของตน	0	ควรแยกเป็น 2 ประเด็น 1) ร่างกาย 2) สติปัญญา	1	น่าจะเพิ่ม "พร้อมที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นเสมอ"	0		1	ตัดคำว่า "แสดงการ"	1		0.6	25. แม้จะได้รับการมอบหมายงานที่ไม่ชอบแต่นิสิตก็พยายามสร้างความพอใจให้เกิดความอยากทำ

ข้อ / รายละเอียดเต็ม	อ. A		อ. B		อ. C		อ. D		อ. E		IOC	แก้ไข - ปรับปรุง
	คะแนน	สาเหตุ	คะแนน	สาเหตุ	คะแนน	สาเหตุ	คะแนน	สาเหตุ	คะแนน	สาเหตุ		
สัจจะ (ตั้งใจจริงและจริงใจต่อการทำงาน)												สัจจะ (ตั้งใจจริงและจริงใจต่อการทำงาน)
26. นิสิตแสดงความจริงใจต่อผู้อื่นเสมอ	1		1		0	คล้ายข้อ 30	1		1		0.8	26. นิสิตแสดงความจริงใจต่อผู้อื่นเสมอ
27. นิสิตมักลอกการบ้านมาส่ง มิได้ทำด้วยตนเอง	1		1		1		1		1		1	27. นิสิตมักลอกการบ้านมาส่ง มิได้ทำด้วยตนเอง
28. นิสิตตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถด้วยตนเอง	1		1		1		1		1		1	28. นิสิตตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถด้วยตนเอง
29. นิสิตปฏิบัติตามคำพูดหรือสัญญาที่ให้ไว้แม้จะต้องทำด้วยความยากลำบาก	1		1		1		1		1		1	29. นิสิตปฏิบัติตามคำพูดหรือสัญญาที่ให้ไว้แม้จะต้องทำด้วยความยากลำบาก
30. นิสิตมีความจริงใจต่อเพื่อน และผู้อื่น กล้าตักเตือนเมื่อบุคคลนั้นกระทำความผิดโดยไม่กลัวว่าบุคคลนั้นจะโกรธ	1		1	น่าจะเพิ่ม "และให้ข้อเสนอแนะ"	1		1		1		1	30. นิสิตกล้าตักเตือนเมื่อเพื่อนหรือผู้อื่นกระทำความผิดโดยไม่กลัวว่าบุคคลนั้นจะโกรธ

ข้อ / รายละเอียดเดิม	๑.๑		๑.๒		๑.๓		๑.๔		๑.๕		IOC	แก้ไข - ปรับปรุง
	คะแนน	เสถียร	คะแนน	เสถียร	คะแนน	เสถียร	คะแนน	เสถียร	คะแนน	เสถียร		
ความรับผิดชอบ ความสำนึกในหน้าที่ 31. นิสิตเอาใจใส่ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจไม่เห็นแก่อามิสสินจ้างใดๆ	1		1		1		1		1		1	ความรับผิดชอบ ความสำนึกในหน้าที่ 31. นิสิตเอาใจใส่ปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจไม่เห็นแก่อามิสสินจ้างใดๆ
32. นิสิตปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ	1		1		1		1		1		1	32. นิสิตปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ
33. นิสิตไม่กล้ายอมรับผิดเมื่อปฏิบัติหน้าที่ของตนบกพร่อง	1		1		1		1		1		1	33. นิสิตไม่กล้ายอมรับผิดเมื่อปฏิบัติหน้าที่ของตนบกพร่อง
34. นิสิตกระทำสิ่งทีก่อให้เกิดความเดือดร้อนทั้งแก่ตนเอง ผู้อื่นตลอดจนส่วนรวม	1		1		0	กว้างไป	1		1		0.8	34. นิสิตกระทำสิ่งทีก่อให้เกิดความเดือดร้อนทั้งแก่ตนเอง ผู้อื่นตลอดจนส่วนรวม
35. นิสิตปรับปรุงแก้ไขงานตามคำแนะนำของอาจารย์ด้วยความเอาใจใส่อย่างเคร่งครัด	1		1		1		1		1		1	35. นิสิตปรับปรุงแก้ไขงานตามคำแนะนำของอาจารย์ด้วยความเอาใจใส่อย่างเคร่งครัด
ความกตัญญู (กระทำการเพื่อทดแทนบุญคุณ) 36. นิสิตช่วยกิจการงานครอบครัวและดำรงตนเป็นบุตรที่ดี	1		1		0	อาจเพิ่มข้อที่เกี่ยวกับผู้มีอุปการะคุณบ้าง	1		1		0.8	ความกตัญญู (กระทำการเพื่อทดแทนบุญคุณ) 36. นิสิตช่วยกิจการงานครอบครัวและดำรงตนเป็นบุตรที่ดีของพ่อ แม่ ตลอดจนผู้มีพระคุณ

ข้อ / รายละเอียดเดิม	อ.А		อ.В		อ.С		อ.Д		อ.Е		IOC	แก้ไข - ปรับปรุง
	คะแนน	สาเหตุ	คะแนน	สาเหตุ	คะแนน	สาเหตุ	คะแนน	สาเหตุ	คะแนน	สาเหตุ		
37. นิสิตระลึกถึงพระคุณครู โดยในวันครุ นิสิตมักจะนำดอกไม้มาไหว้ครู	-1	นิสิตระลึกถึงพระคุณครู โดยมาร่วมงานในวันครุ	1		1		1		1		0.6	37. นิสิตระลึกถึงพระคุณครู โดยมาร่วมงานในวันครุ
38. นิสิตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งสอน คำแนะนำของอาจารย์	1		1		1		1		1		1	38. นิสิตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งสอน คำแนะนำของอาจารย์
39. นิสิตประพฤติตนอยู่ในกรอบแห่งคุณงามความดีที่ครูชี้แนะ	1		1		1		1		1		1	39. นิสิตประพฤติตนอยู่ในกรอบแห่งคุณงามความดีที่ครูชี้แนะ
40. นิสิตตั้งใจศึกษาเล่าเรียนด้วยความเคารพอย่างเอาจริงเอาจัง	0	ไม่เข้าใจคำว่า "โดย"	1		1		1		1		0.8	40. นิสิตตั้งใจศึกษาเล่าเรียนด้วยความเคารพอย่างเอาจริงเอาจัง
ความมีสติและรอบคอบ												ความมีสติและรอบคอบ
41. นิสิตแสดงออกถึงการรู้จักยับยั้งชั่งใจและระวังตัวเสมอ	1		1		1		1		1		1	41. นิสิตแสดงออกถึงการรู้จักยับยั้งชั่งใจและระวังตัวเสมอ เช่น เรื่องการพูด
42. นิสิตควบคุมอารมณ์ต่างๆได้ไม่ดี เช่น แสดงความโกรธ ไม่พอใจ เมื่อถูกตำหนิ	1		1		1		1		1	"คล้ายอดทน"	1	42. นิสิตควบคุมอารมณ์ต่างๆได้ไม่ดี เช่น แสดงความโกรธ ไม่พอใจ เมื่อถูกตำหนิ

ข้อ / รายละเอียดเพิ่มเติม	บ.А		บ.В		บ.С		บ.Д		บ.Е		IOC	แก้ไข - ปรับปรุง
	คะแนน	เสถียร	คะแนน	เสถียร	คะแนน	เสถียร	คะแนน	เสถียร	คะแนน	เสถียร		
43. นิสิตแสดงอาการไม่ผลิผลามเรื่อง การบริโภคหรือเรื่องอื่นๆ มีสติยังคิดเสมอ	-1	ควรแยกเป็นประเด็นให้ชัดเจนระหว่างเรื่อง การบริโภค กับเรื่องอื่นๆ	1		0	อาจกล่าวถึง "การพูดจา"บ้างก็ดี	1		1		0.4	43. นิสิตระมัดระวังคำพูด สำรวมกิริยา วาจา ทั้งต่อหน้า และลับหลัง
44. นิสิตแสดงออกถึงความไม่ประมาท และสุ่มรอบคอบโดยคิดก่อนทำเสมอ	1		1		1		1		1		1	44. นิสิตแสดงออกถึงความไม่ประมาทและสุ่มรอบคอบโดยคิดก่อนทำเสมอ
45. นิสิตมักตกเป็นทาสของสิ่งใดโดยปราศจากความยั้งคิด	1		1		1		1	เพิ่ม "เสพติดและเหตุการณ์เสี่ยง"	1		1	45. นิสิตมักตกเป็นทาสของสิ่งเสพติดและเหตุการณ์เสี่ยงโดยปราศจากความยั้งคิด
ความตั้งใจให้ดี (มีใจเป็นกลาง ความเที่ยงตรงในการวินิจฉัย)												ความตั้งใจให้ดี (มีใจเป็นกลาง ความเที่ยงตรงในการวินิจฉัย)
46. นิสิตมีใจเป็นธรรมไม่ลำเอียงในเรื่องต่างๆ	0	ระบุ "เรื่องหรือสถานการณ์"	1		1		1		1		0.8	46. นิสิตมีใจเป็นธรรมไม่ลำเอียงในเรื่องต่างๆ
47. นิสิตพิจารณา ไตรตรองแก้ปัญหาต่างๆ อย่างละเอียด รอบคอบ	1		1		1		1		1		1	47. นิสิตพิจารณา ไตรตรองแก้ปัญหาต่างๆ อย่างละเอียด รอบคอบ
48. นิสิตสร้างสรรค์ ปรับปรุง และเพิ่มพูนประโยชน์ให้แก่สังคมอย่างมีเหตุผล ด้วยหลักการและวิธีการที่ถูกต้อง	1		1		1		1		1		1	48. นิสิตสร้างสรรค์ ปรับปรุง และเพิ่มพูนประโยชน์ให้แก่สังคมอย่างมีเหตุผล ด้วยหลักการและวิธีการที่ถูกต้อง
49. นิสิตยอมรับในความเป็นจริง ไม่หลงเชื่อหรือมกมายสิ่งต่างๆ	1		1		1		0	"นิสิตสามารถวางเฉยต่อสิ่งชั่วร้ายทางอารมณ์"	1		0.8	49. นิสิตสามารถวางเฉยต่อสิ่งชั่วร้ายทางอารมณ์

ข้อ / รายละเอียดเดิม	อ.А		อ.В		อ.С		อ.Д		อ.Е		IOC	แก้ไข - ปรับปรุง
	คะแนน	รายละเอียด	คะแนน	รายละเอียด	คะแนน	รายละเอียด	คะแนน	รายละเอียด	คะแนน	รายละเอียด		
50. นิสิตใช้ปัญญาในการแก้ไขปัญหาไม่วุ่นวาย	1		1		1		0	"นิสิตมีการพัฒนาปัญญาจากการตั้งจิตพิจารณาแก้ปัญหาด้วยความรอบคอบ"	1		0.8	50. นิสิตมีการพัฒนาปัญญา จากการตั้งจิตพิจารณาแก้ปัญหาด้วยความรอบคอบ
51. นิสิตมีน้ำใจช่วยเหลือของเมื่ออาจารย์ยกของหนัก	1		1		0		0	"นิสิตช่วยเหลือ แบ่งเบาภาระงานวิชาการของอาจารย์เท่าที่ทำได้"	1		0.6	ความเมตตา ปรารถนาดีต่อกัน 51. นิสิตช่วยเหลือ แบ่งเบาภาระงานวิชาการของอาจารย์เท่าที่ทำได้
52. นิสิตมีส่วนร่วมในการทำบุญ ตักบาตรเมื่อโอกาสอำนวย	1		1		0		0	"นิสิตแสดงความเอื้อเฟื้อแก่ผู้ด้อยโอกาส เช่น เด็กและคนชราทุกครั้งที่มีโอกาส"	1		0.6	52. นิสิตแสดงความเอื้อเฟื้อแก่ผู้ด้อยโอกาส เช่น เด็กและคนชราทุกครั้งที่มีโอกาส
53. นิสิตมีการแนะนำ ตักเตือนด้วยความหวังดีเมื่อเพื่อนกระทำผิด	1		1		1		1	เติม "เพื่อน"	1		1	53. นิสิตแนะนำ ตักเตือนเพื่อนด้วยความหวังดีเมื่อเพื่อนกระทำผิด
54. นิสิตกล่าววาจาสุภาพ แสดงความเคารพนับถือกัน	1		1		1		0	นิสิตมักนำเรื่องนินทาว่าร้ายไปเล่าต่อเพื่อให้เพื่อนรู้ความจริง	1		0.8	54. นิสิตกล่าววาจาสุภาพ แสดงความเคารพนับถือกัน
55. นิสิตคิด ทำ สิ่งที่เป็นประโยชน์ มองกันในแง่ดี มีหน้าตายิ้มแย้ม	-1	ควรแยกประเด็นเป็นข้อๆ	1		1		1		1		0.6	55. นิสิตมักนำเรื่องนินทาว่าร้ายไปเล่าต่อเพื่อให้เพื่อนรู้ความจริง

ข้อ / รายละเอียดเดิม	อ.А		อ.В		อ.С		อ.Д		อ.Е		IOC	แก้ไข - ปรับปรุง
	คะแนน	สาเหตุ	คะแนน	สาเหตุ	คะแนน	สาเหตุ	คะแนน	สาเหตุ	คะแนน	สาเหตุ		
ความไม่เห็นแก่ตัว ไม่เอาเปรียบใคร 56. นิสิตประพฤติตนเป็นประโยชน์ต่อ ส่วนรวม ไม่เห็นแก่ตัว	1		1		1		1		1		1	ความไม่เห็นแก่ตัว ไม่เอาเปรียบใคร 56. นิสิตประพฤติตนเป็นประโยชน์ต่อส่วน รวม ไม่เห็นแก่ตัว
57. นิสิตมักโอ้อวด อวดอวด เมื่อคณะขอ ความช่วยเหลือในกิจการงานต่างๆ	1		1		1		1		1		1	57. นิสิตมักโอ้อวด อวดอวด เมื่อคณะขอ ความช่วยเหลือในกิจการงานต่างๆ
58. นิสิตมักทำสิ่งสกปรกบริเวณคณะ เมื่อมีนิทรรศการ งานต่างๆ	1		1		0		-1	"นิสิตเต็มใจเสียสละเวลา และทุนทรัพย์เพื่อช่วย เหลือผู้ยากไร้ในสังคมให้ เกิดความเสมอภาค"	1		0.4	58. นิสิตเต็มใจเสียสละเวลาและทุนทรัพย์ เพื่อช่วยเหลือผู้ยากไร้ในสังคมให้เกิดความ เสมอภาค
59. นิสิตมักขีดเขียน โต๊ะ ผนัง บริเวณ คณะ	1		1		0	"ไม่ค่อยอยากให้อ่าน แบบนี้"	-1	"เพื่อนๆของนิสิตอยาก ทำงานร่วมกับนิสิตเพราะ นิสิตทำงานเต็มที่เพื่อ ความสำเร็จของกลุ่ม"	1		0.4	59. เพื่อนๆของนิสิตอยากทำงานร่วมกับ นิสิตเพราะนิสิตทำงานเต็มที่เพื่อความสำเร็จ ของกลุ่ม
60. นิสิตรักษาสมาบัติของคณะ ช่วยกัน ดูแลซ่อมแซม สาธารณสมบัติสม่ำเสมอ	0	"ซ่อมแซม" ถ้า นิสิตไม่มีโอกาส ได้ทำก็ควรตัด ทิ้ง	1		1		1		1		0.8	60. นิสิตรักษาสมาบัติของคณะ ช่วยกันดูแล สาธารณสมบัติสม่ำเสมอ

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวธิดาพร โตสติ เกิดวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2522 ที่อำเภอเมือง จังหวัด
ตราด สำเร็จการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2544 เข้า
ศึกษาต่อในสาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2545

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย